

ΤΕΤΑΡΤΗ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2010

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. BUZEK

Προέδρου

(Η συνεδρίαση αρχίζει στις 14.35)

1. Επανάληψη της συνόδου

Πρόεδρος. – Κηρύσσω την επανάληψη της συνόδου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που είχε διακοπεί την Πέμπτη, 25 Μαρτίου 2010.

2. Δηλώσεις της Προεδρίας

Πρόεδρος. – Πριν από δέκα ημέρες, στη Μόσχα, θρηνήσαμε νέα θύματα από επιθέσεις τρομοκρατών. Συμμεριζόμαστε τον πόνο των οικογενειών των θυμάτων και ευελπιστούμε ότι οι υπεύθυνοι για τις επιθέσεις αυτές θα βρεθούν γρήγορα και θα δικαστούν. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καταδικάζει και έχει καταδικάσει συστηματικά και στο παρελθόν τέτοιου είδους πράξεις βίας.

Σήμερα συμπληρώνονται 70 χρόνια, αφότου ο Στάλιν εξέδωσε διαταγή να εκτελεστούν πάνω από 20.000 αξιωματικοί του πολωνικού στρατού. Ήταν αιχμάλωτοι πολέμου και κρατούνταν μετά την επίθεση της ΕΣΣΔ κατά της Πολωνίας τον Σεπτέμβριο του 1939. Κατά την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο, οι βουλευτές του ΕΚ είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν την ταινία «Κατίν», η οποία αφηγείται το ιστορικό αυτών των γεγονότων. Την περασμένη Παρασκευή, προβλήθηκε για πρώτη φορά από τη ρωσική δημόσια τηλεόραση. Για πρώτη φορά, οι πρωθυπουργοί της Πολωνίας και της Ρωσικής Ομοσπονδίας αποδίδουν φόρο τιμής στα θύματα του εγκλήματος που διαπράχθηκε στο Κατίν από κοινού, σήμερα, 7 Απριλίου. Αυτό το σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση της συμφιλίωσης μεταξύ Πολωνίας και Ρωσίας, αλλά και της συμφιλίωσης στην Ανατολική Ευρώπη, αποτελεί επίσης μήνυμα προς ολόκληρη την Ευρώπη και είναι το επόμενο στάδιο της συμφιλίωσης του ανατολικού και του δυτικού τμήματος της ηπείρου μας, την οποία όλοι επιθυμούμε.

(Χειροκροτήματα)

Θέλω επίσης να σας ενημερώσω ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα εκπροσωπηθεί στη σημερινή συνεδρίαση της Ολομέλειας από τον κ. Šefčovič. Ο κ. Barroso αδυνατεί να παραστεί σήμερα για σημαντικούς οικογενειακούς λόγους.

3. Έγκριση των Συνοπτικών Πρακτικών της προηγούμενης συνεδρίασης

Πρόεδρος. – Τα συνοπτικά πρακτικά της συνεδρίασης της 25ης Μαρτίου 2010 και τα κείμενα που εγκρίθηκαν είναι διαθέσιμα για ανάγνωση. Εγκρίνονται τα πρακτικά.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, μνημονεύσατε τα θύματα των επιθέσεων στη Ρωσία.

Πολύ πρόσφατα πραγματοποιήθηκαν τρομοκρατικές επιθέσεις και στο Ιράκ, το Αφγανιστάν και το Πακιστάν, χώρες οι οποίες –όπως και η Ρωσία– βρίσκονται εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Νομίζω ότι είναι δίκαιο να μνημονεύσουμε και αυτά τα θύματα.

Πρόεδρος. – Έχετε δίκιο, κύριε Speroni. Συμφωνώ. Με αυτό το προκαταρκτικό σχόλιο, θέλω να επισημάνω ότι εδώ, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αναφερόμαστε επίσης σε γεγονότα αυτού του είδους τα οποία συμβαίνουν σε όλο τον κόσμο. Μνημονεύουμε όλα τα θύματα με μεγάλη οδύνη. Εκφράζουμε επίσης τα συλλυπητήριά μας προς τις οικογένειες και τους φίλους των θυμάτων, καθώς και τις χώρες στις οποίες συμβαίνουν τέτοια περιστατικά. Ωστόσο, η προκειμένη περίπτωση υπήρξε εξαιρετική, καθότι παρόμοιο περιστατικό είχε καιρό να συμβεί στην ίδια τη Ρωσία. Γι' αυτό το ανέφερα. Εντούτοις, έχετε απόλυτο δίκιο, κύριε Speroni. Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι, κάθε εβδομάδα, σε όλο τον κόσμο, συμβαίνουν πολλά δυσάρεστα περιστατικά αυτού του είδους. Γι' αυτό άλλωστε το έργο μας στην Ευρώπη, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι τόσο ουσιώδες, και γι' αυτό μπορούμε να είμαστε ευτυχείς που κατέστη δυνατό να επιλυθούν πολλά από αυτά τα προβλήματα στην Ευρώπη μας, παρότι βεβαίως δεν τα έχουμε ακόμη επιλύσει όλα. Σας ευχαριστώ, λοιπόν, κύριε Speroni, που μου το επισημάνατε. Σας ευχαριστώ θερμά.

4. Συμπεράσματα της συνεδρίασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου (25-26 Μαρτίου 2010) (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση των δηλώσεων του Συμβουλίου και της Επιτροπής με θέμα: Συμπεράσματα της συνεδρίασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου που διεξήχθη στις 25-26 Μαρτίου 2010.

Herman Van Rompuy, Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι βουλευτές, σήμερα παρουσιάζομαι ενώπιόν σας για δεύτερη φορά, για να σας ενημερώσω σχετικά με την πρώτη επίσημη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της οποίας είχα την τιμή να προεδρεύσω.

Όπως γνωρίζετε, η συνεδρίαση αυτή περιελάμβανε στην ημερήσια διάταξή της την οικονομική μας στρατηγική για την Ευρώπη του 2020, καθώς και τη στρατηγική μας για τις διεθνείς διαπραγματεύσεις σχετικά με την αλλαγή του κλίματος. Η ημερήσια διάταξη αυτή συμπληρώθηκε λόγω του γεγονότος ότι χρειάστηκε να αντιμετωπίσουμε επείγοντως –για δεύτερη φορά σε διάστημα δύο μηνών– την κατάσταση στην Ελλάδα και συναφή ζητήματα που αφορούν την ευρωζώνη. Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω τα σχόλιά μου από το τελευταίο αυτό θέμα.

Τα ερωτήματα πώς, υπό ποιες προϋποθέσεις και από ποιον πρέπει να παρασχεθεί χρηματοδοτική στήριξη στην ελληνική κυβέρνηση, εάν χρειαστεί, απασχόλησαν πολλές συζητήσεις τις παραμονές του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Μάλιστα, πριν από τη συνεδριάσή μας, οι απόψεις παρουσίαζαν σημαντική απόκλιση μεταξύ τους. Αυτό δεν είναι ιδιαίτερα ασυνήθιστο στην ιστορία της Ένωσης, ιδίως όταν διακυβεύονται τόσα πολλά – εκείνο που έχει σημασία είναι ότι καταλήξαμε σε συμφωνία. Η ικανότητα της Ένωσης να βρίσκει συναινετικές λύσεις παραμένει ανέπαφη. Είναι άλλωστε θεμελιώδης για την ύπαρξή μας.

Στην προκειμένη περίπτωση, οι πολυάριθμες διμερείς επαφές μου με τα κράτη μέλη, τα συμπεράσματα της συνεδρίασης των υπουργών της ευρωζώνης στις 15 Μαρτίου, οι προτάσεις της Επιτροπής για δάνεια από τα κράτη μέλη και οι εντατικές διαπραγματεύσεις μεταξύ Γαλλίας και Γερμανίας συνέβαλαν στην προετοιμασία του εδάφους, ώστε να εξευρεθεί συμβιβαστική λύση που να είναι αποδεκτή από όλους.

Συγκάλεσα και προήδρευσα συνεδρίασης των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων των χωρών της ευρωζώνης και τους παρουσίασα σχέδιο δήλωσης το οποίο, αφού τροποποιήθηκε, έγινε δεκτό ομοφώνως.

Τα μέρη του κειμένου για τα οποία είναι υπεύθυνο το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συζητήθηκαν και συμφωνήθηκαν από το ίδιο το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα συμφώνησε επίσης.

Στη δήλωση, επαναβεβαιώνουμε τη θέση ότι όλα τα μέλη της ευρωζώνης πρέπει να ασκούν υγιείς πολιτικές σύμφωνα με τους συμφωνηθέντες κανόνες και να έχουν επίγνωση της κοινής ευθύνης τους για την οικονομική και χρηματοοικονομική σταθερότητα της ζώνης.

Στηρίζουμε πλήρως τις προσπάθειες της ελληνικής κυβέρνησης και χαιρετίζουμε τα πρόσθετα μέτρα που ανακοινώθηκαν στις 3 Μαρτίου, τα οποία επαρκούν, ώστε να διασφαλιστεί η επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων για το 2010. Τα μέτρα αυτά είχαν ζητηθεί από το άτυπο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 11ης Φεβρουαρίου.

Βάσει του μηχανισμού αλληλεγγύης που θέσαμε σε εφαρμογή, βρίσκμαστε σε ετοιμότητα, ώστε, αν η χρηματοδότηση από τις αγορές αποδειχθεί ανεπαρκής, να παρέμβουμε και να χορηγήσουμε στήριξη μέσω ελεγχόμενου από την ΕΕ μηχανισμού διμερών δανείων από τα κράτη μέλη της ευρωζώνης, σε συνεργασία με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Ο μηχανισμός συνάδει προς τις διατάξεις των συνθηκών και βρίσκει εν γένει σύμφωνα τα κράτη μέλη, την Επιτροπή και την Κεντρική Τράπεζα. Εν συνέχεια, η ελληνική κυβέρνηση δεν χρειάστηκε να ζητήσει χρηματοδοτική στήριξη, όμως θα συνεχίσουμε να παρακολουθούμε πολύ προσεκτικά την εξέλιξη της κατάστασης.

Επιτρέψτε μου απλώς να επισημάνω ότι η συμμετοχή του ΔΝΤ δημιούργησε αρχικώς κάποια ανησυχία βάσει του γεγονότος ότι θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως παροχή εξωτερικής στήριξης προς μια ευρωζώνη η οποία αδυνατεί να επιλύσει τα εσωτερικά της προβλήματα. Μετά από σκέψη, όμως, επικράτησε η άποψη ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο χρηματοδοτείται, σε τελευταία ανάλυση, σε μεγάλο βαθμό από ευρωπαϊκούς πόρους· γιατί λοιπόν να μην μπορούν οι ευρωπαϊκές χώρες να αξιοποιούν τους μηχανισμούς του; Έχουμε δημιουργήσει και χρηματοδοτούμε το ΔΝΤ γι' αυτόν ακριβώς τον σκοπό, και θα ήταν παράδοξο να μην αξιοποιήσουμε τους πόρους και την πείρα του. Η στενή συνεργασία με το ΔΝΤ θεωρήθηκε επομένως αποδεκτή, ιδίως στο πλαίσιο ενός εγχειρήματος το οποίο αφορά κατά το μεγαλύτερο μέρος του διμερή ευρωπαϊκά δάνεια.

Δύο επιπλέον πτυχές της δήλωσης έχουν προκαλέσει πολλά σχόλια.

Πρώτον, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επιθυμεί να αντλήσει διδάγματα από αυτήν την κρίση. Γι' αυτό δημιούργησε ειδική ομάδα υπό την ηγεσία μου. Η εν λόγω ειδική ομάδα θα συγκροτηθεί στο πλαίσιο στενής συνεργασίας με την

Επιτροπή και θα περιλαμβάνει εκπροσώπους των κρατών μελών, της εκ περιτροπής Προεδρίας και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Θα παρουσιάσει τα συμπεράσματά της πριν από τα τέλη του τρέχοντος έτους. Τις τελικές πολιτικές αποφάσεις θα τις λάβει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Σκοπεύω να δώσω άμεση προτεραιότητα σε αυτήν την προσπάθεια. Η περίπτωση της Ελλάδας ανέδειξε τους περιορισμούς του τρέχοντος μηχανισμού δημοσιονομικής εποπτείας στην ευρωζώνη. Πρέπει να διερευνήσουμε κάθε δυνατό τρόπο ενίσχυσης της δημοσιονομικής πειθαρχίας και να προτείνουμε πλαίσιο επίλυσης κρίσεων. Η ενίσχυση των μηχανισμών μας έχει ζωτική σημασία. Το ποια νομικά κείμενα ενδέχεται να απαιτήσουν τροποποίηση παραμένει ανοικτό ερώτημα το οποίο πρέπει να διερευνηθεί, ενώ δεν πρέπει συγχρόνως να λησμονούμε τις διάφορες διαδικασίες που απαιτούνται, προκειμένου να τροποποιηθούν τα διάφορα νομικά μέσα.

Η ειδική ομάδα καλείται να χειριστεί δύο πυλές του προβλήματος, τις οποίες ανέδειξε η τρέχουσα κρίση: την υπευθυνότητα –πώς μπορεί να προληφθεί η επανεμφάνιση τέτοιων περιπτώσεων έλλειψης δημοσιονομικής πειθαρχίας– και την αλληλεγγύη – πώς μπορεί να αποφευχθεί ο αυτοσχεδιασμός, εάν τυχόν εμφανιστεί και πάλι δημοσιονομική κρίση σε κράτος μέλος.

Η περίπτωση της Ελλάδας ανέδειξε επίσης την ανάγκη εξέτασης του ζητήματος των αποκλίσεων ως προς την ανταγωνιστικότητα εντός της ευρωζώνης και της Ένωσης, για τις οποίες ξεκινήσαμε συζήτηση η οποία θα συνεχιστεί τον Ιούνιο και αποτελεί συνιστώσα της οικονομίας της ευρωζώνης, την οποία δεν προσέξαμε επαρκώς στο παρελθόν. Χωρίς μεγαλύτερη οικονομική σύγκλιση, θέτουμε σε κίνδυνο το κοινό νόμισμα και την κοινή αγορά. Η συζήτηση αυτή είναι κρίσιμης σημασίας. Η δημοσιονομική πειθαρχία δεν επαρκεί. Πίσω από τα δημοσιονομικά προβλήματα κρύβονται οικονομικά προβλήματα.

Το δεύτερο στοιχείο που έχει προκαλέσει σχόλια ήταν η παράγραφος στην οποία δηλώνουμε ότι «δεσμευόμαστε να προωθήσουμε ισχυρό συντονισμό των οικονομικών πολιτικών στην Ευρώπη. Θεωρούμε ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο πρέπει να βελτιώσει την οικονομική διακυβέρνηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προτείνουμε να ενισχυθεί ο ρόλος του στον οικονομικό συντονισμό και στον καθορισμό της αναπτυξιακής στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

Ορισμένοι σχολίασαν το γεγονός ότι η γαλλική έκδοση αυτής της δήλωσης αναφέρεται σε *gouvernement économique* αντί για *governance*. Επιτρέψτε μου να καταστήσω απολύτως σαφές ότι δεν υφίσταται καμία απόκλιση εν προκειμένω όσον αφορά τον επιδιωκόμενο στόχο. Θέλουμε να αξιοποιήσουμε πλήρως το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως το όργανο στο οποίο μπορούμε να συντονίσουμε τα μέσα της Ένωσης και τα εθνικά μέσα, προκειμένου να βελτιώσουμε τις οικονομικές μας επιδόσεις. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δεν είναι ούτε η εκτελεστική ούτε η νομοθετική εξουσία της Ένωσης. Αποστολή του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, σύμφωνα με τη Συνθήκη, είναι να παρέχει ώθηση και να κατευθύνει τον πολιτικό προσανατολισμό της Ένωσης. Αυτό ισχύει και στο πεδίο της οικονομικής πολιτικής. Σε αυτό ακριβώς το ζήτημα εστιάστηκε άλλωστε το μεγαλύτερο μέρος της συνεδρίασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, όταν εξετάσαμε τη στρατηγική «Ευρώπη 2020».

Επ' αυτού, είμαι σε θέση να αναφέρω σταθερή πρόοδο, την οποία θα επιδιώξουμε να συνεχίσουμε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Ιουνίου. Βάσει των προτάσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής –και στο σημείο αυτό θέλω να ευχαριστήσω για το έργο του τον Πρόεδρο Barroso– έχουμε ήδη εντοπίσει πέντε βασικούς στόχους στους οποίους πρέπει να εστιαστούν οι προσπάθειές μας:

Πρώτον, να αυξήσουμε το ποσοστό της απασχόλησης στο 75%, κυρίως μέσω της μεγαλύτερης συμμετοχής των νέων, των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας και των ανειδίκευτων εργαζομένων και της μεγαλύτερης ένταξης των νομίμων μεταναστών·

Δεύτερον, να βελτιώσουμε τους όρους στον τομέα της έρευνας και ανάπτυξης, ιδίως με στόχο να ανέλθουν τα επίπεδα των συνδυασμένων ιδιωτικών και δημοσίων επενδύσεων σε αυτόν τον τομέα στο 3% του ΑΕγχΠ·

Τρίτον, να επαναβεβαιώσουμε και να εντάξουμε στην οικονομική μας στρατηγική τους στόχους ως προς την αλλαγή του κλίματος που έχουμε δεσμευτεί ήδη να επιτύχουμε έως το έτος 2020·

Τέταρτον, να βελτιώσουμε τα επίπεδα εκπαίδευσης, ιδίως με στόχο να μειώσουμε τα ποσοστά πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου και να αυξήσουμε το ποσοστό του πληθυσμού που έχει ολοκληρώσει τριτοβάθμιες ή ισοδύναμες σπουδές·

Τέλος, να προωθήσουμε την κοινωνική ένταξη, ιδίως μέσω της μείωσης της φτώχειας.

Απαιτούνται περισσότερες προσπάθειες, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί, κυρίως μέσω της ανάπτυξης κατάλληλων δεικτών – τα δε κράτη μέλη πρέπει τώρα να θέσουν τους δικούς τους εθνικούς στόχους, οι οποίοι θα είναι διαφοροποιημένοι ανάλογα με τις συνθήκες που επικρατούν σε εθνικό επίπεδο. Ορισμένοι από τους στόχους

αυτούς αντικατοπτρίζονται στη νομοθεσία της ΕΕ, ενώ άλλοι δεν είναι ρυθμιστικού χαρακτήρα, αλλά εντάσσονται σε κοινό εγχείρημα το οποίο πρέπει να επιδιωχθεί βάσει συνδυασμού δράσεων σε εθνικό επίπεδο και επίπεδο ΕΕ.

Οι δύο τελευταίοι από τους πέντε στόχους που προανέφερα – η εκπαίδευση και η κοινωνική ένταξη – έχουν προκαλέσει ορισμένα σχόλια. Αντιστοιχούν φυσικά σε καίριες πτυχές του επανομαζόμενου «ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου», στο οποίο οι δυνάμεις της αγοράς μετριάζονται από κοινωνικούς στόχους, καθώς και από την περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση. Ωστόσο, ορισμένοι έχουν επισημάνει ότι η εκπαίδευση αποτελεί εθνική, και μάλιστα σε ορισμένα κράτη υποεθνική ή περιφερειακή, αρμοδιότητα. Αυτό είναι αλήθεια – και δεν έχουμε την παραμικρή πρόθεση να μεταβάλουμε αυτό το δεδομένο. Εκείνο που αντιπροσωπεύει η απόφαση αυτή είναι η ανάγκη συνεργασίας σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης για την υλοποίηση της κοινής μας στρατηγικής, με κάθε πλευρά να αναλαμβάνει το μερίδιο ευθύνης που της αναλογεί στην κοινή μας προσπάθεια.

Όσον αφορά την κοινωνική ένταξη και τη μείωση της φτώχειας, ορισμένοι έχουν δηλώσει ότι αυτό είναι αποτέλεσμα και όχι μέσο. Θα είναι αποτέλεσμα των προσπαθειών μας, και όχι μέσο. Αν και κατανοώ το συγκεκριμένο επιχείρημα, η κοινωνική ένταξη αποτελεί αρμοδιότητα της Ένωσης βάσει της Συνθήκης της Λισαβόνας και αποτελεί επίσης καίριο μέσο βελτίωσης των συνολικών μας οικονομικών επιδόσεων, καθώς και διασφάλισης της στήριξης από τους πολίτες των στόχων που έχουμε θέσει. Αντιπροσωπεύει το βαρύ αίτημα των κοινωνιών μας για δικαιοσύνη στο οικονομικό μας σύστημα. Αν το αγνοήσουμε, πρέπει να αναλάβουμε και την ευθύνη για τις συνέπειες.

Εκτός από τον εντοπισμό αυτών των πέντε στόχων – οι οποίοι απαιτούν περαιτέρω επεξεργασία – το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο υπογράμμισε ότι απαιτείται ταχεία πρόοδος στην ενίσχυση της χρηματοοικονομικής ρύθμισης και εποπτείας, τόσο εντός της Ένωσης, όπου το Κοινοβούλιο καλείται να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στη χρηματοοικονομική ρύθμιση, όσο και σε διεθνή φόρουμ, όπως η G20, προκειμένου να διασφαλιστούν ίσοι όροι ανταγωνισμού σε παγκόσμια κλίμακα.

Η επίτευξη προόδου είναι ιδιαίτερα αναγκαία για θέματα όπως οι κεφαλαιακές απαιτήσεις, τα συστημικά ιδρύματα, τα χρηματοδοτικά μέσα διαχείρισης κρίσεων, η αύξηση της διαφάνειας στις αγορές παραγώγων, η εξέταση ειδικών μέτρων όσον αφορά τις συμφωνίες ανταλλαγής κινδύνων αθέτησης για κρατικά ομόλογα, καθώς και η εφαρμογή των συμφωνηθεισών σε διεθνές επίπεδο αρχών όσον αφορά τα «μπόνους» στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Η Επιτροπή θα παρουσιάσει προσεχώς έκθεση σχετικά με ενδεχόμενες καινοτόμες πηγές χρηματοδότησης, όπως η εφαρμογή διεθνούς τέλους στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές ή τις τράπεζες. Πρέπει να βρούμε λύσεις, προκειμένου να μην μπορεί να συμβεί ξανά παρόμοια χρηματοπιστωτική κρίση, αλλά πρέπει επίσης να αντιμετωπίσουμε την κρίση αξιοπιστίας που αποτελεί τη ρίζα της.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στη συνέχεια συζήτησε για την αλλαγή του κλίματος και το πού πρέπει να προσανατολιστούν πλέον οι προσπάθειές μας μετά την Κοπεγχάγη. Ο μόνος αποτελεσματικός τρόπος επίτευξης του συμφωνηθέντος στόχου να παραμείνει κάτω από τους 2°C η αύξηση της μέσης θερμοκρασίας του πλανήτη εξακολουθεί να είναι παγκόσμια και συνολική νομική συμφωνία. Συμφωνήσαμε να παραμείνουμε φιλόδοξοι και εποικοδομητικοί στις διεθνείς διαπραγματεύσεις, αλλά συμφωνήσαμε επίσης να ακολουθηθεί προσέγγιση διαδοχικών βημάτων, χρησιμοποιώντας ως βάση τη συμφωνία της Κοπεγχάγης. Οι δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν ως προς τις μειώσεις των εκπομπών δεν επαρκούν για την επίτευξη του κρίσιμου στόχου των 2°C. Απαιτείται λοιπόν νέα δυναμική στις διαπραγματεύσεις. Η επόμενη συνάντηση, που θα πραγματοποιηθεί στη Βόνη, πρέπει να καθορίσει τον οδικό χάρτη για την προώθηση των διαπραγματεύσεων. Η COP-2 στο Κανκούν πρέπει να οδηγήσει σε συγκεκριμένες αποφάσεις και να καλύψει τα κενά που απομένουν. Η Ένωση και τα κράτη μέλη θα υλοποιήσουν τη δέσμευσή τους να προσφέρουν 2,4 δισ. ευρώ ετησίως κατά την περίοδο 2010-2012 για χρηματοδοτήσεις ταχείας εκκίνησης, ενώ μένουμε πιστοί στη δέσμευση να κινητοποιήσουμε από κοινού 100 δισ. δολάρια ΗΠΑ ετησίως έως το 2020, προκειμένου να βοηθήσουμε αναπτυσσόμενες χώρες να αντιμετωπίσουν την αλλαγή του κλίματος.

Σε αυτό το πλαίσιο, διεξήγαμε συζήτηση σχετικά με τους τρόπους αντιμετώπισης των κύριων διεθνών εταίρων μας, την οποία εισηγήθηκε η Αντιπρόεδρος της Επιτροπής/Υπατη Εκπρόσωπος Cathy Ashton, η εύστοχη ανάλυση της οποίας έγινε δεκτή με θετικό τρόπο.

Θα θίξουμε τα ζητήματα αυτά όχι μόνο στο πλαίσιο της διαδικασίας των Ηνωμένων Εθνών, αλλά και σε άλλους χώρους, προκειμένου να συμβάλουμε στη διαμόρφωση της αναγκαίας δυναμικής. Θα συνεχίσουμε επίσης τις εσωτερικές προσπάθειες. Θα διοργανώσουμε ειδική συζήτηση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για την ενεργειακή πολιτική, καθώς και για το πώς μπορούμε να στραφούμε προς αποδοτική οικονομία μειωμένων εκπομπών άνθρακα, διερευνώντας όλες τις πτυχές της, περιλαμβανομένης της ασφάλειας του εφοδιασμού.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι βουλευτές, μπορώ να ολοκληρώσω αυτήν την παρέμβαση δηλώνοντας ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έχει επιτύχει σαφή πρόοδο και έχει αποφύγει τεράστιες και ολέθριες παγίδες οι οποίες θα μπορούσαν να μας γυρίσουν πολλά χρόνια πίσω.

Περιέργως, ορισμένοι έχουν ισχυριστεί ότι ο ρόλος μου σε αυτήν τη διαδικασία υπήρξε ρόλος απλού θεατή, ενώ άλλοι με έχουν κατηγορήσει ως εξουσιομανή δικτάτορα. Επιτρέψτε μου να σας διαβεβαιώσω ότι δεν είμαι ούτε το ένα ούτε το άλλο. Ο μόνιμος Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου οφείλει να είναι παράγοντας διευκόλυνσης και επίτευξης συναίνεσης σε ένα θεσμικό όργανο το οποίο μπορεί να λειτουργήσει αποτελεσματικά μόνο, όταν επιτυγχάνει τους αναγκαίους και επαρκώς φιλόδοξους συμβιβασμούς.

Ηλπίζα ότι η έναρξη της θητείας μου ως μόνιμου Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου θα ήταν ευκολότερη. Η περίοδος των δύο προσεχών ετών θα είναι δύσκολη. Αντιλαμβάνομαι πλήρως ότι η χειρότερη φάση της ύφεσης έχει παρέλθει, όχι όμως και τα προβλήματα.

Αντιδράσαμε αποτελεσματικά ως προς τη διαχείριση της αρχικής χρηματοπιστωτικής κρίσης, όμως είναι συχνά πολύ πιο δύσκολο να παραμείνουμε ενωμένοι και να δράσουμε με συνέπεια, όταν τελειώσει η καταιγίδα. Αυτό σημαίνει ότι την προσεχή διετία δεν είναι δυνατόν να συνεχίσουμε σαν να μην συμβαίνει τίποτε. Το ίδιο ισχύει βεβαίως και για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Maroš Šefčovič, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, τον περασμένο μήνα το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κλήθηκε να χειριστεί σημαντική σειρά θεμάτων υπό πολύ απαιτητικές συνθήκες. Μετά από εντατικό και ειλικρινή διάλογο, δεν συμφώνησε απλώς επί της ουσίας των προτάσεων της Επιτροπής για τη στρατηγική «Ευρώπη 2020» για την ανάπτυξη και την απασχόληση, αλλά αποφάσισε επίσης μηχανισμό διασφάλισης της χρηματοοικονομικής σταθερότητας στην ευρωζώνη ο οποίος είναι σε θέση να παράσχει χρηματοδοτική στήριξη στην Ελλάδα, εφόσον προκύψει τέτοια ανάγκη.

Ας είμαστε, όμως, ειλικρινείς. Είναι λίγοι αυτοί που θα μπορούσαν να έχουν προβλέψει αυτό το αποτέλεσμα. Ενόψει όσων διακυβεύονταν, εμφανίστηκαν σημαντικές διαστάσεις απόψεων μεταξύ των κρατών μελών έως και την έναρξη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, όσον αφορά τόσο το βραχυπρόθεσμο θέμα του μηχανισμού χρηματοοικονομικής σταθερότητας όσο και το μεσοπρόθεσμο θέμα της στρατηγικής «Ευρώπη 2020». Επιτρέψτε μου να εξηγήσω εν συντομία πώς βρέθηκε η λύση και τι σημαίνει αυτό από την οπτική γωνία της Επιτροπής. Θα ξεκινήσω από τον μηχανισμό χρηματοοικονομικής σταθερότητας και στη συνέχεια θα προχωρήσω στη στρατηγική «Ευρώπη 2020».

Όσον αφορά τον μηχανισμό χρηματοοικονομικής σταθερότητας, η αλήθεια είναι ότι κινούμασταν σε αχαρτογράφητα νερά. Ας είμαστε όμως ειλικρινείς και ως προς ένα ακόμη ζήτημα. Ενώ ήταν αναγκαίο να χαρτογραφήσουμε τις νέες λύσεις απέναντι σε μια νέα πρόκληση, ήταν αδιανόητο να μην δοθεί λύση. Το ερώτημα που τέθηκε δεν ήταν αν πρέπει να δοθεί λύση ή όχι. Το ερώτημα ήταν ποια μπορούσε και έπρεπε να είναι η λύση. Όπως προανέφερα, ως προς αυτήν την πτυχή δεν επικρατούσε καταρχάς συναίνεση μεταξύ των κρατών μελών. Διεξάγονταν ήδη σχετικές συζητήσεις για κάποιο διάστημα, όμως δεν είχαν καταλήξει σε κανένα συμπέρασμα πριν από τη συνεδρίαση – ούτε επί της αρχής ούτε επί των λεπτομερειών του μηχανισμού.

Γι' αυτό η Επιτροπή και, ιδίως, ο Πρόεδρος Barroso και ο Επίτροπος Rehn ανέλαβαν την πρωτοβουλία, μέσω συνδυασμού προσπάθειών οικοδόμησης συναίνεσης και δημόσιας στήριξης, να βοηθήσουν τα κράτη μέλη να συστρατευθούν γύρω από τα κοινά μας συμφέροντα. Από τη μια πλευρά, η Επιτροπή συνεργαζόταν πολύ ενεργά σε κάθε βήμα με τα κράτη μέλη της ευρωζώνης για τον σχεδιασμό επαρκούς μηχανισμού. Ειδικότερα, η Επιτροπή διασφάλισε ότι ο όποιος μηχανισμός θα εντασσόταν σε κοινοτικό πλαίσιο. Από την άλλη πλευρά, τις τελευταίες 10 ημέρες πριν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, η Επιτροπή άσκησε επανειλημμένως πίεση, ώστε να ληφθεί απόφαση για τέτοιο μηχανισμό βάσει δύο βασικών αρχών: της σταθερότητας, αφενός, και της αλληλεγγύης, αφετέρου. Αν θυμάστε τη συζήτησή μας πριν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο: αυτές είναι οι δύο αρχές την εφαρμογή των οποίων ζητούσατε όλοι και όλες.

Όλες και όλοι γνωρίζετε ότι η λύση που αποδείχθηκε εντέλει αποδεκτή απαιτήσε διαρκή προσπάθεια και σύνθετες διαπραγματεύσεις. Επί της ουσίας στηρίζεται στον μηχανισμό της ευρωζώνης τον οποίο πρότεινε η Επιτροπή, ενώ συγχρόνως προβλέπει τη συμμετοχή και του ΔΝΤ. Έτσι, αποκτούμε πλέον λειτουργικό μηχανισμό τον οποίο είμαστε έτοιμοι να χρησιμοποιήσουμε. Αποτελεί ένα συνετό δίκτυο ασφαλείας. Αυτό χρειαζόμασταν και αυτό εξασφαλίσαμε.

Η Επιτροπή είναι ικανοποιημένη από την τελική μορφή του μηχανισμού. Μπορεί να μην είναι τέλειος. Οπωσδήποτε είναι πρωτόγνωρος, παρότι έχει σχεδιαστεί έτσι, ώστε να σεβεται πλήρως τις διατάξεις των συνθηκών. Τα δε κεντρικά χαρακτηριστικά του μένουν πιστά στις ουσιαστικές αρχές μας. Τα θεσμικά όργανα διατηρούν τον ρόλο της κινητοποίησης του μηχανισμού. Έχουν προβλεφθεί οι κατάλληλες διευθετήσεις, ώστε να συμμετάσχει το ΔΝΤ, στο πλαίσιο της ευρωζώνης.

Συγχρόνως, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ανακοίνωσε τη σύσταση της ειδικής ομάδας, η οποία θα διερευνήσει ενδελεχέστερα τους μηχανισμούς αντιμετώπισης τέτοιου είδους κρίσεων. Η ιδιαίτερη σύνθεσή της οφείλεται στα περίπλοκα καθήκοντά της, τα οποία θεμελιώνονται στην υιοθέτηση μακροπρόθεσμης προοπτικής, προβλέποντας συγχρόνως ευρύ διάλογο σχετικά με όλες τις δυνατές επιλογές, χωρίς να εξαιρείται η τροποποίηση της Συνθήκης.

Τέτοιος θεμελιώδης διάλογος είναι φυσικά σημαντικός, και, τούτου λεχθέντος, ήδη από αυτήν την άνοιξη η Επιτροπή θα παρουσιάσει μέτρα βελτίωσης του συντονισμού στην ευρωζώνη. Για τον σκοπό αυτόν θα αξιοποιήσουμε τις νέες δυνατότητες που προβλέπει ήδη η Συνθήκη της Λισαβόνας. Η Επιτροπή γνωρίζει ότι το Κοινοβούλιο συμμερίζεται την άποψη της ότι είναι πολύ καλύτερο να προετοιμαστούμε νωρίς για να ανταποκριθούμε στην ανάγκη συντονισμού και να έχουμε εκ των προτέρων στη διάθεσή μας τους κατάλληλους μηχανισμούς, για την περίπτωση που θα τους χρειαστούμε.

Επιτρέψτε μου τώρα να στραφώ στο θέμα της συζήτησης για τη στρατηγική «Ευρώπη 2020». Συζητήσαμε ήδη εδώ πόσο επείγον είναι να αναλάβουμε δράση, πόσο αναγκαίο είναι να συστρατευθεί η κοινωνία υπέρ της αλλαγής της προσέγγισής μας, και πόσο ουσιώδης είναι ο ρόλος της ΕΕ για τον επιτυχή μετασχηματισμό της οικονομίας μας.

Η πρακτική υλοποίηση θα απαιτήσει συλλογική προσπάθεια από όλους τους ενδιαφερόμενους σε όλα τα επίπεδα. Όλοι γνωρίζουμε ότι τα ισχυρά, σαφή μηνύματα προσφέρουν στην κοινωνία άξονα συσπείρωσης, και γι' αυτό έχουν τόσο μεγάλη σημασία οι συγκεκριμένοι στόχοι και οι ευέλικτες πρωτοβουλίες που προτείνονται γι' αυτές τις στρατηγικές. Αποτελούν παράδειγμα της κοινής μας ευρωπαϊκής φιλοδοξίας και παρέχουν το σημείο γύρω από το οποίο μπορούν να διαμορφωθούν οι συλλογικές προσπάθειες. Γνωρίζουμε ότι, αν καταφέρουμε συλλογικά να επιτύχουμε αυτούς τους στόχους, η Ευρώπη θα προωθήσει την ανταγωνιστική της δυναμική, θα διατηρήσει τον τρόπο ζωής της και θα ενδυναμώσει τη θέση της ως παγκόσμιος παράγοντας. Ως εκ τούτου, είναι επίσης πολύ σημαντικό να υπογραμμιστεί ότι αυτό θα αποτελέσει και δοκιμασία του πόσο έτοιμα είναι τα κράτη μέλη να αναλάβουν με συνέπεια διεθνή δράση για την επίτευξη κοινών στόχων.

Μετά από αυτό το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, έχουμε πλέον καταλήξει σε συμφωνία επί συγκεκριμένων ποσών για την απασχόληση, την έρευνα και ανάπτυξη, καθώς και την αλλαγή του κλίματος και την ενέργεια. Η Επιτροπή εκτιμά επίσης ότι η επιχειρηματολογία υπέρ εκπαιδευτικού στόχου έχει γίνει δεκτή, και ότι μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι θα τεθούν συγκεκριμένοι στόχοι και προς αυτήν την κατεύθυνση –βάσει των προτάσεων της Επιτροπής– ευελπιστούμε δε ότι αυτό θα επιτευχθεί ήδη από τον Ιούνιο.

Θέλω να πω λίγα λόγια για τον στόχο που συζητήθηκε με τη μεγαλύτερη ζωηρότητα, και αναφέρομαι στη δράση κατά της φτώχειας. Γνωρίζετε ότι ορισμένα κράτη μέλη δεν έχουν ακόμη πεισθεί ότι ο καθορισμός στόχου κατά της φτώχειας αποτελεί καθήκον της Ένωσής μας. Η άποψη της Επιτροπής επί του θέματος είναι επίσης πολύ σαφής.

Πρώτον, οποιοσδήποτε έχει διαβάσει τις διατάξεις της Συνθήκης για την κοινωνική πολιτική γνωρίζει ότι είναι μεγάλο σφάλμα να υποστηρίζεται ότι το θέμα αυτό πρέπει να επαφίεται μόνο στα κράτη μέλη.

Δεύτερον, η Επιτροπή απορρίπτει τους ισχυρισμούς ότι δεν μπορεί να τεθεί κανένας ουσιαστικός στόχος σε αυτόν τον τομέα. Θα συνεχίσουμε να εξειδικεύουμε τη σαφή και μεθοδολογικώς ορθή προσέγγιση την οποία έχουμε προτείνει. Η Επιτροπή είναι πεπεισμένη ότι, από τώρα έως τον Ιούνιο, είναι δυνατόν να επιτευχθεί συναίνεση με επίκεντρο αυτήν την προσέγγιση.

Τρίτον, δεν πρέπει ποτέ να λησμονούμε τον κίνδυνο να δημιουργηθεί η εντύπωση ότι η Ένωσή μας ενδιαφέρεται περισσότερο για τις τράπεζες και τις επιχειρήσεις παρά για τους εργαζόμενους και τις οικογένειες. Η Επιτροπή είναι αποφασισμένη να διασφαλίσει ότι δεν θα ισχύσει κάτι τέτοιο. Ο καθορισμός στόχου κατά της φτώχειας θα έστειλε το ισχυρό μήνυμα ότι η ΕΕ μεριμνά για την παροχή ευκαιριών σε όλα τα μέλη της κοινωνίας, ακόμη και τα πιο περιθωριοποιημένα και εύάλωτα άτομα. Άλλωστε, όπως έχει επανειλημμένως δηλώσει η Επιτροπή, το ζήτημα της φτώχειας δεν μπορεί να επιλυθεί μόνο μέσω της άσκησης πολιτικής στον τομέα της απασχόλησης. Η πολιτική απασχόλησης έχει τεράστια σημασία, όμως δεν μπορεί ποτέ να αγγίξει όλα τα στρώματα της κοινωνίας. Τι γίνεται στην περίπτωση των παιδιών; Πώς πρέπει να αντιμετωπιστούν οι συνταξιούχοι; Τι είδους λύσεις αναζητούμε όσον αφορά τις περιθωριοποιημένες κοινότητες;

Κατά συνέπεια, μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι η Επιτροπή θα συνεχίσει να ασκεί πίεση, προκειμένου να παραμείνει ύψιστη προτεραιότητα το θέμα της θέσπισης στόχου κατά της φτώχειας. Στο πλαίσιο αυτό, θα σεβαστούμε φυσικά την κατανομή αρμοδιοτήτων την οποία προβλέπουν οι συνθήκες. Οι πρωτοπόρες πρωτοβουλίες μας σχεδιάζονται στο σύνολό τους κατά τρόπο που σημαίνει ότι η δράση σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης συμπληρώνει τις αντίστοιχες δράσεις των κρατών μελών. Η στρατηγική «Ευρώπη 2020» δεν σημαίνει ότι το ένα επίπεδο ενεργεί εις βάρος του άλλου. Στόχος είναι όλα τα επίπεδα να λειτουργούν ομαλά και να συνεργάζονται ως αρμονικό σύνολο.

Την περίοδο των προσεχών μηνών η συζήτηση θα μεταφερθεί όλο και περισσότερο στο εσωτερικό των κρατών μελών, καθώς οι στόχοι σε επίπεδο ΕΕ θα μετατρέπονται σε εθνικούς στόχους. Θέλω να σας ζητήσω να συμμετάσχετε πλήρως σε αυτήν τη συζήτηση και να εξηγήσετε ότι δεν πρόκειται για επιταγές τις οποίες προσπαθεί να επιβάλει μια κεντρική εξουσία. Επιδίωξή μας είναι κοινή προσέγγιση απέναντι σε κοινά προβλήματα, καθώς και η αναζήτηση δημιουργικών τρόπων, ώστε να χρησιμοποιηθεί η ευρωπαϊκή διάσταση για να ενθαρρυνθούν τα κράτη μέλη να καταβάλουν ακόμη μεγαλύτερες προσπάθειες για τη μεταρρύθμιση των οικονομιών τους.

Μια τελευταία επισημάνση σχετικά με τα υπόλοιπα θέματα που συζητήθηκαν στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Κατά τη διάρκεια δείπνου εργασίας, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συζήτησε το θέμα της επικείμενης διάσκεψης κορυφής της G20 βάσει εισήγησης του Προέδρου Barroso. Όπως γνωρίζετε, δεν μετέχουν όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ, ως ανεξάρτητα μέλη, στην G20. Η Επιτροπή ενεργεί και είναι αποφασισμένη να συνεχίσει να ενεργεί ως θεματοφύλακας του κοινού ευρωπαϊκού συμφέροντος. Τώρα που εξασθενεί ο άμεσος αντίκτυπος της χρηματοπιστωτικής κρίσης, η G20 βρίσκεται ενώπιον της πρόκλησης να διατηρήσει τη δυναμική υπέρ κοινής προσέγγισης έναντι των θεμάτων πολιτικής που πρέπει να αντιμετωπιστούν, εάν θέλουμε ο κόσμος να εξέλθει σε καλύτερη κατάσταση από την κρίση.

Κατά τη γνώμη της Επιτροπής, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να συνεχίσει να δρα ως κινητήρια δύναμη προώθησης αυτής της φιλοδοξίας. Η επικείμενη διάσκεψη κορυφής του Τορόντο πρέπει να οδηγήσει στην αποστολή σαφούς μηνύματος από την G20 για στρατηγική εξόδου που να στηρίζει την ανάκαμψη – στην οποία μάλιστα θα αναλάβουν τον ρόλο που τους αναλογεί όλες οι μεγάλες οικονομίες. Επίσης, πρέπει να υπογραμμιστεί εκ νέου το πώς η ολοκλήρωση του γύρου της Ντόχα θα προσδώσει τεράστια ώθηση στην παγκόσμια οικονομία. Το σημαντικότερο είναι ότι πρέπει να προωθηθεί η μεταρρύθμιση των χρηματοπιστωτικών αγορών: πρέπει να διατηρήσουμε την άσκηση πίεσης προς τους διεθνείς εταίρους μας, ώστε να κάνουν πράξη την έγκαιρη και συνεπή υλοποίηση των δεσμεύσεων της G20.

Στο πλαίσιο αυτό, υπογραμμίστηκε ότι το μήνυμά μας θα είναι ισχυρότερο, αν είμαστε σε θέση να δηλώσουμε ότι η ΕΕ έχει ανταποκριθεί στις δικές της ευθύνες. Γι' αυτό πριν από το Τορόντο πρέπει να επιδιώξουμε συμφωνία επί των βασικών φακέλων ρύθμισης των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών που παραμένουν σε εκκρεμότητα, συγκεκριμένα των φακέλων για τους διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων και το κεφάλαιο των τραπεζών, δηλαδή της περιφημής οδηγίας για την κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών (CRD III). Και είναι βεβαίως επιβεβλημένο να επιτευχθεί συμφωνία ως προς τη δέσμη μέτρων για την εποπτεία, ώστε οι αρμόδιες αρχές να είναι έτοιμες να ασκήσουν τα καθήκοντά τους από το 2011. Η Επιτροπή δεν έκρυψε ποτέ την απογοήτευσή της για τον βαθμό στον οποίο το Συμβούλιο πρότεινε περικοπή των αρμοδιοτήτων των εν λόγω αρχών, θέτοντας σε κίνδυνο την αποτελεσματικότητά τους. Τώρα βρίσκεστε στη διαδικασία συζήτησης της δέσμης μέτρων, η οποία παρέχει μια ευκαιρία συλλογικής επανεξέτασης, λαμβάνοντας συγχρόνως υπόψη τις εμπειρίες του τελευταίου διμήνου.

Ο Πρόεδρος Barroso έδιξε επίσης το θέμα της επιβάρυνσης λόγω της αποκατάστασης του τραπεζικού συστήματος και επαναβεβαίωσε την προτίμηση της Επιτροπής προς καινοτόμα μέσα, περιλαμβανομένης της καταβολής εισφορών από τις τράπεζες με σκοπό την ενίσχυση των ταμείων εξυγίανσης. Επιπλέον, μίλησε για τα παράγωγα, ειδικότερα για το πρόβλημα των ακάλυπτων συμφωνιών ανταλλαγής κινδύνων αθέτησης όσον αφορά τα κρατικά ομόλογα. Υπογράμμισε ότι η Επιτροπή μελετά προσεκτικά το θέμα αυτό και εξετάζει ποια νέα μέτρα απαιτούνται για τις ακάλυπτες πωλήσεις, πέρα και ανεξάρτητα από τη διαρθρωτική μεταρρύθμιση των αγορών παραγώγων, την οποία προωθούμε ήδη μέσω νομοθεσίας την οποία θα σας παρουσιάσουμε τον Ιούνιο και στα τέλη του έτους.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ασχολήθηκε επίσης με την αλλαγή του κλίματος, υιοθετώντας τα βασικά μηνύματα που περιλάμβανε η ανακοίνωση της Επιτροπής. Τα κράτη μέλη συμφώνησαν ότι το θέμα παραμένει μια από τις κορυφαίες προκλήσεις που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να διατηρηθεί η δυναμική των διεθνών προσπαθειών – και γνωρίζετε ότι αυτό δεν είναι πάντοτε εύκολο. Έχουμε όμως το κατάλληλο εργαλείο. Έχουμε το ιστορικό των δράσεων εντός της ΕΕ. Το δε Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επαναβεβαίωσε τη δέσμευση της ΕΕ να επιλέξει τη χρηματοδότηση ταχείας εκκίνησης, ώστε να βοηθήσει τις αναπτυσσόμενες χώρες.

Εκείνο που απαιτείται τώρα είναι να είμαστε αποφασιστικοί και συνεπείς. Αποφασιστικοί όσον αφορά την προώθηση των θέσων μας έναντι των διεθνών εταίρων μας, στους οποίους πρέπει να εξηγήσουμε γιατί δεν μπορούμε να εγκαταλείψουμε τις φιλοδοξίες μας. Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι το Κοινοβούλιο μετέχει ήδη σε αυτήν την προσπάθεια. Όπως γνωρίζετε, η συνάδελφός μου Επίτροπος Connie Hedegaard έχει ήδη ξεκινήσει την εφαρμογή προγράμματος προβολής.

Πρέπει να φανούμε συνεπείς ως προς τη δέσμευσή μας υπέρ αποτελεσματικής διεθνούς συμφωνίας, εάν οι υπόλοιποι σημαντικοί διεθνείς παράγοντες είναι έτοιμοι να συμμετάσχουν. Πρέπει να εμπεδώσουμε τα στοιχεία προόδου που περιλαμβάνει η συμφωνία της Κοπεγχάγης.

Εν κατακλείδι, η Επιτροπή συνέβαλε σημαντικά σε αυτό το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στην πρώτη επίσημη συνεδριάσή του υπό την επιτυχή προεδρία του μονίμου Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, Herman van Rompuy. Θέλω δε να τον συγχαρώ για την επιτυχή προεδρία του και την πλοήγηση σε αυτά τα πολύ δύσκολα νερά, υπό τις ιδιαίτερα σύνθετες συνθήκες που αντιμετωπίζουμε.

Αναμένουμε με ενδιαφέρον τις εντατικές εργασίες των προσεχών μηνών, ιδίως από τώρα έως το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Ιουνίου, και προσβλέπουμε στη συνεργασία με τους βουλευτές του Κοινοβουλίου και την ισπανική Προεδρία

στις τομεακές συνθέσεις του Συμβουλίου. Οι εργασίες αυτές πρέπει να καθορίσουν την πορεία δυναμικής και συγκροτημένης ΕΕ η οποία θα είναι έτοιμη να ανταποκριθεί στις προκλήσεις της προσεχούς δεκαετίας.

Corien Wortmann-Kool, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (NL) Κύριε Πρόεδρε, Πρόεδρε Van Rompuy, Αντιπρόεδρε της Επιτροπής κύριε Šefčovič, στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κυριάρχησαν τα προβλήματα στην ευρωζώνη και η στρατηγική «ΕΕ 2020», η οποία επιδιώκει να επαναφέρει την Ευρώπη σε πορεία ανάπτυξης και δημιουργίας θέσεων απασχόλησης για τους πολίτες μας. Όλοι οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων συμφώνησαν να ενισχύσουν τον ευρωπαϊκό μηχανισμό οικονομικής διακυβέρνησης και να δεσμευτούν υπέρ του στενότερου συντονισμού της οικονομικής πολιτικής στην Ευρώπη. Αυτό μοιάζει ενθαρρυντικό. Θα μπορούσε ακόμη και να αποτελεί ιστορική στιγμή για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, προς το παρόν όμως είναι απλώς ενθαρρυντικό. Ο τρόπος με τον οποίο θα εφαρμοστεί στην πράξη τους προσεχείς μήνες και έτη θα έχει αποφασιστική σημασία. Εξάλλου, για τους πολίτες μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οι υποσχέσεις δεν μετρούν. Το μόνο που έχει σημασία για τους πολίτες μας είναι τα αποτελέσματα.

Πρόεδρε Van Rompuy, εξ ονόματος της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες), επιθυμώ να σας συγχαρώ για τη δέσμευσή σας. Ξεκινήσατε πολύ δυναμικά τη θητεία σας ως πρώτος μόνιμος Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, και σε εσάς έχει ανατεθεί το σημαντικό έργο του περαιτέρω μετασχηματισμού του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου σε όργανο με ουσιαστική πολιτική εξουσία για την οικονομική διαχείριση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επομένως, προσβλέπουμε στα αποτελέσματα του έργου σας και του έργου της ειδικής ομάδας της οποίας θα ηγηθείτε, και είμαστε πεπεισμένοι ότι η αφοσίωση και η επιμονή σας θα σας βοηθήσουν να ανταποκριθείτε στα καθήκοντα που αναλαμβάνετε. Η ανάγκη είναι μεγάλη και επιτακτική, οι δε αρετές που απαιτούνται είναι η αποφασιστικότητα και ο δυναμισμός. Σας προκαλώ λοιπόν να έρθετε στο Κοινοβούλιο για να παρουσιάσετε τα αποτελέσματα της ειδικής ομάδας και από τούτο το βήμα, και να διεξάγετε διάλογο μαζί μας επί του θέματος. Το μέγεθος του εγχειρήματος είναι τεράστιο· γι' αυτό είναι τόσο σημαντικό να συνεργαστείτε με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, καθώς και με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ως εκπρόσωπο των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αναμένουμε ότι θα σεβαστείτε πλήρως τον θεσμικό μας ρόλο και θα επιδιώξετε την ενεργό συμμετοχή μας στα επίμαχα ζητήματα, όχι μόνο κατόπιν εορτής, αλλά και εκ των προτέρων, κατά την κατάρτιση των προτάσεων. Για παράδειγμα, η Ομάδα ΕΛΚ αναμένει με ενδιαφέρον τις προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την ενίσχυση του οικονομικού συντονισμού σε θέματα νομισματικής πολιτικής. Επ' αυτού, η Ομάδα μας αναμένει να καταστούν πιο αυστηρές οι δημοσιονομικές κατευθυντήριες γραμμές του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης και να ενισχυθεί η προληπτική τους λειτουργία. Αναμένουμε επίσης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διαδραματίσει πολύ ενεργό ρόλο στην περαιτέρω ανάπτυξη της στρατηγικής «ΕΕ 2020». Προκαλούμε την Επιτροπή να αξιοποιήσει πλήρως τα μέσα που της παρέχει η Συνθήκη της Λισαβόνας, ιδίως ως προς την αξιολόγηση των προσαρμογών των κρατών μελών. Εξάλλου, η Ομάδα ΕΛΚ και άλλες πολιτικές ομάδες του ΕΚ θεωρούν προφανές ότι η ανοικτή μέθοδος συντονισμού πρέπει να αντικατασταθεί από υγιή συνδυασμό θετικών κινήτρων και κυρώσεων όπου είναι αναγκαίο, και προσδοκούμε ότι δεν θα καθυστερήσετε καθόλου να παρουσιάσετε πειστικές προτάσεις.

Τέλος, όσον αφορά το ζήτημα της Ελλάδας, ο πρόεδρος της Ομάδας μας, κ. Daul, έχει συγχαρεί το Συμβούλιο για την απόφασή του να θεσπιστεί νέος μηχανισμός στήριξης της Ελλάδας, αν καταστεί αναγκαίο και με τη συμμετοχή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ). Στο σχέδιο αυτό ορθώς έχει δοθεί κεντρική θέση στην αλληλεγγύη και την υπευθυνότητα. Εντούτοις, η κατάσταση παραμένει ανησυχητική, θέλω λοιπόν να επαναλάβω ότι η αλληλεγγύη λειτουργεί αμφίδρομα. Η Ελλάδα οφείλει να τηρήσει τις συμφωνίες της εφαρμόζοντας στην πράξη τα προγράμματα μεταρρυθμίσεων. Μπορεί η Ελλάδα να κερδίσει και πάλι την εμπιστοσύνη των χρηματοπιστωτικών αγορών; Αυτό θα είναι αποφασιστικό για την επίλυση της κρίσης.

Hannes Swoboda, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, θέλω καταρχάς να ευχαριστήσω τον κ. Van Rompuy για την προθυμία με την οποία επικοινωνήσε με το Κοινοβούλιο, η οποία αποτελεί θετική ένδειξη της προσωπικής του αφοσίωσης. Όσα είχατε να πείτε επί της ουσίας στο Κοινοβούλιο –τα οποία αφορούν τις αποφάσεις του Συμβουλίου, και όχι εσάς προσωπικά– μας προκαλούν βαθύτατη απογοήτευση. Ας εξετάσουμε, καταρχάς, το ζήτημα της Ελλάδας. Αν δείτε τα σχόλια στα μέσα ενημέρωσης, λόγου χάρη στην εφημερίδα International Herald Tribune, πολύ ορθώς υποστηρίζεται ότι, ενώ η Ελλάδα εφαρμόζει πλέον τους αυστηρούς όρους του ΔΝΤ, δεν απολαμβάνει τις καλές πιστώσεις του τελευταίου. Αυτό εξαρτάται από το Συμβούλιο. Ο Bini Smaghi –ένα πρόσωπο, δηλαδή, που προέρχεται από τους κόλπους της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας– υποστηρίζει ότι, κατά τη γνώμη του, είναι πιο δημοκρατικό να επιλυθούν τα προβλήματα μέσω της στενότερης συνεργασίας στην Ευρώπη παρά μέσω ενός τεχνοκρατικού οργάνου όπως το ΔΝΤ.

Αν δείτε την αγορά, θα δείτε ότι έχει αντιδράσει. Συμφωνώ ότι η αντίδρασή της έναντι του ευρώ υπήρξε κάπως πιο θετική, έναντι όμως της Ελλάδας η κατάσταση όχι μόνο δεν έχει βελτιωθεί, αλλά έχει επιδεινωθεί ακόμη περισσότερο. Το μήνυμα που εξέπεμψε το Συμβούλιο δεν είναι θετικό. Το Συμβούλιο είναι πάντα έτοιμο να καθυστερήσει την εξέταση των ζητημάτων, τις συζητήσεις και τις προτάσεις. Μοιάζει σαν να βρισκόμαστε στον Τιτανικό – το πλοίο

προσक्रούει στο παγόβουνο, και τότε αρχίζουν να λένε οι υπεύθυνοι: «εντάξει, ας συστήσουμε τώρα ειδική ομάδα για να δούμε πώς μπορούμε να αποτρέψουμε παρόμοιες συγκρούσεις στο μέλλον», ή «ας προβούμε σε εντατικό διάλογο σχετικά με το μενού της προσεχούς εβδομάδας», όταν η καταστροφή έχει μόλις συμβεί. Αυτό δεν είναι λύση. Το Συμβούλιο οφείλει να βρει λύσεις. Δεν είναι δικό σας σφάλμα, είναι σφάλμα των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων, οι οποίοι δεν είναι διατεθειμένοι να εργαστούν για την εξεύρεση αυτών των λύσεων και δεν είναι πρόθυμοι να εξετάσουν νέες ιδέες –όπως, λόγου χάρι, τις ιδέες που πρότειναν οι ευρωπαίοι σοσιαλδημοκράτες– οι οποίες στηρίζονται και στους δύο πυλώνες, με άλλα λόγια και στη σταθερότητα αλλά και στην αλληλεγγύη. Βεβαίως, η αλληλεγγύη δεν ξεκινά αυτομάτως, όταν εμφανίζεται ένα πρόβλημα – οι αληθινοί φίλοι προειδοποιούν ο ένας τον άλλο εγκαίρως, όταν υπάρχει πρόβλημα. Επομένως, είναι επίσης άδικο να μεταχειριζόμαστε τώρα την Ελλάδα κατ' αυτόν τον τρόπο, ενώ μέναμε άπραγοι και παρακολουθούσαμε την κατάσταση να εξελίσσεται επί σειρά ετών, καθώς γνωρίζαμε πάρα πολύ καλά ότι υπήρχε πρόβλημα, και να δηλώνουμε τώρα, εκ των υστέρων: «Δεν μπορείτε πλέον να υπολογίζετε στην αλληλεγγύη μας». Γι' αυτό το αποτέλεσμα του Συμβουλίου σε σχέση με την Ελλάδα είναι άκρως απογοητευτικό.

Η κατάσταση ως προς τη στρατηγική «Ευρώπη 2010» είναι παρόμοια. Οι προτάσεις της Επιτροπής παρουσίαζαν κάποια μειονεκτήματα, είχαν όμως και θετικές πτυχές. Δεν μας ενθουσίαζαν ιδιαίτερα, καθόσον θεωρούσαμε ότι απουσίαζαν αρκετά στοιχεία. Τι έκανε τότε το Συμβούλιο για τη στρατηγική «Ευρώπη 2010»; Της αφαίρεσε σειρά από στοιχεία. Μόλις αναφέρατε πέντε πτυχές, όμως το ευρύτερο πλαίσιο –η αντίληψη ότι η «Ευρώπη 2020» συνεπάγεται ότι θα αντιμετωπιστούν συγχρόνως τα οικονομικά, τα κοινωνικά και τα περιβαλλοντικά ζητήματα– χάνεται, ή τουλάχιστον θεωρούμε ότι υπάρχει κίνδυνος να χαθεί.

Όταν ακούω –και αυτό το επιβεβαίωσε ο Αντιπρόεδρος– ότι ορισμένοι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων αναρωτιούνται: «Οφείλουμε λοιπόν να ασχοληθούμε με το θέμα της φτώχειας; Οφείλουμε να καταπολεμήσουμε τη φτώχεια;» – δεν είναι επαισχυντο το γεγονός ότι η φτώχεια και οι ανισότητες αυξάνονται σήμερα στην Ευρώπη; Υπάρχουν έπειτα αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων οι οποίοι δηλώνουν ότι: «Αυτό δεν είναι ζήτημα της δικής μας αρμοδιότητας». Εν τοιαύτη περιπτώσει, πώς μπορείτε να αντικρύσετε τους πολίτες, αν η κοινωνική δικαιοσύνη, συγκεκριμένα, δεν αντιμετωπίζεται ως θέμα ύψιστης σημασίας; Συμφωνώ λοιπόν μαζί σας και με τον Αντιπρόεδρο της Επιτροπής ότι πρέπει να εμείνουμε στη θέση ότι η καταπολέμηση της φτώχειας –ανεξαρτήτως κριτηρίων– και η μείωση της φτώχειας πρέπει να εξακολουθήσουν να αποτελούν στόχους μας. Αυτό το θεωρούμε πολύ σημαντικό στην Ομάδα της Προοδευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα)

Κύριε Van Rompuy, αναφέρατε ότι αυτή ήταν η πρώτη επίσημη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στην οποία μετείχατε. Θα συμμετάσχετε σε δεύτερο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Ιούνιο. Σας εύχομαι κάθε επιτυχία στο εν λόγω Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Αυτό δεν θα είναι εύκολο, δεδομένου ότι βρίσκονται σε εξέλιξη ορισμένες εκλογικές διαδικασίες, σε σχέση με τις οποίες εκφράζεται ο πολύ πραγματικός φόβος ότι ενδέχεται να έρθουν στην εξουσία κόμματα τα οποία είναι ακόμη λιγότερο πρόθυμα να προωθήσουν τη στενή συνεργασία στην Ευρώπη. Σας εύχομαι, πάντως, ό,τι καλύτερο και ελπίζω οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων να μην σας αφήσουν εκτεθειμένο, όπως έκαναν στο πρώτο επίσημο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στο οποίο συμμετείχατε. Οποτεδήποτε χρειαστείτε βοήθεια και στήριξη, απευθυνθείτε στο Κοινοβούλιο – απευθυνθείτε ειδικότερα στην Προοδευτική Συμμαχία των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Θα αναπτερώσουμε την ελπίδα σας ότι η Ευρώπη μπορεί να συνεχίσει να είναι κάτι το θετικό!

Guy Verhofstadt, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου δύο επισημάνσεις σχετικά με το Συμβούλιο του περασμένου μήνα. Η πρώτη αφορά τον μηχανισμό που αποφάσισε το Συμβούλιο για την Ελλάδα, για τον οποίο διατηρώ σοβαρές αμφιβολίες. Ελπίζω να κάνω λάθος, δεν νομίζω όμως ότι μπορεί να λειτουργήσει, για τον απλό λόγο ότι είναι σύστημα διμερών δανείων και όχι σύστημα που να αποτελεί ευρωπαϊκή λύση και βάσει του οποίου να χορηγηθεί ενιαίο δάνειο από την Επιτροπή στην Ελλάδα, όπως είχε προταθεί αρχικώς.

(Χειροκροτήματα)

Αν δείτε την αντίδραση των αγορών, θα διαπιστώσετε ότι, προφανώς, επί του παρόντος δεν πιστεύουν σε αυτό το σύστημα. Η τάση αυτή δεν ξεκίνησε χθές, αλλά εδώ και μία εβδομάδα. Την περασμένη Δευτέρα –πριν από μία εβδομάδα– υπήρχε ήδη ζήτημα σχετικά με τα ελληνικά ομόλογα, το επιτόκιο των οποίων είχε διαμορφωθεί σχεδόν στο 6%. Αυτό ισοδυναμεί με 300 μονάδες βάσης πάνω από το χαμηλότερο επιτόκιο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που είναι 3%. Καθόσον διεξάγεται πλέον διάλογος στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών σχετικά με το ποιο πρέπει να είναι το ύψος του επιτοκίου που θα εφαρμοστεί στα διμερή δάνεια, το επιτόκιο αυξήθηκε χθές σε 400 μονάδες βάσης, δηλαδή σε ποσοστό 4%.

Δεν μπορούμε να βοηθήσουμε την Ελλάδα κατ' αυτόν τον τρόπο. Η Ελλάδα πρέπει να λάβει τα μέτρα που απαιτούνται, όχι όμως με διμερή δάνεια. Ο μηχανισμός αυτός δεν βοηθά πραγματικά την Ελλάδα· απεναντίας, σήμερα την τιμωρεί.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιβάλλεται να επανέλθει το ταχύτερο δυνατόν στην αρχική της ιδέα για ευρωπαϊκό δάνειο, το οποίο θα εκδίδει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Τότε θα επιτύχετε αυτομάτως χαμηλότερα επιτόκια από αυτά που προσφέρουν σήμερα οι αγορές, μια και θα υπάρχει αυτή η εγγύηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να βοηθήσουμε την ελληνική κυβέρνηση να επιτύχει τους στόχους της.

Συγχρόνως, φυσικά, η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να θέσει τέρμα στις εσωτερικές της αντιπαραθέσεις. Αν επικρατήσουν αποκλίνοσες απόψεις σχετικά με την παρέμβαση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, και αν οι συζητήσεις αυτές συνεχιστούν, τότε τα επιτόκια αυτομάτως θα αυξηθούν.

Η δεύτερη επισημάνσή μου είναι ότι εκείνο που χρειαζόμαστε τώρα δεν είναι ένας απλός μηχανισμός για την Ελλάδα ή άλλες χώρες. Εκείνο που χρειαζόμαστε σήμερα είναι μια θαρραλέα Ευρωπαϊκή Επιτροπή η οποία θα προτείνει δέσμη οικονομικών και νομισματικών μεταρρυθμίσεων, τις οποίες έχουμε ανάγκη το ταχύτερο δυνατόν. Εκείνο που χρειαζόμαστε σήμερα είναι δέσμη παρόμοιας κλίμακας με αυτές που είχε προσφέρει στο παρελθόν ο Jacques Delors, ο οποίος κάποια στιγμή πρότεινε δέσμη μέτρων για την ευρωπαϊκή οικονομική και νομισματική ένωση, ή εσωτερική αγορά, με σκοπό την επίλυση των προβλημάτων. Αυτό χρειαζόμαστε σήμερα. Χρειαζόμαστε τολμηρή δέσμη μέτρων. Μόνο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί να κάνει κάτι τέτοιο. Το Συμβούλιο δεν έχει τέτοια αρμοδιότητα – ούτε καν ο Πρόεδρος του Συμβουλίου. Η Επιτροπή διαθέτει το δικαίωμα πρωτοβουλίας, και η Επιτροπή πρέπει τώρα να προτείνει πραγματική δέσμη μέτρων.

(Χειροκροτήματα)

Η πολιτική μου ομάδα εκτιμά ότι η δέσμη αυτή πρέπει να περιλαμβάνει τρία βασικά στοιχεία. Το πρώτο είναι η δημιουργία Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ταμείου, το οποίο είναι απολύτως αναγκαίο, και ήταν μια ιδέα την οποία ανέφερε επίσης ο κ. Schäuble, ο γερμανός υπουργός Οικονομικών. Χρειαζόμαστε ένα τέτοιο ταμείο το ταχύτερο δυνατόν, προκειμένου να αυξήσουμε την αποτελεσματικότητα του συμφώνου σταθερότητας.

Το δεύτερο στοιχείο που χρειαζόμαστε, όσο το δυνατόν συντομότερα, είναι να μειώσει η ευρωπαϊκή αγορά ομολόγων τα επιτόκια για όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό δεν συνιστά τιμωρία της μεγαλύτερης χώρας, της Γερμανίας. Απεναντίας, μπορεί να εφαρμοστεί σύστημα στο οποίο η Γερμανία θα καταβάλλει χαμηλότερα επιτόκια από ό,τι σήμερα, καθόσον μπορούμε στο μέλλον να θεσπίσουμε ασφάλιστρο ρευστότητας για την ευρωπαϊκή αγορά ομολόγων. Τα τεχνικά μέσα για να γίνει αυτό υπάρχουν και μπορούν να εφαρμοστούν.

Το τρίτο στοιχείο που χρειαζόμαστε είναι τολμηρότερη στρατηγική 2020. Συμφωνώ πλήρως με όσα επεσήμανε προηγουμένως η κ. Wortmann-Kool σχετικά με το ότι χρειαζόμαστε ισχυρότερη μέθοδο διακυβέρνησης. Τους στόχους μας δεν θα μπορέσουμε να τους επιτύχουμε μέσω της ανοικτής μεθόδου συντονισμού. Χρειαζόμαστε μέθοδο με κίνητρα και αντικίνητρα, όπως επεσήμανε η κ. Wortmann-Kool, στην οποία τον έλεγχο δεν θα έχουν μόνο τα κράτη μέλη, αλλά θα μετέχει και η Επιτροπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να μας απασχολήσει το εξής: αν το Συμβούλιο δεν λάβει τους προσεχείς μήνες τα αναγκαία μέτρα για την προώθηση πιο τολμηρής στρατηγικής 2020, τι μπορούμε να κάνουμε ως Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο; Μπορούμε να κάνουμε το εξής: τις προσεχείς εβδομάδες το Κοινοβούλιο καλείται να συμφωνήσει επί των γενικών οικονομικών προσανατολισμών και να εκδώσει σχετική γνωμοδότηση. Εάν λοιπόν το Συμβούλιο δεν προτείνει, με τη στήριξη της Επιτροπής, τολμηρότερη στρατηγική 2020, τότε δεν αντιλαμβάνομαι γιατί πρέπει να εγκρίνουμε αυτούς τους γενικούς οικονομικούς προσανατολισμούς. Καταρχάς, πρέπει να υπάρξει τολμηρή πρόταση, η οποία ευελπιστώ ότι θα έχει κατατεθεί τον Ιούνιο, οπότε θα μπορέσουμε να επιτελέσουμε το έργο μας και να εγκρίνουμε αυτήν την τολμηρότερη προσέγγιση και τους γενικούς οικονομικούς προσανατολισμούς.

Rebecca Harms, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πρέπει να παραδεχτώ ότι, καθώς άκουγα την ομιλία του κ. Van Rompuy, ζήτησα από τον γείτονά μου, τον κ. Lambsdorff, να με τσιμπήσει, επειδή είχα την αίσθηση ότι είτε εγώ δεν ζούσα στον πραγματικό κόσμο, είτε δεν πρέπει να ζει στον πραγματικό κόσμο ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Αυτό το λέω, επειδή, κατά τη γνώμη μου, το μόνο θετικό στοιχείο της πρόσφατης συνόδου κορυφής ήταν το γεγονός ότι τερματίστηκε η εξαιρετικά άκομψη αντιπαράθεση μεταξύ Παρισιού, Βερολίνου και Βρυξελλών –στην οποία ενεπλάκη και η ΕΚΤ– όσον αφορά το εάν πρέπει να χορηγηθεί βοήθεια στην Ελλάδα, με ποιον τρόπο μπορεί να βοηθηθεί η Ελλάδα, κατά πόσο είναι αναγκαία η σύσταση Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ταμείου, και αν πρέπει να προσκληθεί το ΔΝΤ να συμμετάσχει στη διαδικασία. Το τελικό αποτέλεσμα ήταν το παζάρι που τόσο εύστοχα περιέγραψε ήδη ο κ. Verhofstadt.

Επίσης, δεν κατανοώ πώς μπορείτε να δηλώνετε ότι όσα συμφωνήθηκαν στη σύνοδο κορυφής βοηθούν ήδη την Ελλάδα, όταν το επιτόκιο που καλείται να καταβάλει σήμερα η Ελλάδα –μόλις έλεγξα τα πιο πρόσφατα στοιχεία– δεν είναι 6%, αλλά 7%. Με άλλα λόγια, το επιτόκιο αυξήθηκε αμέσως μετά την απόφαση του Συμβουλίου. Αδυνατώ

πραγματικά να καταλάβω πώς είναι δυνατόν να ρίχνουμε τόσο φανερά, όπως στην περίπτωση της Ελλάδας, στάχτη στα μάτια των πολιτών όσον αφορά την ευρωπαϊκή αλληλεγγύη.

Εκτιμώ επίσης ότι η σύνοδος αυτή έστειλε ένα πολύ παράξενο, συγκαλυμμένο μήνυμα στην Ελλάδα, καθώς αυτό που περιγραφόταν κατά τη διάρκεια και μετά τη λήξη της συνεδρίασης του Συμβουλίου, κατά τη διάρκεια και μετά τη λήξη της συνόδου κορυφής, ως δίχτυ ασφαλείας στην πραγματικότητα δεν είναι καθόλου δίχτυ ασφαλείας. Αν ήταν δίχτυ, έπρεπε να μπορεί να σηκώνει βάρος. Στην περίπτωση της Ελλάδας, όμως, συμφωνήθηκε ότι η κατάσταση της χώρας πρέπει να φτάσει στο μη παρέκει για να προθυμοποιηθούν οι Βρυξέλλες να παράσχουν πρακτικά βοήθεια. Στη Γερμανία υπήρχε η αίσθηση, όταν η καγκελάρια Merkel επέστρεψε από τις Βρυξέλλες, ότι ήθελε να δείξει στους Έλληνες τι σημαίνει να φτάνει κανείς στο μη παρέκει, προτού επιδείξει προθυμία να τους βοηθήσει πραγματικά. Αποκομίζουμε την εντύπωση ότι εν προκειμένω γίνεται προσπάθεια να δοθεί ένα γερό μάθημα, αλλά δεν έχουμε την αίσθηση ότι κάτι τέτοιο θα βοηθήσει πραγματικά σήμερα την Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Χειροκροτήματα)

Αυτή η πολύ αρνητική διάθεση έναντι της Ελλάδας είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την απόφαση να μην υπάρξει παρέμβαση για την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η Ελλάδα. Όλα όσα πρέπει τώρα να γίνουν για τη δημοσιονομική εξυγίανση, οι τομείς στους οποίους πρέπει να γίνουν περικοπές σε σχέση με το δημόσιο χρέος, οι τρόποι με τους οποίους πρέπει να γίνουν πιο αποτελεσματικές οι δημόσιες υπηρεσίες, οι τρόποι καταπολέμησης της φοροδιαφυγής, οι τρόποι αντιμετώπισης της διαφθοράς στην Ελλάδα, όλα αυτά επαφίενται πλέον στο ΔΝΤ, ενώ οι Βρυξέλλες αρνούνται να εμπλακούν. Η συμπεριφορά αυτή είναι, κατά τη γνώμη μου, λανθασμένη.

Πρέπει να είμαστε σαφείς, για μια ακόμη φορά, ως προς αυτό που μας διδάσκει η περίπτωση της Ελλάδας – συγκεκριμένα ότι ερχόμαστε αντιμέτωποι με τις αδυναμίες των συνθηκών μας, κυρίως με τις αδυναμίες της Συνθήκης του Μάαστριχτ. Από την ανάλυση αυτών των αδυναμιών δεν καταλήγω στο συμπέρασμα ότι πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι μαζί να μην εμπλακούμε στο τρέχον στάδιο. Απεναντίας, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η μεγαλύτερη αμοιβαία υπευθυνότητα και αλληλεγγύη πρέπει να συνοδεύονται από αμοιβαίες παρεμβάσεις. Είναι πλέον αναγκαίο –πέρα από όσα επεσήμανε ο κ. Verhofstadt για τα ευρωπαϊκά ομόλογα και τους μηχανισμούς δημοσιονομικής στήριξης– να αρχίσουμε να συζητούμε για τα επόμενα βήματα των μεταρρυθμίσεων. Κύριε Van Rompuy, αν η ειδική σας ομάδα –στη Γερμανία αναφέρεται συστηματικά ως Arbeitsgruppe ή ομάδα εργασίας, που μοιάζει πιο συγκρατημένη ονομασία– εκτοπίσει αυτήν την απολύτως αναγκαία μεταρρύθμιση, προβλέπω, μετά την ελληνική κρίση, να βρεθούμε αντιμέτωποι με μια σοβαρή κρίση ολόκληρης της Ευρώπης. Είναι αναπόφευκτο να συντονίσουμε πολύ περισσότερο μεταξύ των χωρών μας την οικονομική μας πολιτική, τη φορολογική μας πολιτική, το πώς καταρτίζουμε τους δημόσιους προϋπολογισμούς μας, ή το πώς διασφαλίζουμε την ανταγωνιστικότητα, καθώς και να αναλάβουμε από κοινού την ευθύνη για τους τομείς αυτούς. Εντούτοις, η σύνοδος κορυφής απέτυχε να τα εγγυηθεί όλα αυτά, και εκτιμώ επίσης ότι απέτυχε να αναλάβει στοιχειώδεις δεσμεύσεις.

Όσον αφορά την Ευρώπη 2020 –το θέμα του κλίματος– αν χρησιμοποιήσουμε αυτήν τη στρατηγική ως κριτήριο επιτυχίας ή αποτυχίας, τι ακριβώς υποτίθεται ότι πρέπει να κομίσει τον Μάιο στη Βόνη η Connie Hedegaard; Θα προσέλθει με άδεια χέρια; Χρειάζεται όντως να πάει στη Βόνη με όσα της επιτρέπουν να προσκομίσει ως προτάσεις στις συζητήσεις; Είναι τραγελαφικό! Η «κυρία Όχι» –η καγκελάρια Merkel– έχει λοιπόν για μια ακόμη φορά την ευκαιρία να κάνει επίδειξη της δύναμής της. Είναι πραγματικά τραγελαφικό το πώς οι ήδη αδύναμοι κοινωνικοπολιτικοί στόχοι τους οποίους πρότεινε ο κ. Barroso αποδυναμώνονται εκ νέου από τη Γερμανία και την καγκελάρια Merkel.

Μέχρι στιγμής λοιπόν η στάση της Γερμανίας έχει υπάρξει εξαιρετικά αρνητική! Διάβασα ότι πολλοί βουλευτές κατέληξαν να εύχονται να είχε επιστρέψει ο Helmut Kohl, όταν συνέβαιναν όλα αυτά. Οφείλω να πω ότι δεν ανήκω σε αυτήν την ομάδα. Διατηρώ ελαφρώς διαφορετικές αναμνήσεις από την περίοδο Kohl και θυμάμαι ότι και τότε η Ευρώπη δεν ήταν το παν. Η δική μου προσδοκία είναι να μετατραπεί επιτέλους σε κοινή πολιτική η πολιτική γνώση στις πρωτεύουσες της Ευρώπης ότι, αυτήν την εποχή της παγκοσμιοποίησης και των παγκόσμιων κρίσεων, είναι επιβεβλημένο να ενώσουν τις δυνάμεις τους.

Κύριε Verhofstadt, με ευχαρίστηση δέχομαι την έκκλησή σας για περισσότερη δουλειά όσον αφορά την Ευρώπη 2020. Άλλωστε, μέχρι στιγμής, τρεις από τις πολιτικές ομάδες του Κοινοβουλίου έχουν εστιάσει τις προσπάθειές τους σε αυτό αποκλειστικά το θέμα.

Timothy Kirkhope, εξ ονόματος της Ομάδας ECR. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, όπως ήταν φυσικό, η κρίση στην Ελλάδα κυριάρχησε στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων μετά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, όμως η ίδια η συνεδρίαση πραγματοποιήσε και ορισμένα σημαντικά βήματα στήριξης της πρωτοβουλίας «Ευρώπη 2020». Η πολιτική μου ομάδα, η ECR, επιθυμεί την επιτυχία της ευρωζώνης για όσες χώρες επιλέγουν να γίνουν μέλη της. Έχει πλέον ζωτική σημασία, για την ευρωπαϊκή οικονομία συνολικά, η όποια αστάθεια να μην βλάψει το εμπόριο και την ευρύτερη ευρωπαϊκή οικονομία.

Ασφαλώς, δεν έχουν επιλέξει ακόμη, ούτε είναι βέβαιο ότι θα επιλέξουν ποτέ, όλα τα κράτη μέλη μας να ενταχθούν στο κοινό νόμισμα. Η τρέχουσα κρίση καταδεικνύει τους λόγους για τους οποίους πολλοί, όπως το βρετανικό Συντηρητικό Κόμμα, απορρίπτουν τη συμμετοχή στην ευρωζώνη, με την αναπόφευκτη επιβολή προκρουστικής πολιτικής επιτοκίων και τη διαμόρφωση των επιτοκίων από παράγοντες οι οποίοι δεν συνδέονται καθόλου με την εγχώρια οικονομική πραγματικότητα. Αναμφίβολα, η τρέχουσα κρίση αποκάλυψε ορισμένα από τα θεμελιώδη προβλήματα που παρουσιάζει η σημερινή διάρθρωση της ευρωζώνης. Ωστόσο, στο πλαίσιο της προσπάθειας επίλυσης αυτών των προβλημάτων, η κρίση δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί ως πρόσχημα για περαιτέρω διεύρυνση των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ακούσαμε ήδη επικίνδυνα ανεύθυνες τοποθετήσεις για την ανάγκη ενίσχυσης της ευρωπαϊκής οικονομικής διακυβέρνησης. Τέτοια συγκέντρωση εξουσιών στις Βρυξέλλες δεν αποτελεί λύση και δεν πρέπει να θεωρείται αποδεκτή. Η Ελλάδα χρειάζεται τη στήριξη και την ενθάρρυνσή μας, είναι πολύ δύσκολο όμως να ζητούμε από τους φορολογούμενους τρίτων χωρών, και κυρίως χωρών που βρίσκονται εκτός της ευρωζώνης, να πληρώσουν τον λογαριασμό. Εντέλει, βεβαίως, μόνο οι ίδιοι οι Έλληνες μπορούν να επιλύσουν τα προβλήματα του ελληνικού δημοσίου χρέους, και τους ευχόμαστε ό,τι καλύτερο στις προσπάθειές τους να βρουν τρόπους εξόδου από την κρίση.

Όσον αφορά την πρωτοβουλία «Ευρώπη 2020», χαιρετίζουμε τα πρώτα διστακτικά βήματα που πραγματοποίησε το Συμβούλιο. Δεν πρέπει ποτέ να λησμονούμε, κατά τον χειρισμό της τρέχουσας χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης, ότι αντιμετωπίζαμε ήδη τεράστιες οικονομικές προκλήσεις, προτού ακόμη εκδηλωθεί η κρίση, όπως η ανάπτυξη της Κίνας και της Άπω Ανατολής και η αυξανόμενη ενεργειακή μας ανασφάλεια. Οι μακροπρόθεσμες οικονομικές μας προοπτικές εξαρτώνται από τον εκτεταμένο εκσυγχρονισμό της ευρωπαϊκής οικονομίας, ώστε να μπορέσουμε να ευδοκιμήσουμε στην όλο και πιο ανταγωνιστική παγκόσμια αγορά.

Δεν στηρίζουμε όλες τις πτυχές της πρωτοβουλίας. Ορισμένοι τομείς στους οποίους απαιτείται καινοτομία, όπως η γεωργία, έχουν σε μεγάλο βαθμό αγνοηθεί, όμως στηρίζουμε έντονα τη γενική κατεύθυνση του προγράμματος και τη συνεχιζόμενη ανάπτυξη της κοινής αγοράς ειδικότερα. Φρονούμε ότι οι επιτυχημένες ανταγωνιστικές επιχειρήσεις αποτελούν τον κεντρικό πυλώνα της οικονομικής μας ζωής· προσφέρουν οικονομική ευημερία, η οποία είναι αναγκαία για τη δημιουργία θέσεων εργασίας και την παραγωγή των πόρων από τους οποίους εξαρτώνται πάρα πολλοί άλλοι παράγοντες.

Υπάρχει κίνδυνος, ενώ μιλάμε για μείωση των επιβαρύνσεων στις επιχειρήσεις, να συνεχίσουμε να υπερψηφίζουμε στο Κοινοβούλιο μέτρα τα οποία οδηγούν σε ακριβώς αντίθετα αποτελέσματα, γι' αυτό όλα τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, περιλαμβανομένου του Κοινοβουλίου, πρέπει να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Η Επιτροπή πρέπει να αποφύγει την κατάθεση προτάσεων οι οποίες θα επιβαρύνουν τη βιομηχανία, ενώ εδώ, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πρέπει να επιδείξουμε υπευθυνότητα και αυτοσυγκράτηση. Πολλοί από τους στόχους που έχουν τεθεί στο πλαίσιο της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» θα επανεξεταστούν κατά τη συνεδρίαση του Ιουνίου.

Επιτρέψτε μου να ολοκληρώσω αυτήν την παρέμβαση εκφράζοντας την ελπίδα μου ότι η στήριξη της οικονομικής ελευθερίας και των μεταρρυθμίσεων από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα ενισχυθεί σημαντικά τις προσεχείς εβδομάδες – ευελπιστώ δε ότι σε αυτό θα συμβάλει ίσως και η ανάδειξη νέας κυβέρνησης των Συντηρητικών στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Lothar Bisky, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (DE)* Κύριε Πρόεδρε, είναι θετικό το γεγονός ότι οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων μπόρεσαν να καταλήξουν σε συμφωνία για επείγουσα δέσμη μέτρων, όμως η λύση που επιλέχθηκε είναι κάθε άλλο παρά ευρωπαϊκή. Η γερμανική κυβέρνηση, για λόγους εκλογικής τακτικής –ενόψει των εκλογών στη Βόρεια Ρηνανία-Βεστφαλία– τήρησε εξαιρετικά λαϊκίστικη στάση. Η συμφωνία, επομένως, κρεμόταν από την κλωστή των συνομιλιών μεταξύ της καγκελαρίου Merkel και του Προέδρου Sarkozy. Δεν πρόκειται για δέσμη μέτρων που καλύπτει τις ανάγκες των πολιτών. Στόχος του χρηματοδοτικού μηχανισμού είναι, παραθέτω αυτολεξεί, να θέτει «κίνητρα για επιστροφή στη χρηματοδότηση από τις αγορές το συντομότερο δυνατό, μέσω της κατάλληλης τιμολόγησης κινδύνων». Ο συντονισμός της οικονομικής πολιτικής πρόκειται να στηριχθεί στις αποτυχημένες αρχές του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης. Το κράτος και οι πολίτες καλούνται να εξοικονομήσουν χρήματα, ενώ οι χρηματοπιστωτικές αγορές –οι τράπεζες– αναλαμβάνουν να αξιολογήσουν κατά πόσο έχουν επιτευχθεί επαρκείς εξοικονομήσεις. Θεωρώ ότι η διαδικασία αυτή είναι ασαφής. Στην ΕΕ υπάρχει σήμερα ποσοστό ανεργίας 10% – το υψηλότερο από το 1998. Πάνω από το 20% των ατόμων ηλικίας κάτω των 25 ετών είναι άνεργοι. Επιβάλλεται να δηλώσουμε πολύ συγκεκριμένα σε ποιους τομείς επιθυμούμε να εξοικονομήσουμε πόρους. Διαφορετικά, φοβάμαι το χειρότερο.

Γιατί δεν συμφώνησε το Συμβούλιο να αυξήσει τους πόρους των διαρθρωτικών ταμείων και του Ταμείου Συνοχής ή να απαγορεύσει αμέσως τις συναλλαγές χρηματοπιστωτικών παραγώγων; Γιατί ανέβαλε επ' αόριστον τη συμφωνία για συγκεκριμένους στόχους ως προς την καταπολέμηση της φτώχειας στην ΕΕ; Παρεμπιπτόντως, δεν υποστηρίζω ότι το έπραξαν σκοπίμως, κατ' ουσίαν όμως η αναβολή θα διαρκέσει επ' αόριστον. Θεωρώ ότι αυτό είναι σκανδαλώδες,

όταν μάλιστα διανύουμε το Ευρωπαϊκό Έτος για την καταπολέμηση της φτώχειας. Τον προσεχή Ιούνιο θα είναι πάρα πολύ αργά.

Nigel Farage, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, σήμερα βρισκόμαστε ενώπιον ενός σπουδαίου ανδρός – του Προέδρου της Ευρώπης. Είναι μια προσωπικότητα τόσο σημαντική, ώστε να είναι πέραν πάσης κριτικής, πέραν πάσης μομφής· είναι ο βασιλιάς της σύγχρονης πολιτικής τάξης. Είναι ο σύγχρονος Ζεϋς, ο οποίος σκοπεύει να μας κυβερνήσει από το όρος Berlaymont – και αλίμονο σε όσους αμφισβητούν το κύρος του ή προσβάλλουν την αξιοπρέπειά του, καθώς τους περιμένει αυστηρή τιμωρία!

Πράγματι, στην περίπτωση μου, την τελευταία φορά που συναντηθήκαμε και είχα ένα-δυο πράγματα να πω, το Κοινοβούλιο επέβαλε το μέγιστο δυνατό πρόστιμο! Με ενημερώνουν ότι, αν πω οτιδήποτε που μπορεί να σας ταραξεί, θα μου κοπεί το μικρόφωνο. Αυτό σημαίνει ελευθερία του λόγου; Αυτό σημαίνει δημοκρατία;

Σήμερα επιστρέψατε στο Κοινοβούλιο και τώρα, με την έγκριση του κ. Sarkozy και της Angela Merkel, είστε επικεφαλής νέας οικονομικής κυβέρνησης για 500 εκατομμύρια άτομα και εγκαινιάζετε το 10ετές σας πρόγραμμα – τον κατάλογο επιθυμιών σας. Αναρωτιέμαι μόνο αν θυμάστε τι συνέβη στο τελευταίο 10ετές πρόγραμμα, το οποίο είχε εγκαινιαστεί το 2000. Εγκαινιάστηκε σε τούτο το Κοινοβούλιο υπό τις έντονες επεμφημίες των βουλευτών και αποδείχθηκε απόλυτη και άκρως καταστροφική αποτυχία, προτού ακόμη εμφανιστεί η παγκόσμια ύφεση.

Στην πραγματικότητα, όλα τα συγκεντρωτικά προγράμματα της ΕΕ αποτυγχάνουν. Δείτε μόνο την καταστροφική, ολέθρια κοινή αλιευτική πολιτική. Τώρα το αγαπημένο σας ευρώ έχει αποτύχει· απέτυχε πολιτικά στην πρώτη μεγάλη πρόκληση που χρειάστηκε να αντιμετωπίσει. Δεν μπορέσατε να καταλήξετε σε σχέδιο σε αυτήν τη σύνοδο κορυφής και δεν μπορείτε να διασώσετε την Ελλάδα χωρίς τη συνδρομή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, προκειμένου να διασωθεί, προς το παρόν τουλάχιστον, το όνειρό σας για το ευρώ.

Και όμως, κύριε Van Rompuy, το πρόγραμμά σας φαίνεται να συνίσταται στα εξής: χάνουμε το παιχνίδι, αποτυγχάνουμε, επομένως πρέπει να εφαρμόσουμε τις ίδιες πολιτικές, να επιδιώξουμε περισσότερη Ευρώπη, να επιδιώξουμε περισσότερες αποτυχίες! Εκείνο που έχει πραγματικά σημασία είναι η απώλεια της δημοκρατίας. Δεν έχετε εκλεγεί. Δεν είστε υπόλογος έναντι του εκλογικού σώματος, και δεν υπάρχει κανένας μηχανισμός απομάκρυνσής σας από τους λαούς της Ευρώπης. Ο Ζεϋς είχε απαγάγει την Ευρώπη, και φοβούμαι ότι εσείς απάγετε τη δημοκρατία μας. Βρίσκεστε εδώ μόνο και μόνο επειδή η Συνθήκη της Λισαβόνας εγκρίθηκε χωρίς να δοθεί η δυνατότητα στον βρετανικό λαό να ψηφίσει στο δημοψήφισμα που του είχαν υποσχεθεί. Κατά τη γνώμη μας πάντως, πρόκειται για εκκρεμότητα η οποία εξακολουθεί να υφίσταται. Άνθρωποι αγωνίστηκαν και πέθαναν για να μπορούμε να είμαστε ανεξάρτητο και αυτοδιοικούμενο δημοκρατικό έθνος που θα μπορεί να εκλέγει και να απομακρύνει τους ηγέτες του. Κανένας από όσους πιστεύουν στη δημοκρατία δεν θα μπορούσε να δεχτεί το αξίωμα του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Barry Madlener (NI). – (NL) Κύριε Πρόεδρε. Κύριε Farage, μιλήσατε για μια ακόμη φορά εξ ονόματος πάρα πολλών Ευρωπαίων στους οποίους δεν αρέσει αυτή η Ευρώπη, και γι' αυτό σας ευχαριστώ.

Η σημερινή συζήτηση είναι μια μεγάλη απάτη. Ο νέος ψευδοπρόεδρος Herman Van Rompuy, ο οποίος διορίστηκε μετά από συμφωνίες σε σκοτεινά δωμάτια, συνεχάρη τον Πρόεδρο Barroso και την Επιτροπή για τη δημοσιονομική διάσωση της Ελλάδας. Φυσικά, αυτό σημαίνει σε τελική ανάλυση ότι οι ολλανδοί φορολογούμενοι θα υποχρεωθούν και πάλι να χώσουν βαθιά το χέρι στην τσέπη. Ας μην λησμονούμε ότι η Ελλάδα εξαπατούσε τις χώρες της Ευρώπης παρουσιάζοντας επί σειρά ετών παραποιημένα στοιχεία. Κύριε Van Rompuy, ισχυρίζεστε ότι υποχρεώσατε την Ελλάδα να λάβει σκληρά μέτρα. Ποια είναι αυτά τα σκληρά μέτρα; Η αύξηση της ηλικίας συνταξιοδότησης από 61 σε 63 έτη; Οι περισσότεροι εργαζόμενοι Ευρωπαίοι μόνο στα όνειρά τους μπορούν να φανταστούν τέτοια πράγματα· μάλιστα, η ολλανδική κυβέρνηση εξετάζει ακόμη και το ενδεχόμενο να αυξήσει αυτό το όριο ηλικίας από τα 65 στα 67 έτη. Οι έλληνες εργαζόμενοι συνταξιοδοτούνται στα 63 τους, και εμείς πρέπει να πληρώσουμε τον λογαριασμό.

Τι απέγινε η σκληρή γλώσσα που χρησιμοποιούσε η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες); Ποια είναι τώρα η θέση του ολλανδικού κόμματος της Χριστιανοδημοκρατικής Έκκλησης (CDA), το οποίο εκπροσωπείται από την κ. Wortmann-Kool; Πριν από ένα δεκαπενθήμερο, το κόμμα της υποστήριζε ακόμη ότι η Ελλάδα δεν επρόκειτο να λάβει ούτε ένα λεπτό από τα χρήματα των ολλανδών φορολογουμένων. Ωραία λόγια ακούσαμε επίσης από την Angela Merkel: ούτε ένα λεπτό δεν πρόκειται να δοθεί για τις ελληνικές συντάξεις. Τι βλέπουμε όμως τώρα; Άλλαξαν γνώμη· έχουν κάνει στροφή εκατόν ογδόντα μοιρών. Προφανώς οι δηλώσεις τους δεν έχουν καμία αξία. Τώρα οι Έλληνες, με τα παραποιημένα στοιχεία τους, λαμβάνουν δημοσιονομική στήριξη, και ποιος θα ακολουθήσει; Η Πορτογαλία, η Ισπανία, η Ουγγαρία, και ποιος ξέρει ποιος άλλος. Ακόμη και η Ομάδα της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη του κ. Verhofstadt, αλλά και του κ. van Baalen, που εκπροσωπεί το ολλανδικό Λαϊκό Κόμμα για την Ελευθερία και τη Δημοκρατία (VVD), υπόσχεται τώρα δάνεια με ευνοϊκούς όρους σε αδύναμες χώρες καθώς και τη δημιουργία Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ταμείου. Κύριε

van Baalen, γιατί δεν εκφράζετε τη διαφωνία σας με τον κ. Verhofstadt; Αυτό συνιστά εξαπάτηση του εκλογικού σώματος, καθαρά και ξάστερα: πριν από τις εκλογές είχατε υποσχεθεί λιγότερη Ευρώπη, όμως τώρα βλέπουμε μόνο περισσότερη Ευρώπη. Η δική σας πολιτική ομάδα στηρίζει αυτήν τη θέση. Κυρίες και κύριοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αποτελεί τη λύση των προβλημάτων αλλά την αιτία τους.

Herman Van Rompuy, Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα είμαι σύντομος. Υπάρχουν ορισμένες θεμελιώδεις αλήθειες τις οποίες οφείλω να σας υπενθυμίσω. Η πρώτη αλήθεια –και την άκουσα σε ορισμένα σημεία αυτής της συζήτησης, όχι όμως στον βαθμό που θα ήθελα– είναι ότι τα προβλήματα που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε εμφανίστηκαν πρώτα σε μια χώρα με δημοσιονομικές παρατυπίες. Αυτές πρέπει να διορθωθούν. Πρέπει να ληφθούν μέτρα, ώστε να προληφθεί κάθε ενδεχόμενο επανεμφάνισής τους.

Επομένως, οφείλουμε να ξεκινήσουμε από τα βασικά: τη δημοσιονομική ορθοδοξία. Γι' αυτό δημιουργήσαμε το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης στο παρελθόν. Ορισμένοι τάσσονται υπέρ κυρώσεων, ποινών και επίδειξης σκληρής στάσης. Και όμως, παρότι είχαμε στη διάθεσή μας αυτό το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης, οφείλω να επισημάνω ότι δεν βοήθησε ορισμένες χώρες.

Η ελληνική κυβέρνηση έχει λάβει συγκεκριμένα μέτρα, μέτρα θαρραλέα, τα οποία επικροτώ. Περιλαμβάνονται στη δήλωση του ατύπου Συμβουλίου της 11ης Φεβρουαρίου. Ζητήσαμε από την Ελλάδα να λάβει μέτρα. Τα έχει λάβει· έχει ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της. Τώρα τα μέτρα αυτά πρέπει να υλοποιηθούν, και κατανοώ πλήρως τις ευαίσθητες και δύσκολες συνθήκες υπό τις οποίες καλείται να ενεργήσει η ελληνική κυβέρνηση. Παρά ταύτα, τα μέτρα πρέπει να υλοποιηθούν.

Η ελληνική κυβέρνηση είναι πεπεισμένη ότι οι διαφορές αποδόσεων των κρατικών ομολόγων, τα περιφημα σπρεντ, θα μειωθούν μόνο, εάν γίνουν ορατά τα αποτελέσματα του συνόλου αυτής της πολιτικής δημοσιονομικής πειθαρχίας. Είναι πεπεισμένη γι' αυτό. Επομένως, το βασικό δεδομένο είναι ότι πρέπει να ξεκινήσουμε να αντιμετωπίζουμε την ίδια τη ρίζα των προβλημάτων, προκειμένου να τα λύσουμε· με άλλα λόγια, πρέπει να αντιμετωπίσουμε τα δημοσιονομικά προβλήματα συγκεκριμένης χώρας καθώς και άλλων χωρών.

Δεύτερον, η ελληνική κυβέρνηση έχει δηλώσει ότι είναι απολύτως σύμφωνη με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Δεν μπορούμε να υποχρεώσουμε κανέναν να είναι χαρούμενος, ήταν όμως σύμφωνοι. Διαπίστωση προσωπικά τη συμφωνία τους πριν, κατά τη διάρκεια και μετά τη συνεδρίαση. Τρίτον, δεν έχουν ακόμη ζητήσει δημοσιονομική στήριξη. Αυτό επανέλαβαν και εχθές. Αυτές είναι οι τρεις βασικές αλήθειες τις οποίες θεώρησα απαραίτητο να σας υπενθυμίσω.

Στη συνέχεια –και αυτό είναι κάτι που ζήτησε η κ. Wortmann-Kool– θα διερευνήσουμε, μαζί με τον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου και άλλους, πώς ακριβώς μπορούμε να συνεργαστούμε με το Κοινοβούλιο κατά τη διάρκεια της περιόδου λειτουργίας της ειδικής ομάδας.

Ως προς το θέμα της ειδικής ομάδας, συμφωνώ με όσους από τους βουλευτές υποστήριξαν ότι πρέπει να είναι φιλόδοξη. Δεν αντλώ τα παραδείγματά μου από το παρελθόν. Η Ιστορία ποτέ δεν επαναλαμβάνεται και οπωσδήποτε δεν επαναλαμβάνεται με τον ίδιο τρόπο. Αυτή η σημαντική ειδική ομάδα πρέπει να είναι πολύ φιλόδοξη. Πρέπει να αντλήσουμε κάθε δυνατό διδάγμα από την κρίση την οποία βιώσαμε. Πρέπει να διερευνήσουμε όλες ανεξαιρέτως τις συνέπειές της.

Πρέπει να λειτουργήσουμε σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό προληπτικά. Πρέπει δε να το πράξουμε όχι μόνο στα δημοσιονομικά θέματα, αλλά και ως προς την εφαρμοζόμενη οικονομική πολιτική. Αυτό δεν γίνεται, προκειμένου να αντικαταστήσουμε τις εθνικές κυβερνήσεις στην άσκηση οικονομικής πολιτικής: σε τελική ανάλυση, φυσικά, αυτές φέρουν την τελική ευθύνη! Εντούτοις, μπορούμε να λάβουμε προληπτικά μέτρα κατά τρόπο, ώστε να μην τίθεται σε κίνδυνο το ενιαίο νόμισμα –το ευρώ– ή η κοινή αγορά, η εσωτερική αγορά. Δεν πρέπει να θέσουμε σε κίνδυνο κανένα από τα δύο. Η ευθύνη γι' αυτό ανήκει στην ΕΕ. Καθείς, λοιπόν, έχει τις δικές του ευθύνες. Ως εκ τούτου, πρέπει να λειτουργήσουμε πιο προληπτικά και στα οικονομικά θέματα.

Σπεύδω να σας υπενθυμίσω –καθώς δεν αναφέρθηκε στις παρεμβάσεις– ότι το πρόβλημα της ανταγωνιστικότητας είναι θεμελιώδους σημασίας. Δεν αντιμετωπίζουμε μόνο δημοσιονομικά προβλήματα: τα δημοσιονομικά προβλήματα υποκρύπτουν και προβλήματα οικονομικά. Πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε, διότι –επαναλαμβάνω– αν δεν τα αντιμετωπίσουμε, θα θέσουμε σε κίνδυνο την κοινή αγορά.

Κατά συνέπεια, θα εξετάσουμε όλα αυτά τα ζητήματα. Από αυτήν την άποψη, πρέπει επίσης, όπως προανέφερα, να αντλήσουμε όλα τα δυνατά διδάγματα όσον αφορά τον συντονισμό, την εποπτεία και, ασφαλώς, τους νέους μηχανισμούς που πρέπει να τεθούν σε εφαρμογή. Άκουσα από τους βουλευτές που έλαβαν τον λόγο αρκετές ιδέες οι οποίες είναι εν γένει βάσιμες και σεβαστές και τις οποίες πρέπει να μελετήσουμε.

Το γεγονός ότι δεν συζητώ το συγκεκριμένο περιεχόμενό τους δεν σημαίνει ότι τις έχω λησμονήσει, ή ότι η ειδική ομάδα δεν θα τις λάβει υπόψη. Με ενδιαφέρουν πολύ αρκετές από τις ιδέες που κυκλοφορούν και επισημάνθηκαν στη σημερινή συζήτηση. Θα τις συζητήσουμε ανοικτά στην ειδική ομάδα. Όπως ανέφερα προηγουμένως, θα διερευνήσουμε τους τρόπους με τους οποίους μπορούμε να συνεργαστούμε με το Κοινοβούλιο κατά την περίοδο λειτουργίας της ειδικής ομάδας.

Όσον αφορά τη στρατηγική «Ευρώπη 2020», κυρίες και κύριοι, εκτιμώ ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει πραγματικά συλλάβει την ουσία του ευρωπαϊκού μας κοινωνικού μοντέλου. Υπάρχουν στόχοι οικονομικοί, περιβαλλοντικοί και κοινωνικοί. Η εξαιρετική έννοια κοινωνικά και περιβαλλοντικά διορθωμένης οικονομίας της αγοράς είναι, επομένως, μια από τις επιδιώξεις μας, ένας από τους στόχους μας.

Έχουμε αποφασίσει τους πέντε στόχους, στους οποίους περιλαμβάνεται η κοινωνική ένταξη· αυτό, βάσει της Συνθήκης, αποτελεί αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχουμε λάβει αποφάσεις για την κοινωνική ένταξη και, μεταξύ άλλων, για την καταπολέμηση της φτώχειας. Σας διαβεβαιώνω ότι, όταν συζητήσαμε τους πέντε στόχους το πρωί της Παρασκευής, δεν αμφισβητήθηκαν, και θα σας παρουσιάσουμε επίσης εδώ τον Ιούνιο τους αντίστοιχους ποσοτικοποιήσιμους και ποσοτικοποιημένους στόχους. Καλώς όσες και όσους εκφράζουν την ανυπομονησία τους να κάνουν για λίγο ακόμη υπομονή –μέχρι τον Ιούνιο– οπωσδήποτε όμως θα επιτύχουμε τον στόχο που έχουμε περιγράψει.

Εγώ προσωπικά, και πολύ περισσότερο από εμένα ο Πρόεδρος Barroso –και αυτό το αναφέρω προς τιμήν του– αγωνιστήκαμε για να συμπεριλάβουμε αυτούς τους πέντε στόχους στο πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να τους διατηρήσουμε εκεί. Έχουν, φυσικά, εκφραστεί διαφωνίες, εκτιμώ όμως ότι έχουμε πείσει τους συναδέλφους μας –στο Συμβούλιο ECOFIN, στη συνεδρίαση του οποίου συμμετείχα, στο Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων, καθώς και στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο– ότι αυτή η ισορροπία μεταξύ κοινωνικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών στόχων πρέπει να διατηρηθεί όσον αφορά την προσέγγισή μας στη στρατηγική 2020. Αν η προσέγγισή μας δεν έχει ακόμη εξειδικευτεί, σας διαβεβαιώνω ότι έως τον Ιούνιο θα έχει εξειδικευτεί.

Υπάρχει επίσης το όλο πρόβλημα της χρηματοοικονομικής ρύθμισης, το οποίο ορθώς μας υπενθύμισαν ορισμένοι ομιλητές. Υπάρχει η τάση να λησμονούμε πολύ γρήγορα. Ωστόσο, πρέπει να συνεχίσουμε να εργαζόμαστε προς αυτήν την κατεύθυνση. Το Κοινοβούλιο καλείται να διαδραματίσει μείζονα ρόλο στο θέμα της χρηματοοικονομικής ρύθμισης. Ωστόσο, στη διάσκεψη της G20 καταλήξαμε σε συμφωνία για ολόκληρο πρόγραμμα, επειδή υπάρχουν μέτρα τα οποία μπορούν να αποφασιστούν μόνο σε παγκόσμιο επίπεδο. Από αυτήν την άποψη, ευελπιστώ –και θα καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια, ώστε αυτό να γίνει πραγματικότητα– ότι η φωνή της ΕΕ, η οποία πρέπει να είναι ισχυρή και ενωμένη, θα ακουστεί.

Η G20 εργάστηκε σκληρά στην αρχή της κρίσης. Μετά από ύφεση, απαιτείται σκληρή δουλειά. Η κρίση δεν έχει λήξει ακόμη τελείως, όμως η ύφεση αποτελεί παρελθόν. Εντούτοις, όπως ανέφερα στην εισαγωγική μου ομιλία, είναι πολύ πιο δύσκολο να επιτευχθεί συμφωνία, όταν τα πράγματα βαίνουν ελαφρώς καλύτερα, παρά όταν βρισκόμαστε στο μέσο της καταιγίδας και περιβαλλόμαστε από προβλήματα.

Επομένως, η G20, με τη βοήθεια του δημιουργού της, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καλείται να ακολουθήσει ένα πολύ σημαντικό πρόγραμμα στο Τορόντο τον Ιούνιο και στη Νότια Κορέα το δεύτερο εξάμηνο του έτους.

Πιστεύω όντως λοιπόν ότι πραγματοποιήσαμε μια συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στην οποία αποφύγαμε τα χειρότερα –και αυτός είναι ενίοτε ένας από τους στόχους της πολιτικής– και στην οποία θέσαμε τις βάσεις για μηχανισμό αλληλεγγύης. Επαναλαμβάνω ότι η Ελλάδα έχει καταβάλει σοβαρές δημοσιονομικές προσπάθειες, δεν ζητεί τίποτε σήμερα και έχει δηλώσει ότι είναι σύμφωνη με αυτόν τον μηχανισμό.

Αποφασίσαμε οικονομική στρατηγική με πέντε στόχους· όχι εξήντα, αλλά πέντε. Τους στόχους αυτούς θα τους εφαρμόσουμε σε εθνικό επίπεδο. Τον Ιούνιο όλα τα κράτη μέλη πρέπει να παρουσιάσουν τα σχέδιά τους για τα επόμενα έτη. Τότε θα αξιολογήσουμε την κατάσταση. Πιστεύω ειλικρινώς ότι έχουμε θέσει τα θεμέλια για τη μελλοντική μας δράση.

Η ειδική ομάδα αποτελεί, ούτως ειπείν, την υλική έκφραση της σύνεσης. Πώς μπορούμε να αυτοσχεδιάσουμε για όλα αυτά τα θέματα; Σε όσους και όσες ανυπομονούν, θέλω να πω ότι, έως το τέλος του έτους, που δεν απέχει τόσο πολύ, μένουν μόλις εννέα μήνες –δεν συμφωνείτε όμως ότι σε εννέα μήνες μπορούν να επιτευχθούν πολλά;– θα προσπαθήσουμε να έχουμε επιτύχει τον φιλόδοξο στόχο να κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν, ώστε να αποτρέψουμε την επανάληψη κρίσεων όπως αυτή την οποία διήλθαμε.

(Χειροκροτήματα)

Πρόεδρος. – Σας ευχαριστούμε, κύριε Van Rompuy. Σας ευχαριστούμε για την ευθεία απάντηση στα σχόλια που έγιναν. Διατυπώθηκαν επικριτικά σχόλια, τα οποία ακούσαμε όλοι. Σε μια τέτοια συζήτηση είναι αναγκαία. Συζητούμε

ένα θέμα ύψιστης σπουδαιότητας. Δεν συζητούμε μόνο το πώς θα εξέλθουμε από την κρίση ή πώς θα βοηθήσουμε μια χώρα –μέλος της ευρωζώνης– η οποία αντιμετωπίζει προβλήματα, αλλά και το πώς πρέπει να αναπτυχθούμε κατά την προσεχή δεκαετία. Πρόκειται, επομένως, για ζήτημα καίριας σημασίας. Εκτός αυτού, υπάρχουν και τα ζητήματα που άπτονται του κλίματος. Θέλω λοιπόν να σας ευχαριστήσω για μια ακόμη φορά, κύριε Van Rompuy, για την άμεση απάντησή σας σε ορισμένα από αυτά τα θέματα. Βεβαίως, οι ειδικές ομάδες θα συζητήσουν συστηματικά αυτά τα θέματα με τα τρία ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, ώστε να μπορέσουμε να χαράξουμε κοινή στρατηγική. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι απολύτως έτοιμο γι' αυτήν τη διαδικασία.

Maroš Šefčovič, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θέλω και εγώ να απαντήσω στον πρώτο γύρο παρεμβάσεων.

Ευχαριστώ καταρχάς το Κοινοβούλιο για τις πολλές θαυμάσιες ιδέες που παρουσίασε, τις πολύ καλές προτάσεις του καθώς και την εποικοδομητική κριτική που μας ασκείται στο Κοινοβούλιο, καθώς όλα αυτά μας βοηθούν να προωθήσουμε περαιτέρω το έργο μας.

Και ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και εγώ περιγράψαμε με πολύ ειλικρινή τρόπο πόσο δύσκολη ήταν η κατάσταση στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Υπήρξαμε πολύ ειλικρινείς σχετικά με τις διαφορές και τις αποκλίσεις απόψεων ως προς την αναζήτηση λύσεων για την κατάσταση της Ελλάδας και τον χειρισμό της στρατηγικής ΕΕ 2020, και είπαμε και οι δύο ότι θα προσβλέπαμε ενδεχομένως σε καλύτερες λύσεις.

Συγχρόνως, όμως, οφείλουμε να ζούμε στον πραγματικό κόσμο, όπου πολύ συχνά υπάρχουν αντικρουόμενες απόψεις, και πάντα πρέπει να αναζητούμε συμβιβασμούς. Αυτό πράξαμε και εντέλει επιτύχαμε τη βέλτιστη λύση που μπορούσαμε υπό τις παρούσες συνθήκες.

Δεν νομίζω ότι ενισχύουμε τη θέση μας με το να υποβαθμίζουμε τα επιτεύγματά μας, διότι διαθέτουμε πλέον λύση για την περίπτωση της Ελλάδας, διαθέτουμε λύση για την ευρωζώνη. Βρισκόμαστε σε πολύ στενή επικοινωνία με τις ελληνικές αρχές και τη διεθνή κοινότητα, και, αν καταστεί αναγκαίο και υποβληθεί σχετικό αίτημα από την Ελλάδα, είμαι βέβαιος ότι το σύνολο της ευρωζώνης και η Επιτροπή θα κινητοποιηθούν για να συνδράμουν τη χώρα αυτή. Διαθέτουμε λοιπόν μηχανισμό, διαθέτουμε τα μέσα και είμαστε έτοιμοι να τα χρησιμοποιήσουμε, εάν οδηγηθεί εκεί η κατάσταση.

Θέλω να ευχαριστήσω τους βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη στήριξη που προσέφεραν στη στρατηγική ΕΕ 2020. Δεν μπορώ παρά να συμφωνήσω με τη δήλωση του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ότι είμαστε πολύ αισιόδοξοι για το μέλλον αυτής της στρατηγικής και την προοπτική επίτευξης πολιτικής συμφωνίας επί των στόχων. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης γνωρίζουν ότι οι στόχοι αυτοί είναι πολύ σημαντικοί για τη διατήρηση του ευρωπαϊκού τρόπου ζωής. Γνωρίζουν ότι, αν τους επιτύχουμε, τότε μπορούμε να εγγυηθούμε ότι, σε 10 χρόνια, η Ευρώπη θα είναι ένας από τους παγκόσμιους ηγέτες στο διεθνές προσκήνιο, με πολύ ανταγωνιστική οικονομία και την ισχυρή κοινωνική πολιτική που εφαρμόζουμε σήμερα στην Ευρώπη.

Κατά συνέπεια, εκείνο που συζητούμε αυτήν τη στιγμή είναι πώς θα προσφέρουμε μεγαλύτερα κίνητρα στα κράτη μέλη και πώς θα υπολογίσουμε καλύτερα τους στόχους, ώστε να είναι πιο ακριβείς και να βελτιωθεί η παρακολούθησή τους στο μέλλον. Είμαι βέβαιος ότι, με τη βοήθεια του Κοινοβουλίου, μπορούμε να επιτύχουμε αυτούς τους στόχους και μπορούμε να εξασφαλίσουμε τη θετική έκβαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Ιουνίου.

Θέλω δε να επιστήσω την προσοχή σε ένα στοιχείο των παρατηρήσεων του κ. Van Rompuy, το οποίο αφορά την προετοιμασία για την G20. Οι δυνατότητες παρέμβασής μας ως ΕΕ είναι περιορισμένες. Μπορούμε να συντονιστούμε και να επιτύχουμε καλύτερες επιδόσεις εντός του ευρωπαϊκού μας πλαισίου. Ωστόσο, είναι ξεκάθαρο ότι, αν θέλουμε να εξέλθουμε από την κρίση και να ζήσουμε σε έναν καλύτερο κόσμο στο μέλλον, τότε χρειαζόμαστε παγκόσμιο συντονισμό, ιδίως όσον αφορά σημαντικά ζητήματα όπως η μακροοικονομική σταθερότητα, η οικονομική πολιτική και η λήψη μέτρων στον πολύ ευαίσθητο χρηματοοικονομικό τομέα.

Αυτό ακριβώς σχεδιάζει να πράξει η ΕΕ, και η Επιτροπή θα παρουσιάσει σύντομα τις κατάλληλες προτάσεις. Είμαι βέβαιος ότι πολύ σύντομα θα είμαστε σε θέση να διεξαγάγουμε πολύ γόνιμο διάλογο επί των προτάσεων αυτών.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς θέλω να πω σε όσους από εμάς επιθυμούν τη δημιουργία νέων οργάνων, νέων κανόνων και νέων ταμείων, ότι δεν νομίζω ότι μπορούμε να λύσουμε προβλήματα τα οποία οφείλονται στη μη τήρηση των κανόνων με τη θέσπιση νέων κανόνων. Οφείλουμε να τηρήσουμε τους κανόνες που διαθέτουμε. Ένα από τα σημαντικά διδάγματα που πρέπει να αντληθούν από την κρίση αυτή είναι ότι δεν έπρεπε εξαρχής να είχαμε επιτρέψει να συσσωρευθούν τα ελλείμματα που αντιμετωπίζουμε σήμερα.

Δεύτερον, αυτό το επιτρέψαμε εμείς οι ίδιοι –όλοι μας– επειδή καταστήσαμε πιο χαλαρούς τους κανόνες, και γνωρίζω ποιος πρωτοστάτησε σε αυτήν τη διαδικασία. Για να γίνω κάπως πιο επικριτικός, προτιμώ οι φιλόδοξες

μεταρρυθμίσεις να προηγούνται φιλόδοξων φιλοδοξιών. Νομίζω ότι γίνεται μάλλον υπερβολικά πολύς λόγος περί φιλοδοξιών και υπερβολικά λίγος λόγος περί πράξεων. Όταν γίνεται λόγος περί πράξεων, διαπιστώνω ότι η Επιτροπή και ορισμένες φορές το Συμβούλιο μιλούν μάλλον για το τι πρέπει να κάνουν τα κράτη μέλη παρά για το τι μπορούμε να κάνουμε μαζί στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Χαιρετίζω τη δημιουργία ειδικής ομάδας, όμως δεν πρέπει να σπαταλήσουμε πάρα πολύ χρόνο, καθότι γνωρίζουμε αρκετά από τα συγκεκριμένα μέτρα που πρέπει να λάβουμε: μείωση και εξάλειψη της γραφειοκρατίας· διασφάλιση της αύξησης των επενδύσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο στους τομείς της έρευνας και της επιστήμης· αλλαγή του προϋπολογισμού, ώστε να παρέχει δυνατότητες για περισσότερη ανάπτυξη και καινοτομία· διασφάλιση της περαιτέρω προώθησης της οικονομίας της γνώσης μέσω της εφαρμογής της οδηγίας για τις υπηρεσίες και της επέκτασής της σε νέους τομείς· διασφάλιση της προαγωγής της κινητικότητας στην αγορά εργασίας· διασφάλιση της ανάπτυξης των χρηματοπιστωτικών αγορών κατά τρόπο που να τις καθιστά πιο σταθερές, αλλά όχι μέσω προστατευτισμού – καθότι θέλω να επισημάνω στην Επιτροπή ότι η λήψη νέων μέτρων προστατευτισμού όσον αφορά τις χρηματοπιστωτικές αγορές δεν βοηθά την ευρωπαϊκή οικονομία. Αν καταστρέψουμε τις δυνατότητες δημιουργίας διατλαντικής αγοράς κεφαλαίων, δεν βοηθούμε την Ευρώπη. Επομένως, γνωρίζουμε τι πρέπει να κάνουμε. Καλή είναι η ειδική ομάδα, όμως θα τα καταφέρναμε ακόμα καλύτερα χωρίς αυτή.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, άκουσα με ενδιαφέρον την εισαγωγική ομιλία του Προέδρου του Συμβουλίου και του Αντιπροέδρου της Επιτροπής και οφείλω να πω ότι με πείθουν τα συμπεράσματά τους.

Δεν με πείθουν όμως τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Μαρτίου, καθότι παρακολουθούμε την υποβάθμιση, μεταξύ ορισμένων ηγετικών φυσιογνωμιών της σύγχρονης ευρωπαϊκής ιστορίας, του κοινοτικού ιδεώδους και της κοινοτικής μεθόδου. Αυτό μας ανησυχεί ενόψει όσων συμβαίνουν στον κόσμο· ή, καλύτερα, μας ανησυχούν ορισμένες πτυχές.

Το ζήτημα της Ελλάδας καταδεικνύει απλώς τι έπρεπε να είναι η Ευρώπη, αλλά δεν είναι στην πραγματικότητα. Ως εκ τούτου, καλούμε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τον κ. Αντιπρόεδρο, ο οποίος εκπροσωπεί εδώ τον Πρόεδρό της, καθώς και τον Πρόεδρο του Συμβουλίου, να αναλάβουν δυναμική πολιτική πρωτοβουλία, νομοθετική πρωτοβουλία: η Επιτροπή πρέπει να ορίσει την ημερήσια διάταξη, και το Συμβούλιο πρέπει να μεριμνήσει, ώστε να μην καταλήξουμε να σερνόμαστε πίσω από κυβερνήσεις των οποίων η ισχύς και η οξύνοια συχνά μειώνονται ενόψει προεκλογικών μελημάτων –εχθές στη Γαλλία και την Ιταλία, αύριο στο Ηνωμένο Βασίλειο και τη Γερμανία– τα οποία παραλύουν τη λειτουργία των κυβερνήσεων.

Δεν πρέπει να λειτουργείτε μόνο ως παράγοντας διευκόλυνσης, κύριε Van Rompuy· πρέπει να αποτελείτε την κινητήρια δύναμη της προόδου αυτής της Ευρώπης, και απευθύνουμε έκκληση στις δημοκρατικές και φιλοευρωπαϊκές σας ευαισθησίες να διασφαλίσετε ότι η εν λόγω νέα ώθηση θα προσφέρει οφέλη σε αυτήν την Ευρώπη. Δεν αρκεί πλέον να θέτουμε στόχους· πρέπει να καθορίζουμε τα μέσα επίτευξής τους. Συμφωνούμε επί των στόχων, όπως έχουμε συμφωνήσει επί της στρατηγικής της Λισαβόνας.

Ποια είναι, όμως, τα μέσα; Θέλουμε να αποκτήσουμε ομοσπονδιακό προϋπολογισμό –και να τον ονομάσουμε έτσι– ο οποίος θα ισοδυναμεί με το 2% τουλάχιστον του ΑΕγχΠ; Θέλουμε να αποκτήσουμε ευρωπαϊκά ομόλογα, ευρωπαϊκές επενδύσεις και αποταμιευτικά ομόλογα, ώστε να ενισχύσουμε πολιτικά αυτήν την Ευρώπη, χωρίς τα οποία δεν πρόκειται να επιτύχουμε τίποτε;

Κατ' ουσίαν, πρέπει να γνωρίζουμε κατά πόσο καθορίζουμε επιτυχώς τη νέα Ευρώπη και κατά πόσο προσδιορίζουμε επιτυχώς –μέσω νέας σχέσης μεταξύ των ευρωπαϊκών πολιτικών δυνάμεων εντός και εκτός του Κοινοβουλίου– την πραγματική διάκριση, τα πραγματικά όρια που υφίστανται σήμερα μεταξύ συντηρητικών και προοδευτικών, μεταξύ όσων επιδιώκουν πιο ολοκληρωμένη πολιτικά Ευρώπη και όσων, αντιθέτως, επιδιώκουν απλώς διευρυμένη ενιαία αγορά.

Lena Ek (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, από τα συμπεράσματα του Συμβουλίου απουσιάζουν, με ολέθριες συνέπειες, δύο κρίσιμες λέξεις: η «διαφάνεια» και το «θάρρος».

Πρώτον, όσον αφορά την οικονομική διακυβέρνηση: αν δεν διαθέτουμε το θάρρος και τη διαφάνεια, ώστε να εργαστούμε με βάση τα πραγματικά δεδομένα, με πραγματικά στατιστικά στοιχεία και με την αλήθεια, και αν λειτουργούμε βάσει δικτύων φίλων στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα οδηγηθούμε σε χάος.

Αυτό το γνωρίζουμε εδώ και πολλά χρόνια. Ως προς τη δήλωση του κ. Van Rompuy ότι πρέπει να αντλήσουμε διδάγματα: έχουμε αντλήσει τα διδάγματα των συζητήσεων στην Ολομέλεια του Κοινοβουλίου για χρόνια και χρόνια. Εκείνο που έχουμε ανάγκη τώρα είναι η λήψη μέτρων σχετικά με τα στατιστικά στοιχεία· ειδικά, για να

χρησιμοποιήσω μια βιβλική αναφορά, θα χτίζουμε τις αποφάσεις μας –τον οίκο μας– στην άμμο, και γνωρίζουμε ότι αυτό είναι μη βιώσιμο.

Γνωρίζουμε επίσης ότι οι χώρες που παραβίασαν το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης είναι χώρες της ευρωζώνης. Αυτό καθιστά ακόμη πιο επείγουσα την ανάγκη να φανούμε ειλικρινείς και τολμηροί, διαφανείς και θαρραλέοι.

Όπως ανέφεραν πολλοί ομιλητές, πρέπει επίσης να απομακρυνθούμε από μεθόδους όπως η ανοικτή μέθοδος συντονισμού. Η μέθοδος αυτή αποτελεί σήμερα μυστική μέθοδο συντονισμού. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι ανοικτοί, δεσμευτικοί στόχοι και κίνητρα, καθώς και επιβολή ποινών στα κράτη, ώστε να εφαρμόζουν όσα αποφασίζονται.

Όσον αφορά, τώρα, το θέμα της αειφόρου ανάπτυξης χωρίς αποκλεισμούς: γνωρίζουμε ότι «αειφόρος» πρέπει να σημαίνει φιλική προς το περιβάλλον· πρέπει να σημαίνει ότι δεν επιφέρει κοινωνικούς αποκλεισμούς. Γιατί φοβόμαστε τόσο την ανάπτυξη; Χρειαζόμαστε την οικονομική ανάπτυξη, και αυτό πρέπει να δηλώνεται ρητώς στα συμπεράσματα της «Ευρώπης 2020».

Ως προς το κλίμα, με αυτόν τον οδικό χάρτη και αυτόν τον τρόπο ομιλίας: θα καταλήξουμε να κινούμαστε σε κύκλους. Κάτι που απαιτείται άμεσα είναι η ενεργειακή απόδοση. Βρείτε το θάρρος, ώστε να υποβάλετε τις προτάσεις σχετικά με την ενεργειακή απόδοση. Γνωρίζουμε ότι δημιουργεί θέσεις εργασίας και ανταγωνιστικότητα.

Τέλος, όσον αφορά τον ρόλο του Κοινοβουλίου: η διαβούλευση δεν αρκεί. Όταν μιλούμε για εμπόδια, όταν μιλούμε για πρωτοπόρα σχέδια, μιλούμε για συναπόφαση, και η μέθοδος αυτή δεν περιορίζεται στην απλή διαβούλευση.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Van Rompuy βρίσκεται στο βήμα· ως επικεφαλής της βελγικής αντιπροσωπείας στην Ομάδα των Ευρωπαίων Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών, θέλω να τον καλωσορίσω στο Κοινοβούλιο.

Θέλω να θέσω ένα ερώτημα σχετικά με τη στρατηγική «ΕΕ 2020». Συμφωνώ μαζί σας ως προς το γεγονός ότι το βασικό ερώτημα την προσεχή 10ετία θα είναι το κατά πόσο μπορεί να επιβιώσει ή όχι η Ευρώπη. Το ζήτημα είναι –και αυτό είναι ένα αμερικανικό ρητό που πρέπει να έχω αναφέρει τουλάχιστον άλλη μία ή δύο φορές στο παρελθόν– «Καθόμαστε στο τραπέζι ή συμπεριλαμβανόμαστε στο μενού;» Αυτό ισχύει για όλους μας. Κατά συνέπεια, θέλω επίσης να θέσω ένα ειδικό ερώτημα σχετικά με μια ιδέα που έχει αναφερθεί αρκετές φορές, συγκεκριμένα σχετικά με τη δημιουργία ζώνης ελευθέρων συναλλαγών του Βορείου Ατλαντικού μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των Ηνωμένων Πολιτειών και του Καναδά. Δεν πρόκειται για επαναστατική ιδέα, ούτε είναι δική μου ιδέα. Ήταν ιδέα της καγκελαρίου Merkel –από το 2007, αν δεν κάνω λάθος– αλλά τώρα δεν βλέπω το παραμικρό ίχνος της. Αφορά τη φιλοδοξία υιοθέτησης εξωστρεφούς στάσης με σκοπό τη δημιουργία ανοικτών αγορών σε μια περίοδο κατά την οποία ο προστατευτισμός σηκώνει απειλητικά το κεφάλι του. Μόνο οι ανοικτές αγορές, η καινοτομία και η ανταγωνιστικότητα μπορούν να ενδυναμώσουν την οικονομία μας, όχι οι επιδοτήσεις ή τα ευρωπαϊκά ταμεία. Ως εκ τούτου, θέλω να σας ζητήσω να υιοθετήσετε εξωστρεφή στάση και να συμπεριλάβετε και αυτήν την πτυχή στη στρατηγική ΕΕ 2020, μια και αυτό είναι το μόνο που θα μπορέσει να μας σώσει. Διαφορετικά, θα γίνουμε η Μπρυζ του παγκοσμιοποιημένου πλανήτη.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, χθες φάνηκε η αξία της απόφασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου την οποία συζητάμε: με αφορμή δήλωση ανώνυμου στελέχους της Ελληνικής κυβέρνησης, ένα ειδησεογραφικό πρακτορείο επικαλέστηκε ότι η Ελλάδα δεν επιθυμούσε την εμπλοκή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Νέο όργιο κερδοσκοπίας: τα επιτόκια δανεισμού έφτασαν σε ιστορικά υψηλά μεγέθη. Το σχέδιο απέτυχε. Οι αγορές τις οποίες επικαλείσθε προτιμούν το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ως επιτηρητή της Ελλάδας και άλλων ευρωπαϊκών οικονομιών.

Με την απόφαση αυτή, κάνετε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο κηδεμόνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κηδεμόνα της ευρωζώνης. Αποφασίζοντας να εμπλέξετε παράνομα το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο –άραγε με ποιά Συνθήκη και από ποιο άρθρο προβλέπεται η εμπλοκή του σε εσωτερικά ζητήματα;– επιβάλλετε ένα πιο αυστηρό Σύμφωνο Σταθερότητας σε βάρος ασθενέστερων οικονομιών και ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων. Ποιός μηχανισμός αλληλεγγύης στήθηκε τη στιγμή που ήδη διαφαίνεται ένας μηχανισμός εκβιασμών και πιέσεων;

Εκτός από την Ελλάδα, η Ισπανία και η Πορτογαλία λαμβάνουν σκληρά αντιλαϊκά μέτρα για να μην βρεθούν στην ίδια μοίρα, με αποτέλεσμα να αυξάνεται η φτώχεια, να αυξάνεται η ανεργία, να υποβαθμίζεται η ανάπτυξη και να εντείνεται όλο και περισσότερο η ύφεση.

Το κοινωνικό ντάμπινγκ έγινε το μόνο ανταγωνιστικό εργαλείο μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή δεν είναι η Ευρώπη της αλληλεγγύης και της συνοχής!

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, συντονισμός της οικονομικής πολιτικής, ανάπτυξη, απασχόληση, καινοτομία, κοινωνική ένταξη: αυτά είναι τα συνθήματα της νέας στρατηγικής 2020, με άλλα λόγια της στρατηγικής η οποία, μετά τη στρατηγική της Λισαβόνας, υποτίθεται ότι θα οδηγήσει την Ευρώπη στην έξοδο από την κρίση η οποία καταρρακώνει την αγοραστική δύναμη και το ηθικό των Ευρωπαίων.

Δέκα χρόνια μετά την πρώτη κρίση υστερίας σε σχέση με τη Λισαβόνα, δυστυχώς αυτή είναι η νέα συνταγή που κινδυνεύει να μετατραπεί σε θεραπεία απίσχνασης της ευρωπαϊκής οικονομίας. Αν εξετάσουμε τις κεντρικές πτυχές της νέας στρατηγικής, δεν θα μπορούσαμε να εντοπίσουμε καμία συγκεκριμένη καινοτομία. Αν δεν το έχουμε συνειδητοποιήσει ακόμη, η ΕΕ της προσεχούς δεκαετίας θα είναι η ίδια Ευρώπη της οποίας την αποτυχία θρηνούμε σήμερα.

Η στρατηγική 2020 είναι καταστροφική εξαιτίας του ολέθριου τρόπου λειτουργίας αυτής της Ευρώπης, η οποία προσπαθεί να μιμηθεί τον προστατευτισμό βάσει προγραμμάτων και τον κρατισμό που κυριαρχούσε για μεγάλο διάστημα στις εθνικές πολιτικές και τιμωρούσε αυτόματα τις παραγωγικές δυνάμεις και τους τοπικούς παράγοντες. Σήμερα, ουσιαστικά, η Ευρώπη θεωρεί πολύτιμη την ισχύ των Βρυξελλών και εμποδίζει την πιο άμεση και αποτελεσματική δράση των αποκεντρωμένων φορέων της.

Αφορμώμενη από γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών, σημειώνω ότι μια πραγματικά καινοτόμος στρατηγική πρέπει, πρωτίστως, να αντιστρέψει την ισορροπία δυνάμεων μεταξύ του κεντρικού και των αποκεντρωμένων επιπέδων. Αυτό χρειάζεται η Ευρώπη: πραγματική επικουρικότητα και πραγματικό φεντεραλισμό.

Η ευρωπαϊκή Ιστορία μας έχει προειδοποιήσει ως προς το εξής: ο κρατικά ελεγχόμενος συγκεντρωτισμός καταστρέφει τον πλούτο και την κοινωνική ευημερία, όταν σκοπός του δεν είναι η στήριξη της οικονομίας, αλλά η διαμόρφωση του χαρακτήρα της.

Αφήνοντας κατά μέρος τις ρητορείες, εκείνο που επιθυμούν οι λαοί, οι νέοι και οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις – με άλλα λόγια, το 99% του παραγωγικού ιστού της Ευρώπης – δεν είναι μη πρακτικές ευρωπαϊκές στρατηγικές ανάπτυξης, αλλά αποκέντρωση και ελευθερία από τις υπαγορεύσεις των πολιτικών και γραφειοκρατικών ελίτ.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Swoboda, μιλήσατε για αλληλεγγύη και το πώς δεν πρέπει να περιμένει κανείς το ξέσπασμα κρίσης, προκειμένου να ενημερώσει τους καλούς φίλους του για την ύπαρξη ενός προβλήματος. Κατ' εμέ, αυτό εγείρει το ερώτημα γιατί δεν ενημερώσατε εκ των προτέρων τον σοσιαλιστή φίλο σας στην Ελλάδα για το πρόβλημα. Πραγματικά δεν γνωρίζατε τίποτε για τη δημοσιονομική αστάθεια στην Ελλάδα;

Επίσης, κατ' εμέ, στην προκειμένη περίπτωση εγείρεται πολύ φυσικά το ζήτημα της υπευθυνότητας. Ποιος ευθύνεται για το γεγονός ότι η Ελλάδα παρείχε ανακριβή δημοσιονομικά στοιχεία; Στην προκειμένη περίπτωση απαιτούνται διευκρινίσεις και, πάνω από όλα, πλήρης διαφάνεια. Και τούτο, διότι μόνο τότε μπορούν πραγματικά να γίνουν υπεύθυνοι οι εμπλεκόμενοι, μόνο τότε μπορεί να διασφαλιστεί ότι θα τηρηθούν εντέλει και οι υφιστάμενοι θεμελιώδεις κανόνες.

Ωστόσο, γίνεται διαρκώς λόγος για νέους θεμελιώδεις κανόνες και λύσεις. Οι προτάσεις αυτές έχουν παρουσιαστεί ήδη από πολύ καιρό! Το πρόβλημα είναι ότι, λόγω των πιέσεων που τους άσκησαν οι τράπεζες και οι ομάδες συμφερόντων, οι πολιτικοί έχουν αφήσει αυτές τις λύσεις γεμάτες με τόσα κενά όσες και οι τρύπες στο ελβετικό τυρί. Γι' αυτό η ανεξαρτησία είναι τόσο δύσκολη στην πολιτική.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Van Rompuy, κύριε Šefčovič, καταρχάς, ως προς το θέμα των τύπων, κύριε Van Rompuy, ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου ήταν συνηθισμένο να λαμβάνει τον λόγο, όμως, στα πρακτικά, στο επίσημο μητρώο, δεν γίνεται αναφορά σε ομιλία του.

Δεν προσκλήθηκε, ή μήπως έγινε λάθος στα πρακτικά; Θα ήθελα να ακούσω τις απόψεις σας επ' αυτού.

Ήθελα επίσης να σας πω για μια ακόμη φορά πόσο εκτιμά το Κοινοβούλιο – ή, τουλάχιστον, ορισμένοι εξ ημών – το γεγονός ότι μπορείτε να έρθετε εδώ και να προετοιμάσετε τις συνεδριάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, αντί να στέλνεται το Συμβούλιο, που δεν είναι μέλος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Είπατε ότι δεν είστε δικτάτορας· είστε δημοκράτης περιωπής. Δεν είστε θεατής· είπατε: «είμαι παράγοντας διευκόλυνσης». Κύριε Van Rompuy, γίνετε πολιτικός παράγοντας και ζητήστε πολιτική στήριξη από το Κοινοβούλιο· θα σας την προσφέρουμε.

Θέλω τώρα να διξω σειρά ζητημάτων, το πρώτο από τα οποία είναι η γεωργία.

Θέλω να σας ευχαριστήσω, κύριε Van Rompuy, διότι διορθώσατε, μαζί με τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων, μια ατυχή παράλειψη του εγγράφου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, δεδομένου ότι αυτό δεν ανέφερε τη γεωργία, και

ορθώς προσθέσατε μια από τις βασικές ιστορικές πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη γεωργία, η οποία είναι παράγοντας ευημερίας του ευρωπαϊκού λαού.

Δεύτερον, εκτιμώ ότι το έγγραφο για τη στρατηγική 2020 δεν είναι αρκετά φιλόδοξο όσον αφορά τον ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως παγκόσμιου παράγοντα, ιδίως στον τομέα του διεθνούς εμπορίου. Ως εκπρόσωποι στη διεθνή σκηνή, πρέπει να ζητήσουμε αμοιβαιότητα από τους εταίρους μας. Χαίρομαι διότι, σε συνεργασία με τον Πρόεδρο Obama, εξασφαλίσαμε την αμοιβαιότητα όσον αφορά το πρόγραμμα της EADS για τα αεροσκάφη εφοδιασμού.

Προτείνω επίσης, κύριε Van Rompuy, να συνδυάσετε την πολιτική σας επιρροή με την αντίστοιχη επιρροή του Προέδρου Buzek, ώστε να μπορέσουμε να καλέσουμε τον Πρόεδρο Obama να επισκεφθεί και να απευθύνει λόγο από το βήμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μας. Αν δεν μπορεί να έρθει ο ίδιος, θα μπορούσε ίσως να έρθει ο Αντιπρόεδρος του, Joe Biden.

Θέλω εν κατακλείδι να προτείνω να δημιουργήσουμε, τώρα που αποφασίσαμε να εφαρμόσουμε την ευρωπαϊκή αλληλεγγύη, σύστημα μακροοικονομικών και δημοσιονομικών πληροφοριών για τον δημόσιο τομέα –σε επίπεδο κρατών μελών και Ευρωπαϊκής Ένωσης– το οποίο να πιστοποιείται από το Ελεγκτικό Συνέδριο, ώστε να διαθέτουμε αξιόπιστα δεδομένα σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρόεδρος. – Προσκληθήκα στη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για να εκφωνήσω εισαγωγική ομιλία, η οποία είναι διαθέσιμη στο Διαδίκτυο – μπορώ να σας την στείλω και μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Ελπίζω ότι θα ληφθεί υπόψη· εννοείται δε ότι σε αυτήν εξέθεσα τη θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Την ίδια ημέρα συζητήσαμε επίσης την κρίση στην Ελλάδα καθώς και ορισμένα άλλα ζητήματα. Σε γενικές γραμμές, η παρέμβασή μου συνίστατο στην παρουσίαση της θέσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Μίλησα για περίπου 15-20 λεπτά και έθιξα τα κυριότερα σημεία. Μπορείτε να την διαβάσετε· θα σας στείλω το κείμενο.

Όσον αφορά τις Ηνωμένες Πολιτείες, θα αναχωρήσω για τις ΗΠΑ σε δύο εβδομάδες, οπότε θα έχουμε την ευκαιρία να συζητήσουμε και την πρότασή σας.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Πρόεδρε του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, θέλω να διατυπώσω τέσσερα σχόλια.

Το πρώτο αφορά την εντολή της ομάδας εργασίας την ηγεσία της οποίας σας έχουν αναθέσει σχετικά με τη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος και την κρίση: μην αρκεστείτε σε αυτό το πλαίσιο, διότι, αν το πράξετε, θα παραβλέπετε τις ανάγκες μας.

Σήμερα χρειαζόμαστε οικονομική διακυβέρνηση. Τι ακριβώς σημαίνει αυτό, κανείς ακόμη δεν το γνωρίζει. Προσπαθούμε να βρούμε τι σημαίνει επί 10 χρόνια, όμως οι συνθήκες είναι πλέον ώριμες, ώστε να διευκρινίσουμε αυτήν την πτυχή, καθότι, αν εστιάσουμε υπερβολικά την προσοχή μας στη διαχείριση κρίσεων, θα παραβλέψουμε το κρίσιμο ζήτημα που πρέπει να διερευνηθεί, και είναι πώς θα μπορέσουμε, με ενιαίο νόμισμα, να αναλαμβάνουμε ευφυή κοινή δράση.

Αυτή η ευφυής κοινή δράση δεν είναι μόνο ζήτημα υπευθυνότητας ή αλληλεγγύης, όπως αναφέρατε· αφορά περισσότερο την προστιθέμενη αξία που προσφέρει η χρήση κοινού νομίσματος, η οποία δεν δημιουργεί απλώς νομισματική ένωση, αλλά πρέπει να αποτελεί επίσης οικονομική ένωση, ενώ το μόνο εργαλείο που είχαμε στη διάθεσή μας έως σήμερα –το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης– είναι ανεπαρκές, δεδομένου ότι δεν λειτούργησε ποτέ ως σύμφωνο ανάπτυξης, αλλά ως σύμφωνο το οποίο δεν επέτρεψε στην ευρωζώνη να αναπτύξει πλήρως τις δυνατότητές της.

Είναι επίσης ένα σύμφωνο το οποίο δεν επέτρεψε την ύπαρξη ή την αύξηση των αποκλίσεων ως προς την ανταγωνιστικότητα μεταξύ των οικονομιών της ευρωζώνης. Όποια μεταρρύθμιση της Συνθήκης και αν σκεφτείτε, όποια μεταρρύθμιση του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης και αν σχεδιάσετε, με αυτά τα εργαλεία δεν πρόκειται να αντιμετωπίσετε το πρόβλημα αυτών των αποκλίσεων.

Κατά συνέπεια, πρέπει να επινοηθούν νέα εργαλεία· έτσι πρέπει να προσεγγίσετε την εντολή που σας έχει ανατεθεί.

Θα προσέθετα δε ότι, επί σειρά ετών, επαναλαμβάνουμε ότι χρειαζόμαστε συντονισμένα χρονοδιαγράμματα, εναρμονισμένες οικονομικές προβλέψεις και κοινές διαγνώσεις, προκειμένου να μπορούμε να λαμβάνουμε αποφάσεις σχετικά με τις οικονομικές στρατηγικές των κρατών μελών της ευρωζώνης. Αυτό είναι το κύριο ζήτημα που διακυβεύεται σε αυτήν τη συζήτηση καθώς και σε σχέση με την εντολή που σας έχει ανατεθεί.

Όσον αφορά τον ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην όλη υπόθεση, εκείνο που προτείνω σε εσάς αλλά και στους συναδέλφους μου εδώ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι, σε πνεύμα υγιούς ανταγωνισμού μεταξύ των

θεσμικών οργάνων, να συστήσουμε τη δική μας επιτροπή σοφών που θα αποτελείται από υψηλού κύρους και εμπειρογνομosύνης ανεξάρτητα πρόσωπα τα οποία θα συνεισφέρουν σημαντικές ιδέες σε αυτήν τη συζήτηση, η οποία είναι κρίσιμη για το μέλλον της ευρωζώνης και, ως εκ τούτου, της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να απευθύνω τα σχόλιά μου στον κ. Van Rompuy, ως πρόεδρος σε πρόεδρο.

Έχω διαπιστώσει, ως πρόεδρος της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς, ότι ένα στοιχείο που απουσιάζει εμφανώς από τους στόχους που έχουν τεθεί είναι στόχοι, προκειμένου να ολοκληρώσουν τα κράτη μέλη την εσωτερική αγορά, κάτι που έπρεπε να αποτελεί τον κεντρικό άξονα της οικονομικής μεταρρύθμισης και ανάπτυξης.

Υπάρχουν ορισμένες θερμές εκφράσεις περί μείωσης των εμποδίων, όμως διαπιστώνω ότι οι μεγάλες πρωτοπόρες πρωτοβουλίες για τις οποίες ακούσαμε να γίνεται λόγος έχουν τοποθετηθεί στις τελευταίες θέσεις του προγράμματος του κ. Van Rompuy. Δεν έχει μείνει σχεδόν ούτε ίχνος τους σε αυτήν την ανακοίνωση.

Γιατί δεν εστιάζουμε την προσοχή μας σε πράγματα τα οποία μπορούμε πράγματι να ελέγξουμε; Διαθέτουμε πλαίσιο κανόνων. Εργαζόμαστε για την εφαρμογή τους, και αυτό με ικανοποιεί. Ωστόσο, οφείλω για μια ακόμη φορά να συμφωνήσω με τη φίλη μου κ. Berès: τι θα λέγατε για λίγο ανταγωνισμό μεταξύ των θεσμικών μας οργάνων; Η επιτροπή της οποίας προεδρεύω λαμβάνει περισσότερα μέτρα για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς από οτιδήποτε έχουμε δει σήμερα ή οτιδήποτε έχουμε ακούσει από το Συμβούλιο.

Προσκαλώ τον κ. Van Rompuy να επισκεφθεί την επιτροπή μας και να συζητήσει μαζί μας ορισμένες από τις πρωτοβουλίες που έχουμε αναλάβει. Προσεχώς θα εξετάσουμε την έκθεση του κ. Monti, ενώ θα υπάρξει και έκθεση από την επιτροπή μου. Ας ανταγωνιστούμε ο ένας τον άλλο· επιτέλους, όμως, πρέπει να ασχοληθούμε με κάτι ως προς το οποίο μπορούμε να προσφέρουμε πραγματικά αποτελέσματα, αντί να θέτουμε ολόκληρη σειρά αόριστων στόχων, καθώς αυτό βλέπω να γίνεται στην υπό εξέταση πρόταση.

Γεώργιος Τούσσας (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου αναδεικνύουν ανάγλυφα για μία ακόμη φορά ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ιμπεριαλιστική διακρατική Ένωση του κεφαλαίου. Η έγκριση των κατευθυντήριων γραμμών της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης "Ευρώπη 2020" και ο μηχανισμός 'δήθεν' στήριξης της κοινοτικής οικονομίας αποτελούν τις δύο όψεις του ίδιου νομίσματος.

Σηματοδοτούν «ράλυ» νέων σκληρών αντιλαϊκών μέτρων μόνιμου χαρακτήρα ενάντια στην εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα το 2010, το 2011, το 2012, και έπεται συνέχεια σε βάθος χρόνου, ανεξάρτητα σε ποιο επίπεδο βρίσκεται το δημόσιο χρέος και τα ελλείμματα στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Χρησιμοποιούνται όλα τα μέσα για τη μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης, την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης, με στόχο να αυξηθεί η κερδοφορία του κεφαλαίου.

Σε αυτή την κατεύθυνση κινούνται οι αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των αστικών κυβερνήσεων των κρατών μελών της. Οι αντιθέσεις που αναπτύσσονται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σε άλλα ιμπεριαλιστικά κέντρα και ενώσεις, όπως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, έχουν σχέση με την όξυνση των ανταγωνισμών των κεφαλαίων που εκπροσωπούν.

Στην ενιαία στρατηγική Ευρωπαϊκής Ένωσης του κεφαλαίου καθώς και των αστικών κυβερνήσεων των κρατών μελών τους η εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα, αντιτάσσουν το δικό τους ενιαίο μέτωπο πάλης. Έτσι ώστε να επιτευχθούν ριζικές αλλαγές, να ικανοποιηθούν οι σύγχρονες ανάγκες της εργατικής λαϊκής οικογένειας.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, δεν θα κομίζω γλαύκα εις Αθήνας, αν πω ότι οι στόχοι της στρατηγικής 2020 αξίζει πράγματι να μελετηθούν· τουλάχιστον οι περισσότεροι από αυτούς. Αν μια ευρωπαϊκή πρωτοβουλία είναι χρήσιμη σε ορισμένα κράτη μέλη για λόγους εσωτερικής πολιτικής σκοπιμότητας, για να τα βοηθήσει να λάβουν τα αναγκαία μέτρα, δεν νομίζω ότι δημιουργείται πρόβλημα. Εκείνο όμως που προκαλεί τεράστια έκπληξη, ιδίως από μέρους του Προέδρου του Συμβουλίου, είναι ότι ολόκληρη η ευρωκρατία δεν αντιλαμβάνεται ούτε κατ' ελάχιστον ότι το μεγαλεπήβολο σχέδιο που είχε ανακοινώσει στο παρελθόν και η όλη στρατηγική της Λισαβόνας έχουν αποτύχει τελείως –παρέμειναν σε επίπεδο ρητορικής και μόνο– και ότι, κατ' ουσίαν, δεν υπάρχει καμία ένδειξη ότι η κατάσταση θα είναι διαφορετική αυτήν τη φορά. Απεναντίας, ακούμε εκκλήσεις για άλματα προς τα εμπρός, περιλαμβανομένης της δημιουργίας Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ταμείου και πιο ομοσπονδιακής Ευρώπης. Δεν νομίζω ότι αυτή είναι η πορεία που πρέπει να ακολουθήσουμε· το ακριβώς αντίθετο θα έλεγα. Επιτρέψτε μου να παραμένω πολύ δύσπιστος ενόψει των προτάσεων μεταφοράς του συνόλου της ευρωπαϊκής πολιτικής στα χέρια των ευρωκρατών, οι οποίοι μέχρι σήμερα την έχουν διαχειριστεί με ολέθριο τρόπο.

Καλώ δε τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να επιδείξει μεγαλύτερο σεβασμό για την ολλανδική γλώσσα από ό,τι έχει πράξει έως τώρα.

Μαριέττα Γιαννάκου (PPE). - Κύριε Πρόεδρε, είναι γεγονός ότι η νομισματική ένωση δεν ακολουθήθηκε από την οικονομική ένωση. Αλλά, οικονομική ένωση θα σήμαινε πιθανόν κατάργηση των διαφορετικών πολιτικών απόψεων, των διαφορών πολιτικών σχηματισμών.

Στην προκειμένη περίπτωση, η απόφαση που ελήφθη για την Ελλάδα σε ό,τι αφορά τη συμμετοχή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, φυσικά έγινε αποδεκτή από την Ελληνική Κυβέρνηση αλλά, αν θέλετε, κατά βάθος δημιουργεί ερωτηματικά. Σηματοδοτεί κατά κάποιον τρόπο αδυναμία της Ένωσης να αντιμετωπίσει η ίδια όχι το πρόβλημα της Ελλάδας αλλά παρόμοια προβλήματα που θα μπορούν να υπάρξουν και στο μέλλον.

Κύριε Πρόεδρε του Συμβουλίου, συμφωνώ μαζί σας βέβαια ότι υπάρχει κρίση ηθικής – δεν υπάρχει καμία αμφιβολία. Υπάρχει κρίση αξιών και αυτό το απεκάλυψε η διεθνής οικονομική κρίση. Και εδώ θα πρέπει η Ευρωπαϊκή Ένωση να λάβει τα ανάλογα μέτρα. Και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα πρέπει να λάβουν γενικότερες αποφάσεις ώστε να προληφθούν τα ίδια στο μέλλον.

Βεβαίως, τα συμπεράσματα του Συμβουλίου που αφορούν την αντιμετώπιση της φτώχειας, την κοινωνική αλληλεγγύη, την κοινωνία της γνώσης, την έρευνα, την κατάρτιση, την αντιμετώπιση της εκτροπής του κλίματος, της κλιματικής αλλαγής, είναι πολύ σημαντικά. Αλλά αυτά θα πρέπει να τα δούμε, και ιδιαίτερα την έρευνα και την ανταγωνιστικότητα, υπό το πρίσμα των αποφάσεων που ελήφθησαν το 2000 και υπό το πρίσμα της αποτυχίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις κατευθυντήριες γραμμές της Λισαβόνας, που προφανώς συνιστά και αποτυχία των κρατών μελών να εφαρμόσουν εκείνη την πολιτική ενώ, ταυτόχρονα, από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού, με μεγάλη ταχύτητα, και από πλευράς της Κίνας και της Ιαπωνίας, τα θέματα της έρευνας, της κοινωνίας, της γνώσης και της πληροφορίας συνεχώς βρίσκονται στο προσκήνιο.

Κατά κάποιο τρόπο, νομίζω ότι έγινε ένα βήμα. Τα συμπεράσματα της task force θα μας βοηθήσουν όμως να πάρουμε οριστικά και τελικά αποφάσεις αμιγώς ευρωπαϊκές γιατί μόνο έτσι μπορούμε να προχωρήσουμε και να αντιμετωπίσουμε μια πιθανή νέα διεθνή κρίση.

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Πρόεδρε Van Rompuy, δεν πρέπει να εκπλαγείτε, αν σας πω ότι και εγώ αλλά και ολόκληρη η πολιτική μου ομάδα είμαστε πολύ απογοητευμένοι από τα αποτελέσματα του Συμβουλίου. Είπατε στην απάντησή σας προηγουμένως ότι το Συμβούλιο έχει επίγνωση της ευαίσθητης ισορροπίας της πρότασης της Επιτροπής από οικονομική, οικολογική και κοινωνική άποψη, εκ του αποτελέσματος όμως προκύπτει μάλλον σοβαρή παραμέληση αυτής της ισορροπίας. Επιτύχατε όντως αποτελέσματα στους τομείς της αγοράς εργασίας και της έρευνας και ανάπτυξης. Προβήκατε σε δηλώσεις υπέρ του στάτους κβο όσον αφορά την κλιματική πολιτική. Οι στόχοι της στρατηγικής 2020 έχουν προ πολλού υιοθετηθεί από το Κοινοβούλιο και τα διάφορα ευρωπαϊκά όργανα. Κατά τη γνώμη μου τουλάχιστον –και είναι πραγματικό όνειδος– δεν θελήσατε να σεβαστείτε τους στόχους σχετικά με τη φτώχεια, βάσει του εσφαλμένου επιχειρήματος ότι απαιτείται περαιτέρω μελέτη. Προσπαθήσατε να διασκεδάσετε τις εντυπώσεις σχετικά με τις διαφωνίες που αναμφίβολα υπάρχουν ως προς αυτόν τον κοινωνικό στόχο στο Συμβούλιο. Θεωρώ ότι αυτό είναι εξαιρετικά λυπηρό, θα έλεγα δε ότι αποτελεί χαστούκι για τα 80 εκατομμύρια των φτωχών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Προς τιμήν σας, ασκούσατε πάντα τα καθήκοντά σας με μετριοπάθεια αλλά και φιλοδοξία. Μετριοπάθεια ως προς το ότι δεν επιδεικνύετε καμία απολύτως αλαζονεία ως Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, και φιλοδοξία ως προς το ότι δηλώνετε ότι ο ρόλος σας συνίσταται κυρίως στη χάραξη μακροπρόθεσμης στρατηγικής και στη σταδιακή εφαρμογή της την περίοδο των προσεχών ετών. Θα εξεταστείτε λοιπόν σε αυτά τα θέματα: στη στρατηγική «ΕΕ 2020» και τους στόχους σε όλους αυτούς τους τομείς. Η επανεξέτασή σας θα γίνει τον Ιούνιο. Έχετε τη στήριξή μας, όμως αυτή η στρατηγική πρέπει όντως να περιλαμβάνει σαφείς στόχους σχετικά με τη φτώχεια.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κύριε Van Rompuy, επιτρέψτε μου πρώτα δύο προκαταρκτικές παρατηρήσεις. Καταρχάς, ως αυστριακός βουλευτής του ΕΚ, θέλω να εκφράσω τις θερμές ευχαριστίες μου για το γεγονός ότι επισκεφθήκατε την Αυστρία τις προηγούμενες δύο ημέρες και συνεργαστήκατε επίσης με τους βουλευτές του εθνικού κοινοβουλίου, στους οποίους έχει ήδη δοθεί η ευκαιρία να συζητήσουν αυτό το εγχείρημα. Δεύτερον, θέλω να ζητήσω συγγνώμη εκ μέρους του κ. Reul. Επρόκειτο να λάβει τον λόγο σε αυτό το σημείο, όμως χρειάστηκε να μετασχει σε συνεδρίαση κοινοβουλευτικής επιτροπής, καθώς είχαμε πολλές υποχρεώσεις ταυτόχρονα.

Όσον αφορά τη σημερινή συζήτηση, θέλω καταρχάς να πω στο Συμβούλιο ότι, πράγματι, σε αυτήν τη συνεδρίασή του κατέληξε σε λύση. Εντούτοις, οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων δεν διέθεταν το θάρρος να επιλέξουν αμιγώς ευρωπαϊκή λύση. Με τέτοια λύση, δεν θα χρειαζόταν να εμπλέξουμε το ΔΝΤ. Όταν πρόκειται για χρήματα, τα κριτήρια είναι σαφή. Εμείς όμως –η Ευρώπη– πρέπει να αναλαμβάνουμε οι ίδιοι δράση, όταν αντιμετωπίζουμε προβλήματα στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Χρειαζόμαστε περισσότερες ευρωπαϊκές λύσεις.

Η δεύτερη παρατήρησή μου αφορά την Ευρώπη 2020. Η Ευρώπη 2020 δεν είναι στόχος. Πρέπει να αποτελεί μέσο για την επίτευξη των στόχων μας, μεταξύ άλλων συνεπεία της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης. Αυτή η στρατηγική «Ευρώπη 2020» δεν διαθέτει τα αναγκαία προγράμματα, τα απαραίτητα σαφή μέσα και, προς το παρόν, την αναγκαία πολιτική βούληση για να κάνει πράξη αυτούς τους στόχους.

Η τρίτη παρατήρησή μου, κύριε Van Rompuy, είναι ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας δεν είναι αρκετή, και ότι απαιτείται περισσότερη διακυβερνητική συνεργασία. Ωστόσο, δεν επιθυμούμε διακυβερνητική συνεργασία που στηρίζεται στον Πρόεδρο Sarkozy και την καγκελάριο Merkel, χωρίς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και χωρίς τους πολίτες. Όσα επιτύχαμε με την έγκριση της Συνθήκης της Λισαβόνας δεν πρέπει να παραμεριστούν, ακόμη και όταν αντιμετωπίζουμε μελλοντικά ζητήματα.

Πρόεδρος. – Ο κ. Othmar Karas είναι, φυσικά, από την Αυστρία, όμως έλαβε τον λόγο εξ ονόματος του κ. Herbert Reul.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Πρόεδρε του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, θέλω να σας μεταφέρω δύο μηνύματα: ένα μήνυμα ανησυχίας και ένα μήνυμα απαιτητικής ενθάρρυνσης για το έργο που καλούμαστε να αναλάβουμε.

Ανησυχία για την ανεπάρκεια της λύσης που επιλέχθηκε και για το γεγονός ότι δεν είναι πραγματικά ευρωπαϊκής κλίμακας· ανησυχία για τη συμμετοχή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και την προσφυγή σε διμερή δάνεια.

Ανησυχία ότι η λύση δεν είναι αρκετά αποτελεσματική, με βραχυπρόθεσμη συνέπεια την αύξηση του ελληνικού χρέους. Επίσης, όμως, ανησυχία για την αδυναμία κατανόησης του βασικού προβλήματος, το οποίο υπογραμμίσαμε εδώ στο Κοινοβούλιο.

Επιπλέον, το ελληνικό πρόβλημα είναι πρόβλημα της ευρωζώνης και, κατ' επέκταση, ολόκληρης της Ευρωπαϊκής Ένωσης: το έλλειμμα και, κατά συνέπεια, το χρέος έχουν εκτιναχθεί λόγω των προγραμμάτων διάσωσης του χρηματοπιστωτικού συστήματος, τα οποία υπήρξαν εξαιρετικά δαπανηρά. Επομένως, η λιτότητα δεν πρέπει να θέσει σε κίνδυνο ούτε τις επενδύσεις που απαιτούνται για την οικονομική ανάπτυξη ούτε τη χρηματοδότηση βασικών μεταρρυθμίσεων.

Γι' αυτό το δεύτερο μήνυμα που ήθελα να σας μεταφέρω είναι η απαιτητική ενθάρρυνση: διότι οι βασικές μεταρρυθμίσεις πρέπει να συνοδεύονται από μια στρατηγική η σημασία της οποίας δεν πρέπει, προφανώς, να υποβαθμιστεί στα μάτια των Ευρωπαίων. Ας δώσουμε λοιπόν έμφαση στην ανανέωση του ευρωπαϊκού μοντέλου, το οποίο θεωρούμε τόσο σημαντικό: ναι στην εκπαίδευση, καθώς και στην κοινωνία της γνώσης. Επιπροσθέτως, όμως, απαιτείται προσήλωση σε υψηλής ποιότητας απασχόληση και, πάνω από όλα, δίκαιη απασχόληση, η οποία θα μας βοηθήσει να προετοιμαστούμε καλύτερα για να αντιμετωπίσουμε το μέλλον, χωρίς να παραβλέπουμε την καταπολέμηση της φτώχειας.

Γι' αυτό σας καλώ, κύριε Πρόεδρε του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, να δεσμευτείτε ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα επιδείξουν φιλοδοξία ως προς τη στρατηγική 2020 –στην οποία πρέπει να μετέχει επίσης το Κοινοβούλιο– και θα ανταποκριθούν στις ευθύνες τους, διότι είναι σαφές, ό,τι και αν συμβεί, ότι το Κοινοβούλιο θα ανταποκριθεί στις ευθύνες του έναντι των ευρωπαίων πολιτών, οι οποίοι έχουν το βλέμμα στραμμένο πάνω μας.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορούμε να προβλέπουμε τις κρίσεις, ούτε θα μπορέσουμε να αποτρέψουμε την επανεμφάνιση παρόμοιων κρίσεων στο μέλλον. Ως προς αυτό δεν είμαστε μόνοι· έχουμε μάλιστα πολύ καλή παρέα, αν αυτό παρηγορεί κανέναν. Ωστόσο, η τιμωρία μας πρέπει να είναι να αντλήσουμε τα διδάγματα αυτής της κρίσης και να αξιοποιήσουμε όλες τις ευκαιρίες που έχει δημιουργήσει. Προς τον σκοπό αυτό, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να συνεργαστούμε αρμονικά για να μετατρέψουμε αυτά τα διδάγματα στις συνετές, ευφυείς και πραγματικά ευρωπαϊκές πολιτικές τις οποίες χρειάζονται οι πολίτες.

Είμαι πεπεισμένη ότι δεν έχουμε την πολυτέλεια να κάνουμε υπομονή, και ότι δεν πρέπει καμία στιγμή να ξεχάσουμε τον επείγοντα χαρακτήρα των περιστάσεων. Υπάρχει σοβαρός κίνδυνος η κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος και της πραγματικής οικονομίας να μετατραπεί σε κρίση δημοσίου χρέους. Γι' αυτό δεν υπάρχει τίποτε πιο επείγον σήμερα από το να βρούμε νέα πηγή οικονομικής, κοινωνικής και πολιτικής ενέργειας για να αρχίσουμε να αναπτυσσόμαστε με βιώσιμο τρόπο. Η νέα Συνθήκη καθιστά σαφές από πού πρέπει να προέλθει αυτή η ενέργεια: η Ευρώπη υπερβαίνει κατά πολύ τα όρια των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων και των εθνικών κυβερνήσεων. Τα καθήκοντά της κατανέμονται μεταξύ ευρωπαϊκού, εθνικού, περιφερειακού και τοπικού επιπέδου διακυβέρνησης, και φρονώ ότι μπορούμε να αναζωογονήσουμε την Ευρώπη, αν λάβουμε σοβαρά υπόψη το πολυεπίπεδο σύστημα διακυβέρνησής της, ώστε να δημιουργήσουμε μηχανισμούς υλοποίησης της στρατηγικής ΕΕ 2020.

Το περιφερειακό και τοπικό επίπεδο ευρωπαϊκής διακυβέρνησης είναι σημαντικοί συνιδιοκτήτες του μέλλοντος της Ευρώπης. Είναι σε θέση να αξιοποιούν όχι μόνο τον αυξανόμενο αριθμό εργαλείων πολιτικής που έχουν στη διάθεσή τους, αλλά και τον ενθουσιασμό όλων των εταίρων που χρειάζεται η Ευρώπη: επιχειρήσεις, πανεπιστήμια και κοινωνία των πολιτών. Είναι επίσης σε θέση να μετασχηματίζουν τους κοινούς ευρωπαϊκούς στόχους σε δικές τους στρατηγικές εδαφικής ανάπτυξης και απασχόλησης.

Η Ευρώπη θα μπορέσει να επιτελέσει το έργο της μόνο, εάν κατανοήσουμε πραγματικά ότι τα ευρωπαϊκά καθήκοντα και ευθύνες πρέπει να κατανέμονται με ενορχηστρωμένο τρόπο μεταξύ ευρωπαϊκού, εθνικού, περιφερειακού και τοπικού επιπέδου διακυβέρνησης. Η συμμετοχή της τοπικής και περιφερειακής Ευρώπης στην προσπάθεια επίτευξης κοινών ευρωπαϊκών στόχων στο πλαίσιο της στρατηγικής ΕΕ 2020 διευρύνει τις δυνατότητες της Ευρώπης καθώς και το αναπτυξιακό μας δυναμικό.

Άννυ Ποδηματά (S&D). - Κύριε Πρόεδρε, πριν από 15 μέρες οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων αποφάσισαν τη συγκρότηση ενός ευρωπαϊκού μηχανισμού αλληλεγγύης για τη στήριξη οικονομιών με μεγάλες οικονομικές δυσκολίες, όπως της Ελλάδας, και τη διασφάλιση της σταθερότητας της ζώνης του ευρώ. Επρόκειτο αδιαμφισβήτητα για μια σημαντική απόφαση που ελπίζαμε, και εξακολουθούμε να ελπίζουμε, ότι θα βάλει τέλος στην εικόνα κατακερματισμού και κακοφωνίας που κυριαρχούσε στην Ένωση όλο το προηγούμενο διάστημα με τις γνωστές οδυνηρές συνέπειες και για το κόστος δανεισμού της Ελλάδας και για τη σταθερότητα και τη συνοχή της ζώνης του ευρώ συνολικά.

Όμως, πέρα από την αδιαμφισβήτητη πολιτική σημασία της απόφασης, διαπιστώνουμε δυστυχώς ότι οι κερδοσκοπικές επιθέσεις συνεχίζονται και μάλιστα διευρύνονται τα τελευταία εβδομημέτωρα, τροφοδοτούμενες από ορισμένες ασάφειες γύρω από τον μηχανισμό στήριξης – οι οποίες, κύριε Πρόεδρε του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, είναι απόλυτη ανάγκη να αποσαφηνιστούν το συντομότερο δυνατό –, αλλά και από μία αδιευκρίνιστη προέλευσης και σκοπιμότητας φημολογία η οποία παίρνει διάφορες εκφάνσεις, και στην τελευταία της εκδοχή εμφάνισε προχθές την Ελλάδα να ζητεί επαναδιαπραγμάτευση της συμφωνίας της 25ης Μαρτίου.

Γνωρίζετε ότι η Ελληνική Κυβέρνηση διέψευσε τη φημολογία αυτή. Θα πρέπει όμως και εσείς να δηλώσετε σ' αυτήν εδώ την αίθουσα με ρητό και κατηγορηματικό τρόπο εάν ετέθη από ελληνικής πλευράς τις προηγούμενες δύο εβδομάδες θέμα επαναδιαπραγμάτευσης της συμφωνίας της 25ης Μαρτίου. Και πρέπει επίσης να έχετε τη βούληση και το σθένος να ζητήσετε από εκείνες και εκείνους τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων που είχαν βασικό λόγο και ρόλο στη διαμόρφωση της τελικής συμφωνίας, να σεβαστούν το γράμμα και το πνεύμα της αντί να προβαίνουν σε ατυχείς δηλώσεις για το ύψος των επιτοκίων δανεισμού που θα επιβάλουν στην Ελλάδα εάν ζητήσει – που δεν το έχει κάνει και δεν προτίθεται να το κάνει – την ενεργοποίηση του μηχανισμού στήριξης.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θα προσπαθήσω να πω δύο νέα πράγματα για τα θέματα που επεξεργάζεται το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο: τη στρατηγική ΕΕ 2020 και τη ρύθμιση των χρηματοπιστωτικών αγορών.

Όσον αφορά τη στρατηγική ΕΕ 2020, όλοι οι βουλευτές υποστηρίζουμε εδώ και αρκετό καιρό ότι ένας από τους λόγους της σχετικής αποτυχίας της στρατηγικής της Λισαβόνας ήταν ότι δεν υπήρχαν αρκετά εργαλεία που να υποχρεώνουν τα κράτη μέλη να τηρήσουν τις δεσμεύσεις τους. Τώρα η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο μας παρουσιάζουν μια πρόταση η οποία κινείται στο ίδιο ακριβώς πνεύμα: μια αδύναμη συμφωνία η οποία παραπέμπει στα άρθρα 121 και 136 της Συνθήκης.

Ο Προεδρεύων του Συμβουλίου εγκαινίασε την ισπανική Προεδρία δηλώνοντας ότι γνώριζε αυτήν την αδυναμία, και ότι επιθυμούσε περισσότερα: ότι επιθυμούσε να ενισχύσει την οικονομική διακυβέρνηση. Σας ερωτώ τώρα, κύριε Πρόεδρε του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου: «Πού είναι η αυλική αβροφροσύνη; Τα έργα του έρωτα και τα υψηλά κατορθώματα, μέσα στη μάχη;» Τι έχουν απογίνει αυτές οι προθέσεις;

Ως προς τη χρηματοοικονομική ρύθμιση, έχω μια δυσάρεστη και δύο ευχάριστες ειδήσεις. Η δυσάρεστη είδηση είναι ότι το Συμβούλιο αποφάσισε να καθυστερήσει τη ρύθμιση των εναλλακτικών επενδυτικών κεφαλαίων – γνωστών ως καπιταλισμός του καζίνο – την ίδια ακριβώς περίοδο που αυτά τα κεφάλαια είναι εν μέρει υπεύθυνα για την κερδοσκοπία εις βάρος της ελληνικής οικονομίας.

Η πρώτη ευχάριστη είδηση είναι ότι στη στρατηγική ΕΕ 2020 γίνεται λόγος για υποχρέωση των πιστωτικών ιδρυμάτων να διαθέτουν χρηματικά αποθέματα, ώστε να πληρώνουν ορισμένα από τα σπασμένα τους· ή, όπως θα το έβλεπε ο Πρόεδρος Obama, για να μην υποχρεώνεται η Main Street να πληρώνει τις ζημιές που προκαλεί η Wall Street. Η δεύτερη είναι ότι για πρώτη φορά το Συμβούλιο ξεχωρίζει τα συστημικά πιστωτικά ιδρύματα, τα οποία επιθυμεί να προσέξει ιδιαίτερα.

Αυτά τα δύο στοιχεία περιλαμβάνονται στις εκθέσεις τις οποίες συζητεί αυτήν την περίοδο το Κοινοβούλιο. Δεν περιλαμβάνονται στη συμφωνία στην οποία κατέληξε το Συμβούλιο τον Δεκέμβριο. Θα ήθελα να επανεξετάσει το Συμβούλιο την υιοθέτηση αυτών των δύο ιδεών, καθόσον έτσι θα μπορούμε να συνεργαστούμε πολύ καλύτερα. Πιστέψτε με, κύριε Πρόεδρε, επιθυμώ πραγματικά πάρα πολύ τη συνεργασία με το Συμβούλιο, του οποίου προεδρεύετε.

Csaba Óry (PPE). – (HU) Θέλω να διατυπώσω δύο επισημάνσεις. Η πρώτη ίσως να θεωρηθεί τεχνικής φύσεως, στην πραγματικότητα όμως δεν περιορίζεται σε τεχνικά όρια, και η δεύτερη αφορά την ουσία του θέματος. Διαπιστώνω, από την παρουσίαση, ότι οι οδηγίες για την απασχόληση αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της στρατηγικής 2020, την οποία το Συμβούλιο επιδιώκει να εγκρίνει τον Ιούνιο. Αυτό μοιάζει ωστόσο εντελώς αδύνατο, δεδομένου ότι δεν έχουμε λάβει καν το σχέδιο κειμένου. Μας υποσχέθηκαν ότι θα είναι έτοιμο έως τα τέλη Απριλίου. Ακόμη και αν επιταχύνει τις διαδικασίες του, το Κοινοβούλιο δεν θα μπορέσει να γνωμοδοτήσει πριν από τον Σεπτέμβριο, το νωρίτερο. Πώς είναι δυνατόν να προβλέπεται έγκριση τον Ιούνιο; Ή—για να σας απευθύνω διαφορετικό ερώτημα— πώς θα ληφθεί υπόψη η στάση του Κοινοβουλίου στην προκειμένη περίπτωση; Επομένως, αν και είμαστε έτοιμοι να συνεργαστούμε εδώ και επιθυμούμε να συνεργαστούμε μαζί σας, για να συμβεί αυτό, πρέπει να ληφθούν επίσης υπόψη οι κανόνες οι οποίοι είναι δεσμευτικοί για το Κοινοβούλιο.

Ως προς τα θέματα ουσίας, είναι ευπρόσδεκτη η προσπάθεια του Συμβουλίου να προωθήσει τις οδηγίες για την απασχόληση και την οικονομία στο πλαίσιο στενότερης σχέσης αμοιβαιότητας, για να επιτευχθεί όμως αυτό, όπως έχω επισημάνει, πρέπει να μπορούμε να αρχίσουμε να συνεργαζόμαστε με το Συμβούλιο. Εν πάση περιπτώσει, οι ιδέες που παρουσιάζονται μοιάζουν υπερβολικά γενικόλογες επί του παρόντος. Το επίπεδο απασχόλησης του 75% είναι αρκετά ικανοποιητικό, όπως και οι στόχοι «20/20/20» ως προς την αλλαγή του κλίματος και οι στόχοι του 10% και του 40% ως προς την εκπαίδευση· πώς, όμως, με ποια μέσα και υπό ποια μορφή θα επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι, και τι προβλέπεται ως προς το θέμα της εποπτείας, τι θα συμβεί σε όσους δεν επιτύχουν τους στόχους αυτούς, ή τι θα γίνει στις περιπτώσεις όσων τους επιτυγχάνουν μόνο στα χαρτιά, με άλλα λόγια όσων δεν υποβάλλουν ακριβή στοιχεία; Έχουμε διαπιστώσει παρόμοια φαινόμενα σε σχέση με την εφαρμογή της στρατηγικής της Λισαβόνας.

Τέλος, θέλω να εκφράσω την ιδιαίτερη ικανοποίησή μου για το γεγονός ότι θα προωθηθεί επιτέλους και η πολιτική συνοχής, ως σημαντικός τομέας που σχετίζεται με τη στρατηγική ΕΕ 2020. Θέλω, ωστόσο, να σας απευθύνω πρόταση επ' αυτού: σε κάθε περίπτωση, πρέπει να τεθούν ποσοτικοί στόχοι—καθόσον αυτό αναφέρθηκε σε σχέση με την καταπολέμηση της φτώχειας— και πρέπει να καταρτιστεί κάποιο είδος δείκτη, ο οποίος θα μας επιτρέψει να παρακολουθούμε την πρόοδο και, φυσικά, τις καθυστερήσεις.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Κύριε Πρόεδρε, υπάρχουν πολλά που ήθελα να πω για το θέμα αυτό, δεν έχω όμως τον χρόνο. Θα μιλήσω λοιπόν για την κρίση αξιοπιστίας.

(EN) Ο κ. Van Rompuy δήλωσε ότι το Συμβούλιο συζήτησε το θέμα της κρίσης αξιοπιστίας, όμως δεν εξειδίκευσε την αναφορά του· θα ήθελα να τον παρακαλέσω να το πράξει.

Παραδείγματος χάριν, στη χώρα μου η τράπεζες Anglo-Irish Bank και Irish Nationwide έπαιζαν χρηματοπιστωτικό «πινγκ-πονγκ», ώστε οι ελεγκτές να μην μπορούν να διακριβώσουν τη συγκεκριμένη κατάσταση των οικονομικών τους. Τι ακριβώς συνέβη; Ο γενικός διευθυντής της Irish Nationwide αποσύρθηκε από την τράπεζα έχοντας τις τσέπες του γεμάτες με εκατομμύρια, ενώ οι φορολογούμενοι υπέστησαν δραστική μείωση των μισθών τους. Πριν από δύο εβδομάδες, η διεύθυνση της Anglo-Irish Bank αύξησε τις αποδοχές της, ενώ οι φορολογούμενοι επιβαρύνθηκαν με ποσό 40 δισ. ευρώ, το οποίο συνεχώς αυξάνεται, για τα επόμενα χρόνια.

Εάν οι δράστες αυτών των ατασθαλιών δεν τεθούν υπό έλεγχο, τόσο σε ατομικό όσο και σε θεσμικό επίπεδο, η Ιστορία δεν θα επαναληφθεί απλώς, κύριε Van Rompuy, αλλά θα επαναληφθεί κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο.

(GA) Θα ήθελα να μιλήσει λίγο γι' αυτήν την κρίση.

Κρίτων Αρσένης (S&D). - Κύριε Πρόεδρε, πολλοί λένε ότι δεν είναι η Ελλάδα, δεν είναι η ευρωζώνη, αλλά η Ευρωπαϊκή Ένωση που τελικά θα κριθεί από τις εξελίξεις αυτές κατά το επόμενο διάστημα.

Μετά την απόφαση του Συμβουλίου του Μαρτίου, καμία ευρωπαϊκή χώρα δεν κινδυνεύει από χρεοκοπία. Όμως, θα συμφωνήσω με τους συναδέλφους μου οι οποίοι πρότειναν πιο πάγια θεσμικά εργαλεία για την αντιμετώπιση και την αποτροπή όχι μόνο της χρεοκοπίας χωρών αλλά και τη θωράκιση των κρατών μελών από τις επιπτώσεις των κατά καιρούς κρίσεων.

Η Ελλάδα δεν ζητά βοήθεια, παίρνει μέτρα: 4% μειώνεται το έλλειμμα χάρη στα σκληρά μέτρα που ηρωικά υπομένουν οι Έλληνες πολίτες γιατί θέλουν να αλλάξουν την κατάσταση στην Ελλάδα μια για πάντα. Έως τον Μάιο, το ελληνικό κοινοβούλιο θα εγκρίνει ριζικές αλλαγές στη φορολογία, το ασφαλιστικό και την αγορά εργασίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μη εκπλαγείτε εάν μέσα από αυτή την κρίση η Ελλάδα βγει δυνατή και απαλλαγμένη από βάρη του παρελθόντος. Ας δώσουμε όμως τη μάχη το ίδιο να βγει και η Ευρώπη.

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Δυστυχώς, πάρα πολλοί εξ ημών δεν έχουμε αντιληφθεί ότι νέο φάσμα πλανάται πάνω από την Ευρώπη, το φάσμα του λαϊκισμού. Λησμονούμε ότι, ως μορφή πολιτικής διακυβέρνησης, αυτή μπορεί να είναι μία από τις αιτίες της κρίσης αξιοπιστίας για την οποία μιλούμε όλοι, και η οποία αποτελεί τη βάση της οικονομικής κρίσης. Ωστόσο, το θέμα αφορά εμάς τους ίδιους και τα πολιτικά κόμματα στα οποία ανήκουμε.

Πρόεδρε Van Rompuy, μιλήσατε για δημοσιονομική πειθαρχία. Αν κρίνουμε από το παρελθόν, η ύπαρξη υπερβολικά μεγάλου αριθμού κανόνων μπορεί συχνά να προκαλέσει τον ίδιο αριθμό μειονεκτημάτων με την ύπαρξη υπερβολικά λίγων κανόνων. Εκτιμώ ότι θα μπορούσαμε να φανούμε πολύ πιο ευέλικτοι και να αναθεωρήσουμε το σύμφωνο σταθερότητας, διότι δεν έχουμε συγκεκριμένο όραμα για το μελλοντικό ευρωπαϊκό μοντέλο. Δεν λαμβάνει υπόψη την πραγματικότητα και τη δημογραφική κατάσταση την οποία αντιμετωπίζουμε και για την οποία δεν ακούσαμε να γίνεται λόγος στη στρατηγική ΕΕ 2020. Φρονώ ότι το θέμα αυτό πρέπει να αποτελέσει αφορμή για προβληματισμό, καθώς δεν πρέπει να επιτρέψουμε να αποτύχει το νέο σχέδιο για το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο, όπως απέτυχε η στρατηγική της Λισαβόνας. Δεύτερη αποτυχία θα καταφέρει συντριπτικό πλήγμα στη συνοχή και την κοινωνική ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

David Campbell Bannerman (EFD). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, τα γαλλικά μου δεν είναι πολύ καλά –pardonnez-moi– αλλά καταλαβαίνω ότι η γαλλική λέξη *gouvernement* σημαίνει *government*, δηλαδή «κυβέρνηση» στα αγγλικά. Νόμιζα ότι αυτό ήταν εύκολο να το καταλάβει κανείς. Ωστόσο, δεν φαίνεται να είναι εύκολο για τη βρετανική εργατική κυβέρνηση ή τον Πρόεδρο Van Rompuy. Φαίνεται να νομίζουν ότι σημαίνει *governance* ή «διακυβέρνηση», η οποία ορίζεται ως η άσκηση εξουσίας ή ο τρόπος με τον οποίο κυβερνάται μια χώρα ή οργανισμός.

Αυτό είναι καθαρά υποκριτικό, μια και η αλήθεια είναι ότι η συμφωνία του Συμβουλίου της ΕΕ για τη βελτίωση της οικονομικής *gouvernement* της ΕΕ συνεπάγεται την άσκηση εξουσίας και τη διεύθυνση των υποθέσεων ενός κράτους. Η αλήθεια, λοιπόν, είναι ότι το Συμβούλιο έχει παραδώσει ακόμη περισσότερες εξουσίες στην ΕΕ, περιλαμβανομένων εξουσιών επί της οικονομίας του Ηνωμένου Βασιλείου, και αυτό είναι το πρώτιστο ζήτημα που απασχολεί τον βρετανικό λαό σήμερα.

Πότε θα ακούσουν οι πολίτες την αλήθεια; Οδεύουμε προς ένα υπερκράτος της ΕΕ, και η Βρετανία θα κληθεί να πληρώσει για να διασώσει τα μέλη της ευρωζώνης – παρότι, ευτυχώς, η ίδια δεν είναι μέλος αυτής της ζώνης.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, η στρατηγική «Ευρώπη 2020» περιλαμβάνει φιλόδοξους στόχους και συγκεκριμένα στοιχεία. Εκτός από το γεγονός ότι απείχαμε πολύ από την επίτευξη αυτών των στόχων ακόμη και με τη στρατηγική της Λισαβόνας –για παράδειγμα, στον τομέα της έρευνας και ανάπτυξης– πρέπει να τεθεί το ερώτημα αν πολλοί από τους στόχους αυτούς έχουν νόημα. Η στρατηγική «Ευρώπη 2020», λόγου χάρι, προβλέπει σε σημαντική αύξηση του αριθμού των πανεπιστημιακών. Είναι σαφές ότι χρειαζόμαστε ανθρώπινο δυναμικό υψηλής κατάρτισης, όμως οι εμπειρογνώμονες επισημαίνουν ότι εκείνο που χρειαζόμαστε είναι καλά καταρτισμένους ειδήμονες, και όχι έκρηξη του αριθμού των αποφοίτων πανεπιστημίου, οι οποίοι στη συνέχεια δυσκολεύονται να βρουν οποιαδήποτε δουλειά ή βρίσκουν μόνο ακατάλληλες θέσεις εργασίας.

Υπάρχουν σοβαρές αντιφάσεις ως προς τον καθορισμό των στόχων. Αφενός μεν επιδιώκεται η εξυγίανση του προϋπολογισμού, αφετέρου δε προγραμματίζονται μαζικές επενδύσεις. Θα είναι πραγματικά ενδιαφέρον να δει κανείς πώς θα μπορέσουν να συμφιλιωθούν μεταξύ τους αυτές οι επιδιώξεις.

Όσον αφορά τις περιφέρειες, από μελέτες προκύπτει σαφώς ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας και η στρατηγική της Λισαβόνας ήταν επιτυχημένες, όταν υπήρχε συστηματική συμμετοχή των περιφερειών, και όχι όταν εφαρμόζονταν συγκεντρωτική προσέγγιση. Αυτή είναι μια ακόμη σημαντική πτυχή που πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά την εφαρμογή της στρατηγικής «Ευρώπη 2020».

Monica Luisa Macovei (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, δύο ζητήματα: πρώτον, λογοδοσία, η οποία έχει ζωτική σημασία, προκειμένου να επιλυθεί η κατάσταση που έχει δημιουργηθεί στην Ελλάδα. Η Επιτροπή οφείλει να ξεκαθαρίσει το θέμα της ροής πληροφοριών με την Ελλάδα. Η Επιτροπή πρέπει να παρουσιάσει λεπτομερώς στο Κοινοβούλιο τα μακροοικονομικά στοιχεία που έλαβε από την Ελλάδα, καθώς και τη μεθοδολογία που εφαρμόστηκε και τον ακριβή χρόνο κατά τον οποίο παρασχέθηκαν στην Επιτροπή οι πληροφορίες και τα στατιστικά στοιχεία κάθε κατηγορίας. Η Επιτροπή πρέπει να δηλώσει με σαφήνεια πού εντοπίζονται οι θεσμικές και προσωπικές ευθύνες. Κάποιος ευθύνεται, και πρέπει να του αποδοθούν οι ευθύνες που του αναλογούν. Το ζήτημα αυτό διακρίνεται από το θέμα της παροχής στήριξης στην Ελλάδα.

Δεύτερον, όπως αναγνώρισε ο Έλληνας πρωθυπουργός και αναδεικνύουν οι σφυγμομετρήσεις της κοινής γνώμης από το Ευρωβαρόμετρο το 2009, η διαφθορά υπήρξε ένας από τους βασικούς παράγοντες που οδήγησαν στην οικονομική κατάσταση της Ελλάδας. Οι συνθήκες είναι ώριμες, ώστε η Επιτροπή να θέσει σε εφαρμογή πολιτική κατά της διαφθοράς σε όλα τα κράτη μέλη και να δημιουργήσει μηχανισμό πρόληψης και καταπολέμησης της διαφθοράς – και πάλι, σε όλα τα κράτη μέλη.

Maroš Šefčovič, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να ευχαριστήσω τους αξιότιμους βουλευτές για τις παρεμβάσεις, τις ερωτήσεις και τις προτάσεις τους. Επιτρέψτε μου να απαντήσω τηλεγραφικά σε ορισμένες από αυτές τις ερωτήσεις.

Συμφωνώ με όσους από τους βουλευτές του ΕΚ ζητούν την τήρηση των κανόνων. Είμαι βέβαιος ότι, αν τους τηρούσαμε καλύτερα, δεν θα βρισκόμασταν στη σημερινή κατάσταση. Εργαζόμαστε πολύ σκληρά για να καταλήξουμε σε συμφωνίες επί των κανόνων, γι' αυτό, όταν τους θεσπίζουμε, πρέπει οπωσδήποτε να τους τηρούμε. Η Επιτροπή θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια, ώστε να επιβάλλει την εφαρμογή τους ακόμη καλύτερα στο μέλλον.

Ως προς το θέμα της κατανομής αρμοδιοτήτων –τι πρέπει να κάνει η Επιτροπή και τι τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της στρατηγικής ΕΕ 2020– έχουμε πλέον πολύ λεπτομερή περιγραφή του επιπέδου στο οποίο πρέπει να παρέμβει η ΕΕ, καθώς και του επιπέδου παρέμβασης των κρατών μελών. Θα το εξειδικεύσουμε κάπως περισσότερο, όταν καταθέσουμε συγκεκριμένη πρόταση για την υλοποίηση και την εφαρμογή των πρωτοπόρων σχεδίων. Η πρόταση αυτή θα είναι πολύ λεπτομερής. Θα περιλαμβάνει την περιγραφή κάθε επιμέρους μέτρου. Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι η ύψιστη φιλοδοξία της Επιτροπής είναι να υλοποιηθεί αυτή η πολύ σημαντική στρατηγική.

Εν μέρει αυτό περιλαμβάνει, βεβαίως, την απαλλαγή από περιττά εμπόδια και την καλύτερη αξιοποίηση των δυνατοτήτων που παρέχει η ενιαία αγορά, καθώς και τη χρησιμοποίηση όσων μπορεί να προσφέρει η Ευρώπη με πολύ πιο αποτελεσματικό και βελτιωμένο τρόπο. Αυτό θα το επιδιώξουμε σε επίπεδο Επιτροπής, συγχρόνως όμως πρέπει να αναμένουμε ανατροφοδότηση και από τα κράτη μέλη όσον αφορά το πού θεωρούν τα ίδια ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί καλύτερα η ενιαία αγορά, και πού εκτιμούν ότι εξακολουθούν να υφίστανται εμπόδια τα οποία πρέπει να προσπαθήσουμε να άρουμε.

Ως προς το θέμα της οικονομικής διακυβέρνησης και του βελτιωμένου οικονομικού συντονισμού, σκοπεύουμε να αξιοποιήσουμε πλήρως τις διατάξεις της Συνθήκης της Λισαβόνας και να υποβάλουμε τις αρχικές προτάσεις μας για τον συγκεκριμένο τομέα αυτήν την άνοιξη.

Ως προς τη διακυβέρνηση και την ΕΕ 2020, επιδιώκουμε ικανοποιητική ισορροπία σχετικά με το πώς θα προσφέρουμε θετικά κίνητρα στα κράτη μέλη, και, συγχρόνως, πώς θα τους ζητήσουμε να καταβάλουν καλύτερες και εντονότερες προσπάθειες από τη δική τους πλευρά. Εκτιμούμε ότι επί του παρόντος έχουμε βρει επαρκή μέθοδο, και ότι η εφαρμογή της αναμένεται να είναι καλύτερη από ό,τι στο παρελθόν. Φυσικά, θα καταβάλουμε προσπάθειες στους τομείς της εποπτείας και των αξιολογήσεων, σε συνεργασία με το Κοινοβούλιο, οπότε θα έχουμε μια πολύ καλή ευκαιρία να συζητήσουμε το θέμα λεπτομερώς.

Όσον αφορά τη διατλαντική συνεργασία, η Επιτροπή επιθυμεί σταθερά την περαιτέρω προαγωγή του Διατλαντικού Οικονομικού Συμβουλίου και του έργου του. Συγχρόνως, παραμένουμε επίσης πιστοί στον γύρο της Ντόχα, διότι πιστεύουμε ότι η επιτυχής έκβαση του γύρου της Ντόχα θα ανοίξει νέους δρόμους για τη βελτίωση του διεθνούς εμπορίου και των συνθηκών στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Πολλοί από τους βουλευτές έδιξαν το ζήτημα της Ελλάδας. Και επ' αυτού θέλω να υπογραμμίσω ότι δημιουργήσαμε μηχανισμό της ευρωζώνης – μαζί με το ΔΝΤ, όμως ο μηχανισμός εξακολουθεί να είναι της ευρωζώνης, και αυτό πρέπει να το τονίσουμε. Αυτή ήταν η καλύτερη λύση που μπορούσαμε να βρούμε ενόψει των εξαιρετικά δύσκολων συνθηκών.

Όσον αφορά ένα άλλο επιχείρημα που άκουσα, ότι δηλαδή η ΕΕ 2020 κινείται σε υπερβολικό βαθμό προς την κατεύθυνση του προστατευτισμού, δεν μπορώ να συμφωνήσω. Προσπαθούμε να βρούμε τρόπους να κινητοποιήσουμε και να ενεργοποιήσουμε τα διάφορα επίπεδα μέσω των οποίων μπορούμε να επιτύχουμε τις αποτελεσματικότερες παρεμβάσεις και τις καλύτερες δυνατές εξελίξεις. Αυτό επιθυμούμε να το πράξουμε με συμπληρωματικό τρόπο, ώστε κάθε επίπεδο να στηρίζει τα υπόλοιπα.

Όσον αφορά τις ΜΜΕ, τον πυρήνα της στρατηγικής, και το ποιες απόψεις μας μεταφέρουν, εκείνο που μας ζητούν είναι να δημιουργήσουμε ισότιμους όρους ανταγωνισμού σε ολόκληρη την Ευρώπη και να μειώσουμε τις διοικητικές επιβαρύνσεις. Αυτή ακριβώς είναι και η δική μας επιδίωξη.

Σχετικά με τη γεωργία, το θέμα αυτό περιλαμβάνεται φυσικά εξ αρχής στην ευρωπαϊκή στρατηγική 2020, όμως δεν πρέπει να θεωρούμε ότι η ΕΕ 2020 είναι εξαντλητικός κατάλογος όλων όσων πρέπει να κάνουμε στο μέλλον ή εξαντλητικός κατάλογος του πώς πρέπει να διαχειριστούμε στο μέλλον τη γεωργία.

Πολύ σύντομα θα διεξαγάγουμε πολύ σημαντική συζήτηση για την αναθεώρηση του προϋπολογισμού, και αυτή θα είναι η κατάλληλη ευκαιρία για να συζητήσουμε λεπτομερέστερα το μέλλον όχι μόνο της γεωργίας, αλλά και άλλων πολιτικών.

Πρόεδρος. – Θεωρούμε αυτήν τη συζήτηση πολύ κρίσιμη, γι' αυτό είναι αναγκαίο να μείνουμε εδώ και να συζητήσουμε περαιτέρω.

Herman Van Rompuy, Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα είμαι πολύ σύντομος μετά και τα όσα ανέφερε ο Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Υπάρχουν λίγα μόνο στοιχεία τα οποία θέλω να επισημάνω.

Πρώτον, ο περίφημος μηχανισμός που θεσπίστηκε για την αντιμετώπιση της ελληνικής κρίσης, όπως έχει, δυστυχώς, ονομαστεί τις τελευταίες εβδομάδες και μήνες. Πολλοί από εσάς ζητήσατε περισσότερη Ευρώπη. Το αίτημα είναι αξιόλογο, όμως οφείλουμε να εργαστούμε εντός των ορίων που θέτει η Συνθήκη της Λισαβόνας. Η Συνθήκη της Λισαβόνας είναι απολύτως σαφής: δεν περιλαμβάνει ρήτρες διάσωσης. Δεν είχαν προβλεφθεί τέτοιου είδους καταστάσεις.

Επομένως, πρέπει να βρούμε κάποια άλλη λύση. Αφού ζητήσαμε από την ελληνική κυβέρνηση να αναλάβει τις ευθύνες της –κάτι που έπραξε και έχει ήδη λάβει μέτρα– έπρεπε να επινοήσουμε μηχανισμό χρηματοδοτικής βοήθειας που να σέβεται το πνεύμα και το γράμμα της Συνθήκης της Λισαβόνας. Γι' αυτό η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει προτείνει μηχανισμό διμερών δανείων τον οποίο θα διαχειρίζεται η Επιτροπή. Γι' αυτό πολλά κράτη μέλη, περιλαμβανομένου του κοινοβουλίου των Κάτω Χωρών, απαιτήσαν την παρέμβαση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Αυτό δεν το απαιτήσαν μία ή δύο κυβερνήσεις· το ζήτησαν πολύ περισσότερες. Γιατί; Επειδή έχουν καταβάλει το τελευταίο διάστημα χρήματα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, προκειμένου να είναι σε θέση να ανταποκρίνεται στον ρόλο του και να παρέχει έγκαιρες χρηματοδοτικές ενισχύσεις. Η Ευρώπη έχει μάλιστα συνεισφέρει πολύ μεγάλο χρηματικό ποσό στο ΔΝΤ.

Ως πρωθυπουργός του Βελγίου, συνεισέφερα εκ μέρους της χώρας μου ποσό της τάξεως των 5 δισ. ευρώ, γι' αυτό ορισμένα μέλη –τα κοινοβούλια και οι κυβερνήσεις τους– έθεσαν το ερώτημα, γιατί να μην αντλήσουμε χρήματα από αυτούς τους πόρους που έχουν διατεθεί στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, προκειμένου να βοηθήσουμε μια ευρωπαϊκή χώρα, μετά τις προσπάθειες που έχουν καταβάλει οι χώρες της Ευρώπης.

Επομένως, έπρεπε να βρεθεί λύση, ένα είδος ανταλλαγής, κάτι δημιουργικό που να σέβεται τη Συνθήκη. Όσον αφορά τους βουλευτές που ζητούν περισσότερη Ευρώπη, το πρώτο που πρέπει να κάνουν είναι να εργαστούν –επαναλαμβάνω– στο πνεύμα της Συνθήκης της Λισαβόνας. Ο μηχανισμός είναι, βεβαίως, συμβιβαστικός, και χρειάστηκε να τον επινοήσουμε, επειδή δεν προβλέπονταν άλλου είδους μηχανισμοί στη Συνθήκη της Λισαβόνας.

Κυρίες και κύριοι, η ελληνική κυβέρνηση δεν έχει ζητήσει την αναθεώρηση αυτής της συμφωνίας, η οποία είναι μόλις δύο εβδομάδων· δεν έχει ζητήσει τίποτα τέτοιο. Επιπλέον, το ίδιο δήλωσε με μεγάλη σαφήνεια εχθές ο υπουργός Οικονομίας της Ελλάδας. Επαναλαμβάνω για πολλοστή φορά ότι δεν ζήτησε χρηματοδοτική στήριξη. Ελπίζει ότι, όταν γίνουν ορατά τα αποτελέσματα των προσπαθειών του, οι διαφορές αποδόσεων των κρατικών ομολόγων θα μειωθούν.

Επομένως, το να γίνονται διάφορες δηλώσεις και να διαδίδονται κάθε είδους φήμες είναι πολύ επιζήμιο για τους έλληνες φορολογούμενους, επειδή αυτό όχι μόνο δεν βοηθά κανέναν, αλλά αποβαίνει και εις βάρος όσων υποχρεώνονται να υποστούν σειρά από μέτρα, επειδή στο παρελθόν δεν αναλήφθηκε εγκαίρως δράση στη χώρα τους.

Όσο για την οικονομική διακυβέρνηση, ο κ. Šefčovič μίλησε επ' αυτού· πρέπει να είμαστε σαφείς: το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κινείται εντός των αρμοδιοτήτων που ορίζονται στο άρθρο 15 της Συνθήκης. Παρέχει καθοδήγηση και καθορίζει τους βασικούς πολιτικούς προσανατολισμούς που πρέπει να ακολουθηθούν, όμως δεν ασκεί εκτελεστική ούτε νομοθετική εξουσία. Επομένως, είναι βέβαιο ότι δεν αποτελεί κυβέρνηση κατά τη συνταγματική έννοια της λέξης. Παρόλα αυτά, συντονίζει, εποπτεύει, παρέχει ορισμένη ώθηση και, όπως ορίζει ρητώς η Συνθήκη, παρέχει καθοδήγηση. Αυτή είναι η πολιτική έννοια της οικονομικής διακυβέρνησης, οπωσδήποτε όμως δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι αντιστοιχεί στη συνταγματική έννοια της λέξης.

Έχουμε πολλή δουλειά μπροστά μας. Ορισμένοι μου έθεσαν το ερώτημα: έχουν επιβληθεί ποινές ή έχουν προβλεφθεί ποινές για την αδυναμία τήρησης ορισμένων οδηγιών που σχετίζονται με την οικονομία ή την απασχόληση; Σε τέτοιες περιπτώσεις, η Συνθήκη πρέπει να αλλάξει, πρέπει να τροποποιηθεί. Ποινές μπορούν να επιβληθούν μόνο, όταν προβλέπονται στη Συνθήκη. Η Συνθήκη δεν προβλέπει τίποτα τέτοιο. Πρέπει μήπως να συζητήσουμε το θέμα αυτό στους κόλπους της ειδικής ομάδας; Αν ορισμένοι επιθυμούν να καταθέσουν προτάσεις, αυτές θα συζητηθούν, όμως δεν μπορούν να επιβληθούν ποινές οι οποίες αντίκεινται στη Συνθήκη της Λισαβόνας.

Όσον αφορά τη δημιουργία ζώνης ελευθέρων συναλλαγών μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών, της Ευρώπης και άλλων, αυτήν τη στιγμή πιστεύω ότι εκείνο που κυρίως πρέπει να γίνει είναι να εστιάσουμε την προσοχή μας στο εγχείρημα που έχει αναλάβει ο κ. Lamy και άλλοι, δηλαδή στην επιτυχή ολοκλήρωση του γύρου της Ντόχα. Φρονώ ότι αυτή πρέπει να είναι η ύψιστη προτεραιότητά μας. Έχει κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου, και ορθώς το έπραξε. Αναμφίβολα, στην Ευρώπη έχει αποφευχθεί μεγάλο κύμα προστατευτισμού. Το αποφύγαμε, όμως πρέπει να κάνουμε περισσότερα, πρέπει να προχωρήσουμε ακόμη πιο πέρα.

Αλλωστε, αντιμετωπίζουμε πολύ σοβαρές προκλήσεις σε τρεις τομείς. Υπάρχει το θέμα της αλλαγής του κλίματος, για το οποίο έχουμε τη συμφωνία της Κοπεγχάγης, όμως οι υποσχέσεις που έχουν δοθεί ως προς τη μείωση των εκπομπών CO₂ δεν επαρκούν για την επίτευξη των ελαχίστων στόχων που τέθηκαν στη συμφωνία της Κοπεγχάγης – με άλλα λόγια, ο στόχος να διασφαλιστεί ότι η θερμοκρασία δεν θα αυξηθεί περισσότερους από δύο βαθμούς σε σύγκριση με τα προβιομηχανικά επίπεδα.

Εκτός από την αλλαγή του κλίματος, υπάρχει η πρόκληση του διεθνούς εμπορίου και της ρύθμισης του διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος· ορισμένοι από τους βουλευτές ορθώς επεσήμαναν αυτά τα ζητήματα. Επομένως, έχουμε εξαιρετικά σημαντική διεθνή ατζέντα, και η Ευρώπη οφείλει να διαδραματίσει μείζονα ρόλο στην G20 και στους κόλπους άλλων οργανισμών, ώστε να σημειωθεί πρόοδος σε διεθνές και παγκόσμιο επίπεδο.

Γιατί να μην συμπεριληφθεί η εσωτερική αγορά στους πέντε στόχους; Πράγματι, η εσωτερική αγορά είναι ένα μέσο, και πρέπει να ρυθμίζεται μέσω ευρέος φάσματος αυτών των στόχων. Στον τομέα της έρευνας και ανάπτυξης, καθώς και σε άλλους τομείς, πρέπει να αξιοποιήσουμε όλες τις δυνατότητες που προσφέρει η εσωτερική αγορά. Πρέπει να την αναπτύξουμε περαιτέρω, όμως αυτό δεν αποτελεί αυτοσκοπό. Αποτελεί μέσο, αν και σημαντικό μέσο. Αναμένουμε με ενδιαφέρον τις προτάσεις του καθηγητή Μοντι σχετικά με τους τρόπους βελτίωσης της εσωτερικής αγοράς, όμως πρόκειται για εξαιρετικά σημαντικό μέσο. Όπως έχουμε το κοινό νόμισμα, έτσι έχουμε και την κοινή αγορά. Πρέπει δε να αναπτυχθεί περαιτέρω, προκειμένου να συμβάλει στην ενίσχυση της ανάπτυξης και της απασχόλησης.

Ορισμένοι ρωτήσατε: «Ποιο το νόημα όλων αυτών;» Λοιπόν, το νόημα είναι να επιτύχουμε επαρκή οικονομική ανάπτυξη, ώστε να μπορούμε να χρηματοδοτήσουμε ικανοποιητικά το κοινωνικό μας μοντέλο, και επίσης να ενδυναμώσουμε μια Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία επιθυμεί να διαδραματίσει ρόλο στον κόσμο, αλλά δεν μπορεί να το πράξει χωρίς να γίνει μεγαλύτερη οικονομική δύναμη. Δεν μπορούμε να διαδραματίσουμε ρόλο στον κόσμο μας, αν δεν είμαστε πραγματικά μεγάλη, πολύ μεγάλη, οικονομική δύναμη.

(NL) Μια και η κ. Van Brempt μου έθεσε αυτό το ερώτημα, θα της απαντήσω στα ολλανδικά. Απευθύνομαι στο κενό έδρανό της, όμως θα της απαντήσω ούτως ή άλλως: δεν κατανώ πραγματικά γιατί θεωρεί ότι αυτό αποτελεί όνειδος. Αυτή είναι η πρώτη φορά που η καταπολέμηση της φτώχειας συμπεριλαμβάνεται στους πέντε βασικούς στόχους, εντούτοις μας λένε ότι αποτελεί όνειδος, ότι δεν προχωρήσαμε αρκετά, και ότι πρέπει να επανεξεταστούμε επί του θέματος. Είναι η πρώτη φορά στην Ιστορία μας. Επομένως, είμαι ευτυχής –θα έλεγα ακόμη ότι είμαι υπερήφανος– που ενώσαμε τις δυνάμεις μας με την Επιτροπή για το θέμα αυτό και καταφέραμε να συμπεριλάβουμε την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού και της φτώχειας σε αυτούς τους πέντε βασικούς στόχους. Βεβαίως, πρέπει να καθορίσουμε τους κατάλληλους δείκτες, και αυτό δεν είναι εύκολο· απεναντίας, είναι πολύ πιο δύσκολο από ό,τι φαντάζονται πολλοί. Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι δεν αισθάνομαι σε καμία περίπτωση την ανάγκη να προσέλθω σε επανεξέταση για το θέμα αυτό τον Ιούνιο. Τον μήνα αυτόν θα συνεχίσουμε την υλοποίηση όσων αποφασίσαμε την 25η Μαρτίου με τη συνήθη διαδικασία. Συνεπώς, είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένος που δεν ακολουθήσαμε την ίδια πορεία με το παρελθόν και καταστήσαμε τη φτώχεια ύψιστη προτεραιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(FR) Κύριε Πρόεδρε, θα περιοριστώ σε αυτά τα λίγα σχόλια και παρατηρήσεις.

Παρότι δεν απάντησα σε όλα τα σχόλια, επαναλαμβάνω ότι αυτό δεν οφείλεται στο ότι δεν σας άκουσα, αλλά στο ότι δεν έχουμε περισσότερο χρόνο στη διάθεσή μας.

Πολλές από τις παρεμβάσεις αφορούσαν σχόλια, και όχι ερωτήσεις. Ως εκ τούτου, τις έχω σημειώσει και θα τις μελετήσω.

Εν πάση περιπτώσει, σας ευχαριστώ για τη σπουδαία και ενδιαφέρουσα συμβολή σας σε αυτήν τη συζήτηση για ένα θέμα το οποίο είναι κρίσιμο για την Ευρωπαϊκή Ένωση, συγκεκριμένα για τη στρατηγική που αφορά τον λεγόμενο τομέα της «απασχόλησης και της ανάπτυξης», τη στρατηγική 2020.

Πρόεδρος. – Είμαι βέβαιος ότι όχι μόνο η κ. Van Brempt αλλά και τουλάχιστον 300 ακόμη συνάδελφοι παρακολουθούν τη συνεδρίαση από τα γραφεία τους, καθώς υπάρχει δυνατότητα παρακολούθησης της συζήτησης από εκεί.

Τουλάχιστον οκτώ επιτροπές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ασχολούνται ευθέως με τη στρατηγική 2020, και οι υπόλοιπες εμμέσως, οπότε το ενδιαφέρον μας είναι δεδομένο και διαρκές, ενώ είμαστε πρόθυμοι για περαιτέρω συζήτηση, συνεργασία και προετοιμασία των λεπτομερειών ως προς τον τρόπο οργάνωσης αυτής της στρατηγικής. Αυτή η συζήτηση είναι πολύ σημαντική για όλους μας.

Σας ευχαριστούμε θερμά για την παρουσία σας στο Κοινοβούλιο, σας ευχαριστούμε γι' αυτήν τη λεπτομερή και ευρεία συζήτηση επί του θέματος, κύριε Πρόεδρε του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και κύριε Αντιπρόεδρε της Επιτροπής, και ευχαριστώ επίσης όλες και όλους τους συναδέλφους γι' αυτήν τη συζήτηση.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Elena Băsescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Είναι σημαντικό να συμμετάσχει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε θετική συνεργασία με την Επιτροπή και το Συμβούλιο. Στο πλαίσιο αυτό, χαιρετίζω τη σημερινή συζήτηση σχετικά με τα συμπεράσματα της συνεδρίασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου (25-26 Μαρτίου 2010). Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε, μεταξύ των θεμάτων που συζητήθηκαν, στην οικονομική στρατηγική «Ευρώπη 2020», καθώς και στην προετοιμασία των διεθνών διαπραγματεύσεων για την αλλαγή του κλίματος. Φρονώ ότι τα προβλήματα στην ευρωζώνη μας επηρεάζουν όλους, διότι η σταθερότητα του ευρώ έχει προεξέχουσα σημασία για ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα διαδραματίσει αυξημένο ρόλο συντονισμού των εθνικών και ευρωπαϊκών μέσων τα οποία αποβλέπουν στην προαγωγή των οικονομικών επιδόσεων των κρατών μελών. Στο πλαίσιο αυτό, οι λύσεις που αφορούν μόνο τα δημοσιονομικά προβλήματα είναι ανεπαρκείς, καθώς τα προβλήματα αυτά συνδέονται άμεσα με οικονομικά προβλήματα. Στηρίζω τους στόχους του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για την αύξηση του επιπέδου απασχόλησης, ιδίως μέσω πολιτικών οι οποίες αποβλέπουν στη στήριξη των νέων. Οι συνθήκες για την αύξηση των επενδύσεων στους τομείς της έρευνας και της καινοτομίας πρέπει να βελτιωθούν. Πρέπει να τεθούν ρεαλιστικοί στόχοι όχι μόνο σε αυτόν τον τομέα, αλλά και ως προς τον καθορισμό στόχων για την αλλαγή του κλίματος. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να προτείνει το ταχύτερο δυνατό ειδικά μέτρα που θα αποσκοπούν στην υλοποίηση των προγραμμάτων μείωσης της φτώχειας στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), γραπτώς. – (RO) Στη συνεδρίαση του εαρινού Ευρωπαϊκού Συμβουλίου κυριάρχησαν σε τέτοιο βαθμό τα οικονομικά προβλήματα της Ελλάδας, ώστε, αν τα συμπεράσματα δεν είχαν διατυπωθεί γραπτώς μετά τη συνεδρίαση, πολλοί από εμάς δεν θα γνωρίζαμε καν ότι συζητήθηκαν επίσης η στρατηγική «Ευρώπη 2020» και πολλά άλλα ζητήματα. Ωστόσο, η πληροφορία αυτή είναι σίγουρο ότι δεν έχει φτάσει ακόμη στα αυτιά των απλών ευρωπαίων πολιτών, οι οποίοι έχουν την εντύπωση ότι η Ελλάδα κυριάρχησε πλήρως στην εαρινή σύνοδο κορυφής. Χωρίς να θέλουμε να γίνουμε κυνικοί, μπορούμε να πούμε ότι η όλη παγκόσμια κρίση των τελευταίων δύο ετών έχει προσφέρει και κάτι θετικό σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Κοινότητας: μια στρατηγική και ένα όραμα για το μέλλον, τα οποία θα αποτρέψουν ενδεχόμενες σοβαρές οικονομικές υφέσεις στο μέλλον, προσανατολίζουν σε νέα κατεύθυνση την ανάπτυξη της ΕΕ των 27 και, κατά συνέπεια, καθιστούν την Ευρώπη πιο ανταγωνιστική. Ωστόσο, έχει ζωτική σημασία τα θαυμάσια συμπεράσματα του εαρινού Συμβουλίου για τη στρατηγική «Ευρώπη 2020» να μην περιοριστούν σε επίπεδο καλών προθέσεων μόνο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι σύνθετος οργανισμός, ο οποίος αποτελείται από ξεχωριστές, αυτόνομες χώρες οι οποίες έχουν ενωθεί με θεσμικό τρόπο. Ωστόσο, ανταποκρίνονται σε διαφορετικούς βαθμούς στις κατευθυντήριες γραμμές που καθορίζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά συνέπεια, ο καθορισμός σαφών στόχων για καθένα από τα κράτη μέλη πιθανόν να προσφέρει περισσότερα αποτελέσματα από το αν αφήσουμε στη διακριτική τους ευχέρεια το κατά πόσο θα λάβουν τα αναγκαία μέτρα για να υλοποιήσουν τη στρατηγική.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), γραπτώς. – (EN) Το αποτέλεσμα αυτής της συνόδου κορυφής απέχει πολύ από το να συνιστά επαρκή κάλυψη των αναγκών της Ελλάδας. Ο κ. Van Rompuy υποστηρίζει ότι η ικανότητα της ΕΕ να επιτυγχάνει συμφωνίες παραμένει άδικτη, και αυτό είναι αλήθεια, δυστυχώς όμως επιτυγχάνεται συμφωνία μόνο ως προς τον ελάχιστο κοινό παρονομαστή! Η λύση η οποία προτείνεται είναι κάθε άλλο παρά ευρωπαϊκή. Για να δώσουμε πραγματικά ευρωπαϊκή λύση, έπρεπε να είχαμε δημιουργήσει ευρωπαϊκό πλαίσιο παροχής βοήθειας στην Ελλάδα, ώστε να εξέλθει από την κρίση χρέους της, αντί να το επιδιώκουμε μέσω διμερών δανείων. Επιπλέον, φοβούμαι ότι η αξιοπιστία ολόκληρης της ευρωζώνης ενδέχεται να πληγεί, αν παρέμβει το ΔΝΤ, για να μην αναφέρουμε καν το γεγονός ότι, όπως φαίνεται, η ελληνική κυβέρνηση έχει υπαναχωρήσει όσον αφορά την παρέμβαση του ΔΝΤ, καθόσον οι όροι που θέτει το ΔΝΤ είναι πιθανό να οδηγήσουν σε κοινωνική και πολιτική αναστάτωση στη χώρα. Εκείνο που με ανησυχεί πραγματικά είναι ότι οι αγορές δεν αντέδρασαν καθόλου θετικά σε αυτήν τη λύση, καθώς τα επιτόκια που προτείνουν οι αγορές στην Ελλάδα παραμένουν γύρω στο 7% ή και λίγο παραπάνω και, ως εκ τούτου, δεν είναι ευνοϊκά για την Ελλάδα. Παρόλα αυτά, χαιρετίζω τη σύσταση της ειδικής ομάδας, η οποία ευελπιστώ ότι θα παρουσιάσει πιο φιλόδοξες προτάσεις, ώστε να διασφαλιστεί στην πράξη η οικονομική και δημοσιονομική βιωσιμότητα της ευρωζώνης στο μέλλον.

Kinga Göncz (S&D), γραπτώς. – (HU) Χαιρετίζω το γεγονός ότι στην τελευταία συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου επιτεύχθηκε συναίνεση όσον αφορά το οικονομικό πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που καλύπτει

την περίοδο έως το 2020 καθώς και την παροχή βοήθειας στην Ελλάδα. Η οικονομική ανάπτυξη που έχει τεθεί ως στόχος της στρατηγικής αποτελεί συγχρόνως προϋπόθεση για την έξοδο από την κοινωνική κρίση και την κρίση στην αγορά εργασίας. Πρέπει να επικροτηθεί το γεγονός ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο μεριμνά ιδιαίτερα για την αύξηση της απασχόλησης όχι μόνο μεταξύ των νέων και των μεγαλύτερης ηλικίας εργαζομένων αλλά και μεταξύ των εργαζομένων χαμηλής ειδικευσης. Η αύξηση της απασχόλησης των εν λόγω ομάδων πρέπει να συνδυαστεί με την απόκτηση ικανοτήτων οι οποίες έχουν αξία στην αγορά, καθώς και την προώθηση της διά βίου μάθησης. Συμφωνώ επίσης με την προσπάθεια της συγγραφικής κυβέρνησης να μας κάνει να ξετάσουμε, στο πλαίσιο της καταπολέμησης της φτώχειας, το ενδεχόμενο καθορισμού ποσοτικών στόχων για την περιφερειακή συνοχή, αντί για στόχους που σχετίζονται με τη φτώχεια, δεδομένου ότι όσοι ζουν υπό συνθήκες φτώχειας, και κυρίως έσχατης φτώχειας, στην ΕΕ ζουν σε πολύ συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές. Αυτό θα καταστήσει δυνατή την εναρμόνιση της διαχείρισης της φτώχειας και των σύνθετων προβλημάτων περιφερειών με αναπτυξιακή καθυστέρηση. Συγχρόνως, είναι σημαντικό, κατά την έγκριση των στόχων της στρατηγικής 2020, οι υπεύθυνοι για τη λήψη πολιτικών αποφάσεων να έχουν στη διάθεσή τους ακριβή στοιχεία όσον αφορά το επίπεδο και το ποσοστό της φτώχειας στην κοινωνία. Παρότι η διαχείριση της οικονομικής κρίσης και της στρατηγικής «ΕΕ 2020» έχει καθορίσει την πορεία που πρέπει να ακολουθηθεί, το αίτημα που έχουν διατυπώσει οι χώρες «Βίσεγκραντ» είναι απολύτως κατανοητό, συγκεκριμένα ότι η συζήτηση επί του θέματος αυτού δεν πρέπει να καθορίσει τις μακροπρόθεσμες νομισματικές προοπτικές μετά το 2013. Η συζήτησή τους θα απαιτήσει εκτενέστερες διαπραγματεύσεις, και είναι αδύνατον να προβλεφθεί τι περιθώρια οικονομικών ελιγμών θα έχει η ΕΕ την περίοδο 2012-2013.

András Gyürk (PPE), γραπτώς. – (HU) Στο τελικό κείμενο της συνεδρίασης του Συμβουλίου τον Μάρτιο –πολύ σωστά– δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στο ζήτημα της αλλαγής του κλίματος. Αυτό είναι ευπρόσδεκτο για τον πρόσθετο λόγο ότι η αποτυχία της διάσκεψης κορυφής της Κοπεγχάγης έχει δημιουργήσει αβεβαιότητα όσον αφορά την πολιτική για το κλίμα. Οι μηχανισμοί ευελιξίας, πρωτίστως τα συστήματα ανταλλαγής ποσοστώσεων, είναι πιθανό να συνεχίσουν να αποτελούν σημαντικά μέσα για τις μελλοντικές προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της προστασίας του κλίματος. Η σημερινή λειτουργία τους, ωστόσο, συνεχίζει να χαρακτηρίζεται από αντιφάσεις. Πέρυσι, για παράδειγμα, στο Ηνωμένο Βασίλειο διαπράχθηκε σοβαρότατη φορολογική απάτη στο πλαίσιο ανταλλαγής ποσοστώσεων. Πριν από λίγο καιρό, αποκαλύφθηκε ότι οι ποσοστώσεις οι οποίες πωλήθηκαν από την συγγραφική κυβέρνηση επέστρεψαν παράνομα στο σύστημα εμπορίας εκπομπών της ΕΕ. Με τη μεσολάβηση εξωχώριων εταιρειών, έγινε προσπάθεια να χρησιμοποιηθούν ουσιαστικά δύο φορές τα ίδια δικαιώματα εκπομπών. Αυτά είναι δύο μόνο παραδείγματα που δείχνουν ότι το σύστημα δικαιωμάτων εκπομπών δεν λειτουργεί ομαλά. Οι καταχρήσεις ζημιώνουν ιδίως τους παράγοντες οι οποίοι καταβάλλουν ειλικρινείς προσπάθειες μείωσης των περιβαλλοντικών καταστροφών. Διδασκόμενοι από τέτοια αρνητικά παραδείγματα, πρέπει να θέσουμε τέρμα το ταχύτερο δυνατόν στα νομικά κενά τα οποία κρύβονται στο σύστημα ανταλλαγής ποσοστώσεων. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να λάβει μέτρα κατά της χρήσης αδειών χωρίς πραγματικά αποτελέσματα, οι οποίες χρησιμοποιούνται κακόπιστα ή αποκλίνουν από τον επιδιωκόμενο στόχο. Επιπλέον, πρέπει να επιδιώξουμε την πλήρη νομική εναρμόνιση των διεθνών και των κοινοτικών ρυθμίσεων για την προστασία του κλίματος. Για την επίτευξη όλων αυτών των στόχων, θα ήταν χρήσιμο να ενισχυθούν επίσης οι εποπτικές διαδικασίες της ΕΕ. Η εφαρμογή αποτελεσματικών ρυθμίσεων για την προστασία του κλίματος θα συνεχίσει να απαιτεί μηχανισμούς ευελιξίας. Ευελιξία, ωστόσο, δεν μπορεί να σημαίνει μη προβλεψιμότητα και δεν πρέπει να δημιουργεί ευκαιρίες για καταχρήσεις.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), γραπτώς. – (RO) Τα συμπεράσματα της συνεδρίασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου που διεξήχθη στις 25 και 26 Μαρτίου 2010 ασφαλώς υπογραμμίζουν τις κεντρικές φιλοδοξίες των κρατών μελών για την προσεχή περίοδο έως το 2020. Σημειώνω ειδικότερα τους συνεπείς στόχους όσον αφορά την προώθηση των επενδύσεων στην έρευνα και ανάπτυξη και τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, οι οποίοι στηρίζονται σε στοιχεία και δεσμεύσεις. Εξυπακούεται ότι η πολιτική βούληση είναι θεμελιώδης προϋπόθεση, ώστε να διασφαλιστεί ότι οι στόχοι αυτοί θα μετατραπούν σε πολιτικές οι οποίες θα προσφέρουν επίσης αποτελέσματα. Ενόψει αυτών των δεδομένων, πρέπει όλοι να καταβάλουμε προσπάθειες. Από την άλλη πλευρά, θέλω να καταδικάσω το γεγονός ότι αναβλήθηκε ο καθορισμός ποσοτικοποιήσιμων στόχων για τη μείωση των ποσοστών πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου και την αύξηση του αριθμού των αποφοίτων πανεπιστημίου, καθώς και για τη μείωση του κοινωνικού αποκλεισμού, δεδομένου ιδίως ότι το 2010 είναι το ευρωπαϊκό έτος που έχει αφιερωθεί ειδικά σε αυτό το πρόβλημα. Ακόμη και αν η ταχύτητα λήψης αποφάσεων παραμείνει μειωμένη λόγω ποικίλων παραγόντων, απαιτείται αυξημένη αποδοτικότητα στον τομέα της εφαρμογής, ώστε αυτή η νέα στρατηγική να επιτύχει, και να μην επαναληφθεί αυτό που συνέβη με τη στρατηγική της Λισαβόνας.

Krzysztof Lisek (PPE), γραπτώς. – (PL) Ενόψει των διαδικασιών που βρίσκονται σε εξέλιξη στην Ευρώπη, όπως η δημογραφική κάμψη του αυτόχθονος πληθυσμού και η οικονομική κρίση, ένα καλά σχεδιασμένο στρατηγικό σχέδιο δράσης έχει την πλήρη στήριξή μου. Η στρατηγική «Ευρώπη 2020» πρέπει να μας επιτρέψει να καταπολεμήσουμε αποτελεσματικά τις συνέπειες αυτών των επίζημιων φαινομένων, και να προετοιμάσει την ήπειρό μας για τις προκλήσεις της προσεχούς δεκαετίας σε περιβάλλον παγκόσμιου ανταγωνισμού. Προσβλέπω σε μια καλή εκστρατεία ενημέρωσης των πολιτών των κρατών μελών, προκειμένου να τους βοηθήσουμε να αξιοποιήσουν

τις δυνατότητες που τους προσφέρει η Συνθήκη της Λισαβόνας και να επηρεάσουν καταρχάς τον σχεδιασμό και στη συνέχεια την υλοποίηση της στρατηγικής μέσω της συμμετοχής σε περιφερειακό και χαμηλότερα επίπεδα καθώς και σε μικρότερες τοπικές κοινότητες. Συμφωνώ ως προς το ότι οι ίδιες οι στρατηγικές προτεραιότητες –αειφόρος ανάπτυξη, οικονομία της γνώσης και της καινοτομίας, επένδυση στην εκπαίδευση των πολιτών και οικοδόμηση κοινωνίας απαλλαγμένης από οικονομικούς διαχωρισμούς και φτώχεια– έχουν περιγραφεί με ικανοποιητικό τρόπο. Πιστεύω επίσης ότι αυτό πρέπει να ακολουθηθεί από την ταχεία ανάπτυξη μηχανισμών για την πρακτική εφαρμογή αυτών των προτεραιοτήτων και τον καθορισμό σχετικού χρονοδιαγράμματος. Προσβλέπω σε ομαλή και εκτεταμένη συνεργασία σε αυτόν τον τομέα. Θέλω δε να υπογραμμίσω ότι η στρατηγική «Ευρώπη 2020» πρέπει να λάβει υπόψη τις τεράστιες διαφορές ως προς τα επίπεδα ανάπτυξης και τις δυνατότητες των επιμέρους περιφερειών. Αν παραβλέψουμε την κατάλληλη προσαρμογή του χρονοδιαγράμματος και των μέσων επίτευξης των στρατηγικών στόχων στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των διαφόρων περιοχών της ΕΕ, φοβούμαι ότι οι προσπάθειές μας μπορεί να μην επιφέρουν τα επιθυμητά αποτελέσματα.

Marian-Jean Marinescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Χαιρετίζω το αποτέλεσμα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ιδίως τη σημαντική απόφαση που ελήφθη για τη στήριξη της Ελλάδας, σε συνεργασία με το ΔΝΤ. Αυτό είναι σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση της ενίσχυσης της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης. Η Ελλάδα δεν είναι το μόνο κράτος της ευρωζώνης που αντιμετωπίζει οικονομικά προβλήματα. Οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και η αποκατάσταση της μακροοικονομικής σταθερότητας μέσω της ανακατανομής των δημοσιονομικών πόρων με σκοπό τη στήριξη της αειφόρου ανάπτυξης είναι πιο αναγκαίες από την απευθείας βοήθεια. Η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται νέο, μεσοπρόθεσμο στρατηγικό όραμα για τη μεγέθυνση και την ανάπτυξη, σε συνδυασμό με τη συνετή συλλογή και αναδιανομή των δημοσιονομικών πόρων. Δύο θεμελιώδεις μεταρρυθμίσεις πρέπει να προστεθούν: η μεταρρύθμιση της ΚΓΠ και η μεταρρύθμιση της πολιτικής συνοχής, δύο κονδύλια του προϋπολογισμού τα οποία απορροφούν μεγάλο όγκο πόρων. Η αύξηση της απασχόλησης, η προαγωγή της ανταγωνιστικότητας και της παραγωγικότητας, καθώς και η πραγματοποίηση εξαιρετικά παραγωγικών επενδύσεων στην έρευνα και την καινοτομία είναι τα βασικά μέτρα ανάσχεσης της ύφεσης και προώθησης της αειφόρου ανάπτυξης, οι οποίες αποτελούν κεντρικούς στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020».

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Χαιρετίζω το γεγονός ότι στο κείμενο στο οποίο αναπτύσσονται τα τελικά συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου θίγεται ο ιδιαίτερα σημαντικός ρόλος που διαδραματίζουν η πολιτική συνοχής και η κοινή γεωργική πολιτική στη διασφάλιση της ανταγωνιστικότητας της ΕΕ. Η κοινή γεωργική πολιτική ειδικότερα –θέμα το οποίο αποτελεί επί του παρόντος αντικείμενο ζωνών συζητήσεων ενόψει της επικείμενης μεταρρύθμισης αυτού του τομέα– παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον λόγω της σπουδαιότητάς της. Από τη μεταρρύθμιση της ΚΓΠ, η οποία θα έχει θετικό αντίκτυπο στο επίπεδο διαβίωσής τους και την ποιότητα των τροφίμων που καταναλώνονται, αφενός, και στην ανταγωνιστικότητα της ευρωπαϊκής γεωργίας και βιομηχανίας τροφίμων, αφετέρου, δεν προσδοκούν συγκεκριμένα αποτελέσματα μόνο τα 12 εκατομμύρια των ευρωπαίων αγροτών αλλά και οι ίδιοι οι καταναλωτές. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει καθήκον να λάβει υπόψη τις ελπίδες που έχουν εναποθέσει οι πολίτες της στη μελλοντική ΚΓΠ κατά την εφαρμογή των μελλοντικών της πολιτικών.

Rovana Plumb (S&D), γραπτώς. – (RO) Η στρατηγική ΕΕ 2020 πρέπει να στηριχθεί στον διευρυμένο συντονισμό της οικονομικής και της περιβαλλοντικής πολιτικής, προκειμένου να επιτευχθεί οικολογικά αποδοτική οικονομική ανάπτυξη και αύξηση της απασχόλησης. Η μετάβαση σε καθαρή οικονομία που θα δημιουργεί οικολογικές θέσεις εργασίας θα επιτευχθεί μόνο μέσω της αλλαγής των προτύπων παραγωγής, κατανάλωσης και μεταφορών και θα απαιτήσει εκτεταμένες επενδύσεις δημοσιονομικών, ιδιωτικών και φορολογικών πόρων. Φρονώ ότι αυτή η προσπάθεια πρέπει να περιλαμβάνει ευφυή, οικολογική διαδικασία στην οποία θα δοθεί προτεραιότητα σε όλα τα επίπεδα –τοπικό, εθνικό και ευρωπαϊκό– και θα συμβάλει στη βελτίωση της ευημερίας όλων των πολιτών, ώστε η Ευρωπαϊκή Ένωση να καταστεί πρωταγωνίστρια σε ένα διεθνές οικονομικό περιβάλλον το οποίο παγκοσμιοποιείται όλο και περισσότερο.

Joanna Senyszyn (S&D), γραπτώς. – (PL) Ως σοσιαλίστρια, θεωρώ απαράδεκτη τη στρατηγική 2020 την οποία ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Απουσιάζει ο σαφής προσδιορισμός ενός στρατηγικού στόχου (καταπολέμηση της φτώχειας), και δεν περιλαμβάνονται μέτρα επίτευξης αυτού του στόχου. Η φτώχεια πλήττει 80 εκατομμύρια (20%) Ευρωπαίους, το 17% των οποίων έχουν τόσο χαμηλά εισοδήματα, ώστε να μην μπορούν να καλύψουν τις στοιχειώδεις ανάγκες τους. Αυτό δεν είναι μόνο οικονομικό πρόβλημα, αλλά και παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η φτώχεια προκαλεί υποβάθμιση της υγείας, περιορισμό της πρόσβασης στην εκπαίδευση, έλλειψη στέγης, διακρίσεις και κοινωνικό αποκλεισμό. Σύμφωνα με έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής η οποία δημοσιεύθηκε το 2008, ένας στους πέντε (19%) Πολωνούς ζει κάτω από το όριο της φτώχειας, ενώ το 26% των παιδιών ζει υπό συνθήκες φτώχειας (το υψηλότερο επίπεδο στην Ένωση).

Χρειάζομαστε μακροπρόθεσμη στρατηγική καταπολέμησης της φτώχειας ως αναπόσπαστο στοιχείο της πολιτικής της ΕΕ. Σύμφωνα με τις προτάσεις της πολιτικής μου ομάδας, η στρατηγική πρέπει να στηριχθεί μέσω της μεταρρύθμισης της κοινής γεωργικής πολιτικής. Επιβάλλεται να εγγυηθούμε την επισιτιστική ασφάλεια όλων των

πολιτών της ΕΕ σε όλες τις πτυχές της (φυσική και οικονομική πρόσβαση σε τρόφιμα τα οποία ανταποκρίνονται σε υψηλά πρότυπα υγιεινής και ποιότητας). Η στρατηγική 2020 θα καταστεί πολύτιμο κείμενο για τους πολίτες της ΕΕ μόνο υπό την προϋπόθεση ότι θα περιλαμβάνει και κοινωνικούς στόχους. Ως εκ τούτου, ζητώ από την Επιτροπή και το Συμβούλιο: 1. να αναγνωρίσουν την καταπολέμηση της φτώχειας ως κύριο, στρατηγικό στόχο· 2. να θεσπίσουν και να ποσοτικοποιήσουν με ακριβή τρόπο συγκεκριμένους στόχους συστηματικής μείωσης της φτώχειας· 3. να καταρτίσουν και να εγκρίνουν (στη σύνοδο κορυφής του Ιουνίου) ειδικούς δείκτες σχετικά με τη φτώχεια· 4. να ορίσουν συγκεκριμένες ημερομηνίες για την υλοποίηση καθενός από τους επιμέρους στόχους.

Nuno Teixeira (PPE), γραπτώς. – (PT) Στις 25 και 26 Μαρτίου το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έλαβε αποφάσεις για θέματα τα οποία έχουν σημαντικό αντίκτυπο στις ζωές χιλιάδων Ευρωπαίων, ιδίως όσων μοιράζονται το ευρώ. Ακόμη και σε περίοδο οικονομικής κρίσης, η οποία επιδεινώνεται περισσότερο σε χώρες όπως η Ελλάδα, οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων της ευρωζώνης συμφώνησαν ως προς την παροχή οικονομικής βοήθειας στη χώρα αυτή. Τα εν λόγω κράτη μέλη επέδειξαν αλληλεγγύη προς την Ελλάδα, αλλά και την αποφασιστικότητα τους να ενισχύσουν τη σταθερότητα του νομίσματος αναλαμβάνοντας να παράσχουν διμερή δάνεια, σε περίπτωση που η χώρα αδυνατεί να επιλύσει τα προβλήματα των δημοσίων οικονομικών της με άλλα μέσα, ιδίως την παρέμβαση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Επιπλέον, την προσεχή δεκαετία, η νέα στρατηγική «Ευρώπη 2020» θα χρειαστεί να αξιοποιήσει όσο το δυνατόν περισσότερο την προηγούμενη στρατηγική της Λισαβόνας, παρουσιάζοντας στους πολίτες απτά αποτελέσματα, ιδίως όσον αφορά την προαγωγή της απασχόλησης, χωρίς περαιτέρω αναβολή των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων. Η εδαφική συνοχή πρέπει να αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα αυτής της στρατηγικής, παράλληλα με άλλα βασικά θέματα όπως η διαρκής προώθηση στη γνώση και την καινοτομία, τη βιώσιμη οικονομική πρόοδο και την κοινωνική ένταξη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει επισημοποιήσει τη στήριξη της προς αυτήν τη στρατηγική, και η προώθηση των κρατών μελών στην υλοποίησή της πρέπει να είναι απόλυτη.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), γραπτώς. – (RO) Χαιρετίζω το γεγονός ότι, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου που διεξήχθη στις 25 και 26 Μαρτίου, η ΕΕ ανέλαβε για πρώτη φορά αυστηρή δέσμευση να αυξήσει την ενεργειακή απόδοση κατά 20% έως το 2020, επαναβεβαιώνοντας συγχρόνως τη δέσμευσή της να περιορίσει τις ρυπογόνες εκπομπές κατά 20% σε σύγκριση με τα επίπεδα του 1990. Η μεγαλύτερη πρόκληση που καλείται σήμερα να αντιμετωπίσει η ΕΕ είναι η δραστική αύξηση της ανεργίας. Τον Φεβρουάριο έφτασε το 10%, κάτι που σημαίνει ότι ο αριθμός των ανέργων υπερβή τα 23 εκατομμύρια, σημειώνοντας αύξηση κατά 3,1 εκατομμύρια σε σύγκριση με τον Φεβρουάριο του 2009. Η οικονομική κρίση έχει πλήξει τόσο τον δημόσιο όσο και τον ιδιωτικό τομέα, καθώς χιλιάδες ευρωπαϊκές επιχειρήσεις ρευστοποιούνται, και εκατομμύρια εργαζόμενοι χάνουν τις θέσεις εργασίας τους. Η μείωση του αριθμού των εργαζομένων και των επιχειρήσεων έχει σοβαρότατο αντίκτυπο στους προϋπολογισμούς που προορίζονται για τις δημόσιες δαπάνες, καθώς και στην ποιότητα ζωής των πολιτών. Παρόλα αυτά, η ΕΕ πρέπει να καθορίσει την πορεία που θα ακολουθήσει με σκοπό την ανάπτυξη της και να διασφαλίσει την αναγκαία χρηματοδότηση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να επενδύσει στην εκπαίδευση, στην έρευνα και σε φιλόδοξη, βιώσιμη βιομηχανική πολιτική που θα της επιτρέψει να παραμείνει ανταγωνιστική σε παγκόσμιο επίπεδο. Η ΕΕ πρέπει επίσης να επενδύσει στην υγειονομική περίθαλψη, τη γεωργία και τις υποδομές στους τομείς μεταφορών και ενέργειας. Καλώ την Επιτροπή να παρουσιάσει νομοθετική πρωτοβουλία για τη σύσταση ευρωπαϊκού ταμείου με σκοπό την ανάπτυξη των υποδομών του τομέα μεταφορών.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), γραπτώς. – (PL) Κυρίες και κύριοι, η τελευταία ευρωπαϊκή σύνοδος κορυφής αποτέλεσε προσπάθεια ανάπτυξης νέας στρατηγικής στην ευρωζώνη και εξόδου από την οικονομική κρίση. Οι ευρωπαίοι ηγέτες κατέληξαν σε συμφωνία ως προς το ότι απαιτείται ενίσχυση της οικονομικής πολιτικής στην Ευρώπη μέσω του καθορισμού κοινών μελλοντικών κατευθυντηρίων γραμμών και της ανάπτυξης συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης για τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα. Οι συνέπειες της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης παρέχουν μια καλή ευκαιρία στην Ευρώπη για να ενισχύσει την εσωτερική της ολοκλήρωση και συνεργασία. Οι συνθήκες είναι σήμερα ώριμες, ώστε να αξιοποιηθούν τα απεριόριστα οφέλη της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και να κινηθεί το ευρωπαϊκό εγχείρημα προς νέο, υψηλότερο επίπεδο. Η σύνοδος κορυφής δημιουργεί αισθήματα αισιοδοξίας και ενθάρρυνσης. Ωστόσο, πρέπει να προσέξουμε, ώστε αυτή η απόπειρα διαμόρφωσης μιας ακόμη οικονομικής στρατηγικής για την Ευρώπη να μην καταντήσει όπως η στρατηγική της Λισαβόνας, η οποία υποτίθεται ότι θα μετέτρεπε την Ευρώπη στην πιο δυναμική οικονομία της γνώσης παγκοσμίως, αλλά κατέληξε σε παταγώδη αποτυχία. Σας ευχαριστώ.

Iuliu Winkler (PPE), γραπτώς. – (HU) Εντός ενός εξαμήνου, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει περάσει από κατάσταση αισιοδοξίας και ελπίδας σε κατάσταση σχεδόν ολοκληρωτικής δυσαρμονίας. Πριν από έξι μήνες, η έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας ενέπνευσε αισιοδοξία και ελπίδα. Μισό μόλις έτος αργότερα, η ελληνική κρίση έχει φέρει την ΕΕ ενώπιον μιας δραματικής κατάστασης. Παρά τον αυξανόμενο αριθμό των σημάτων κινδύνου, όλοι περιμένουν, όσο και αν αυτό μοιάζει κοινότοπο, να τεθεί εκτός ελέγχου ο εθνικός προστατευτισμός, ο οποίος ενδέχεται να έχει καταστροφικές συνέπειες. Είμαι βέβαιος ότι τα κράτη μέλη που περιέρχονται σε δυσχερή κατάσταση δεν χρειάζονται κυνικές συμβουλές. Η κατάσταση της Ελλάδας δεν είναι μοναδική· η ΕΕ θα κληθεί να αντιμετωπίσει

και άλλα παρόμοια φαινόμενα κρίσης. Η λύση έγκειται στην ενίσχυση της αλληλεγγύης σε επίπεδο ΕΕ, στον αποτελεσματικό συντονισμό και στην επίτευξη ισχυρής οικονομικής διακυβέρνησης. Ως εκπρόσωπος του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και ως συγγραφέας του πολιτικού που εξελέγη στο πλαίσιο διαδικασίας έκφρασης πολιτικής αλληλεγγύης, φρονώ ότι ο μόνος τρόπος εξόδου από την κρίση είναι η επίδειξη αλληλεγγύης μεταξύ βορείων, νοτίων, δυτικών και ανατολικών κρατών μελών – με άλλα λόγια, μεταξύ όλων μας.

Artur Zasada (PPE), γραπτώς. – (PL) Η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας έχει, αναμφίβολα, προκαλέσει ιδιαίτερα έντονες αντιδράσεις. Η καταστροφική της κατάσταση αποτελεί συγχρόνως συνέπεια της παγκόσμιας κρίσης και αποτέλεσμα αμέλειας της κυβέρνησης των Αθηνών. Η Ελλάδα βρίσκεται σήμερα στα πρόθυρα της χρεοκοπίας εξαιτίας της αδυναμίας της να υλοποιήσει σοβαρές μεταρρυθμίσεις και της υπερβολικά χαλαρής ερμηνείας των μακροοικονομικών δεδομένων. Η Ελλάδα θα υποστεί τις συνέπειες της σημερινής οικονομικής κατάρρευσης για πολλά ακόμη χρόνια. Για τον λόγο αυτόν, μελέτησα με μεγάλο ενδιαφέρον τις προτεινόμενες μορφές στήριξης που σκοπεύει να παράσχει το Συμβούλιο στην Ελλάδα. Χαίρομαι που η Ελλάδα μπορεί να υπολογίζει σε παροχή βοήθειας, όμως η βοήθεια αυτή πρέπει να συνδυαστεί με άμεσες και δραστικές μεταρρυθμίσεις των δημοσίων οικονομικών. Η αντίδρασή μας στην κρίση στην Ελλάδα πρέπει να αποτελεί σαφές μήνυμα προς άλλα κράτη μέλη τα οποία αντιμετωπίζουν παρόμοια προβλήματα, ότι η υλοποίηση δυναμικών εσωτερικών μεταρρυθμίσεων είναι η οδός που πρέπει να ακολουθήσουν, προκειμένου να ξεπεράσουν την κρίση.

Zbigniew Ziobro (ECR), γραπτώς. – (PL) Τα συμπεράσματα της συνεδρίασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στις 25 και 26 Μαρτίου 2010 περιλαμβάνουν απόφαση στην οποία αναφέρεται η πρόθεση να ενισχυθεί ο συντονισμός της οικονομικής πολιτικής των κρατών μελών μέσω καλύτερης αξιοποίησης των μέσων που προβλέπονται στο άρθρο 121 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η οικονομική κρίση, ιδίως στην αρχή της, οδήγησε στην εμφάνιση πολυάριθμων παραδειγμάτων πρακτικών προστατευτισμού, οι οποίες πολύ συχνά προκαλούσαν αμφιβολίες όσον αφορά τις αρχές της ΕΕ περί ανταγωνισμού.

Ο στενότερος συντονισμός των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και η προτεινόμενη καλύτερη αξιοποίηση των μέσων που προβλέπει το άρθρο 121 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα αποτρέψουν την επανάληψη παρόμοιων πρακτικών στο μέλλον; Αν ναι, με ποιον τρόπο;

5. Χρονοδιάγραμμα των προσεχών συνεδριάσεων: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

6. Διακοπή της συνόδου

(Η συνεδρίαση λήγει στις 17.10)